[Miscellanies] 142 l.

מאמר נכבד על כלל ספר יצירה

על דרך הקבלה מאד יפה והוא

לחכם הגדול הרב רבינו משה בר

נחמן ז״ל :

סוד יו״ל ליריאין ובריתו להודיעם

קבלה בידינו מרבותינו ששם המפורש הוא הנקרא
יהוה נקרא על שם ארבע אותיות רמז הוא לשש
קצוות ועל כל קצב וקצב ספירה אחת מעשר ספירות
ואלו הששה ספירות רמוזות בפסוק לך יו״ל הגדולה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
:: הגדולה היא מדת החסד כמו שנאמר וגדל החסד
כמו שפירשתי בפי׳ י״ג מדות על שבחין של משה רע״ה
שאמר הגדול הגבור והנורא . והגבורה היא מדת
הדין והתפארת היא מדת רחמים על שהוא רחמן
מוחל

מוחל וסולח לפושעים השבים כמו שכתוב שכל אדם
שמאריך אפו ותפארתו עבור על פשע ועל שהוא סולח
נקרא שמו כן נורא כמו שכתוב כי עמך הסליחה למען
תורה ״ והנצח יש מפרשים אותו שהוא ענף ראשון
וחלק אחד מחלקי הגבו״רה הנחלקת לד׳ מיני בפה שהג׳
שזכרנו הגדו״לה הגבו״רה התפא״רת הם הנקראים אבות
״ והשאר ענפים וכל ענין נצוח הוא חלק אחד מחלקי
הגבורה ״ ויש מפרשין שנצח הוא חלק אחד ממדת החס״ד
שמעאנו נעימות בימינך נצ״ח והחס״ד הוא ימינו של
הקב״ה וענין נעימות הוא שלמות עריבות החסד בנצחונו
״ וההו״ד כמו כן מפרשין אותו שהוא חלק אחד מחלקי
הגבו״רה לפי שהוא לצד שמאל מצד הגבורה ויש אומרין
שהוא מחלקי החסד וחוט של חסד משוך בו כמו שכתו׳
ויתן עליו שלו הוד מלכות כי כ״ל מדה וספירה המשלת
כל פעלה למטה ולמעלה והינו שאמר הכתוב כי כ״ל
בשמים

בשמים ובארץ ופסוק אחר סימן ורמז לדבר זה שנאמר
אני יוי עושה כ״ל ויוי ברך את אברהם בכ״ל פי׳ בכל דבר
ברכו במלואו ודרשות שדרשו בה רבותינו ז״ל ידועות ״
פירוש אחר שמים וארץ שני מדות הם והנקראת
ארץ זו היא ארץ חפץ והוא לשון רצון ומדת כל מכרעת
ביניהם שכל כך זיווגם הכתוב והמשכיל יבין ״ וגם ישראל
נקראו ארץ חפץ כי כל ישראל יתעלו לימות המשיח במעלות
גדולות כמה שכתוב והיה הנכשל בהם כדוד ובית דוד
פסוק זה זכריה סימן יב
כאלהים כמלאך יוי לפניהם ״ **ואלו** הספירות הנזכרות
כולן מדובקות זו בזו בלי שום פירוד והוא כאשכול שהכל
בו שבו ענפים ועלים וענבים וזגים ועוקצים והכל
בזמורה אחת והכל מתגדל ומתברך משרש אחד
הנטוע במקום נטיעתו כן כל מדה ומדה מאלו י׳ קצוות
וענקים משרש אחד ומתברכים ממקור אחד הנטוע
במקום ועם המעמידים והמקוימים הם הנקראות י׳
קצוות

קצוות מקום והאחד המקור המשקה את הכל וממנו
מתברך ומתפשט לראשון ומראשון לשני ומשני לשלישי
וגם כולם עד סופם ועליהם אמר שלמה בחכמתה אשכול
הכופר דודי לי ולפי קירובם אצל קונם היא מעלתם ויקראו
בשמותם וסימן לז׳ קצוות מקום אלו שהם אדוקות זו בזו
בלי חבור דברים זה עם זה המנורה שהיא נעשית כולה
מעשה אחת וריכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה
היו בלא חבור ממקום אחד וכן ו׳ הקנים ועל כל אחד ואחד
מהם נר ובקנה האמצעי נר הוא הז׳ ופני כלם כנגדו
וסימן לדבר שהאמצעי רמז לאמצעי שבשבע קצוות
מקום שהוא עיקר ומעמיד הכל הרי במנורה רמז
ז׳ קצוות אלו נהרי היא בז׳ שכל וסימן למשך הנמשך
בהם מאין סוף הוא האור שהוא השמן הנתן בכל נר
ונר ועל ידו דולקים ומאירים ולכך נקראו ז׳ ספירות
אלו בתורה ימים ואורות וסימן ורמז לקן האמצעי
שהוא

שהוא מעמיד הכל שמן שבנר האמצעי שבו היה מתחיל
ובו היה גומר ומדותם שוה ויש דורות שהיו בם צדיקים גמורי'
שבזמניהם לא כבה נר מערבי והיה סימן יפה לישראל ועדות
לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל ועל ידי המצאם בלי
שום פירוד נקראו אלו ז' קצוות מקום צרור ועל זה אמר
שלמה בחכמתו צרור המור דודי לי וצרור זה צרור
החיים במקום אחר שכן כתוב והיתה נפש אדוני צרורה
בצרור החיים את יי' אלהיך ונקרא כן לפי שהכל חיים
ומתברך ממקור החיים ומקום החיים המתפשט בהם המקוימים
והמצרופם נקראו קצוות מקום ולא נקרא מקום מצד
עצמו כי אם מצד שהוא מקיים המקומות והקצוות
ואותו המשך הנמשך והמתפשט מאין סוף רמוז בעל
ספר יצירה באמרו חתם רם ביו"ד ג' אמות וקבען
בשמו הגדול יה"ו וכן לכל קצב וקצב חותם בשלשה
אותיות אלו הנקראות שמו הגדול והם מתגלגלות
מצד

מצד אל צד כמון שכתוב בספר יצירה ב׳ אבנות ב׳ בתים
ג׳ בונות ו׳ בתים אל ג׳ אותיות אלו בונות וחתמות ו׳ קצוות
ונחתם כל צד שבהן ומתקיימין כולן במשך הברכה על ידי החותם
ועל זה אמר חתם כמו שב״א חותמו של מלך בידו ואין כל
אדם רשאי ליגע בו ״ וסדר התימתן בשמו הגדול כך הוא
כתוב בספר יצירה ה׳ חתם רום ביוד וקבעו בשמו הגדול יה״ו
ופנה למעלה וחתמו ביה״ו ו׳ חתם תחת ופנה למטה וחתמו ביו״ה
ז׳ חתם מזרח ופנה לפניו וחתמו בה״יו ח׳ חתם מערב ופנה
לאחריו וחתמו בה״וי ט׳ חתם דרום ופנה לימינו וחתמו בו״יה
י׳ חתם צפון ופנה לשמאל וחתמו בו״הי ״ מתחילין החתימות
ביו״ד ומשלימין בו׳ בעבור זה יש שמונה המשך הנמשך בהן
מאין סוף לאחת לפי המשך הפנימי הנקרא כאן שביעי בשבע
קצוות מקום נרמז בחתימה הראשונה שמזכיר בה חתימת נכחותם
אחד ובשתיהם נחתמו בשמו הגדול בלא גלגול אותיות נאמרו
החתם רום בו ג׳ אמות וזה נקרא רום מעלה ואמר תכמים
ופנה

והנה למעלה שהוא הקצב האחד של שש קצוות ושלש אותיות
מן השם המפורש הראשונות נקראות שמו הגדול והם יה״ו והם
כנגד סֵפֶר וּסְפָר וְסִפּוּר והם שם לנעלמי׳ שחקקן בחכמה אבל
ה׳ האחרונה היא כמל׳ ורמז היא לכבודו והוא הנקרא בתורה
כבוד יו״י ונקראת בלשון רז״ל שכינה והיא מדת הדין ··
שנשתתפה עם מדת רחמים והיא ששרתה במשכן ובית עולמים
במשכן כתב וכבוד יו״י מלא את המשכן ובמקום אחר קראו
התרגום שכינו כמה שתרגם אנקלוס אשר אני שוכן בתוכם
דשכינתי שריה בגוה ועוד ארי אנא יו״י שכינתי שריה בגו
בני ישראל ·· ובבית עולמים כתיב וכבוד יו״י מלא
את בית יו״י כשנבנה וגם סמוך לחרבנו נאמר וירם כבוד
יו״י מעל הכרוב על מפתן הבית וגו׳ והחצר מלאה כבוד
יו״י ועוד ויצא כבוד יו״י מעל מפתן הבית ויעמד על
הכרובים ואחרין וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן
הארץ וגו׳ ואחרין וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה
ואחרין

ואחריו היא החיה אשר ראית תחת אלהי ישראל בנהר כבר וכן רמז
בתורה ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו וגו' הכל כמו שפירשתי שם
והוא הנראה לנביאים לפי מעלתם ולפי שליחותם בין בחלום בין בהקיץ
בין במראה בין בחזיון בין בדמיון והוא משתנה ממראה למראה
לפי מעלת הרואה ולפי השליחות והוא המנהיג את ישראל בכל
גלויותיהם והוא שאמר ליעקב אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה והוא שאמר רז"ל גלו לעולם שכינה עמהם
ועליו נאמר כשהגיע זמן יציאת גלות בבל אחר כבוד שלחני
ועוד מה שנאמר על ידי יחזקאל בגלות זה בשליחותו ית'
לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר באתם שם" **והוא** הכבוד השרוי
בינהם בגלות זה והכבוד נקרא שמו ונשאנו מתנהגים שלא
כראוי ואותם עושים תשובה הם מחללין אותו מפני שמעכבין
המשיח והוא שרוי בינהם ומשה רע"ה רמז דבר זה בלשון
אחר באמרו ושב יוי' אלהיך את שבותך וגו' ודרשו בו
רז"ל

רז״ל והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שאף הוא ישוב עמהם

ואלו ד׳ אותיות יהו״ה כשהם יחד נקראות שם המפורש

על שם אותיותיו המתגלגלות מסתר אל סתר עד סוף כל

סתר המתגלגל מתנועה לתנועה מתחלת תנועתו וספר אחר וסתר

שאינו דומה לו וכן הסתר שבא מאותו סתר מביא סתר אחר

עד סוף השלמת כל סתר הבא משום תנועה אחרת שבעולם

אבל יוצא מסתר הבא מתחלת תנועת האל סתר אחר סתר

עד סופה ואין שום אות מסתרת בשום תנועה בעולם זולת

אותיות אהו״י בלבד שיוצאות בתחלת תנועת הא׳ ועד

סופה מה שאין כן בסתר הבא מתחלת תנועת כל האותיות

ואלו הן התנועות המביאות אותיות אהו״י בסתר תנועתם

קמ״ץ מביאה בסתר תנועתו כמו בנה קנה וא׳ כמו כן

ברא יצא קרא צר״י מביא י׳ כמו יבא יקם שהם

כמו יביא יקים וכן החלק מביא יו״ד בסתר תנועתו

הולם מביא ו׳ ובוא ישוב אלו אותיות אהו״י הנסתרות

בסתר

בסתר התנועות הבא מן האלף עד סופה וזהו סדורן תחלת
תנועת הוא א׳ ואין א׳ בלא ה׳ ואין ה׳ בלא יו״ד רצוני לומר
שסתר ~~הב~~ תנועת הצ״רי מביא יו״ד כמה שפירשתי בגלות
יבא יקם ועוד אי הבל אחיך ורבים מלבר מלא ואין יו״ד
בלא וא״ו נרמזת האל״ף בסתר הבא מתחלת תנועתה
ומורה שהוא הזאת כל סתר בא ממנה המתחלת והיא המשלת
לפי שוא״ו נקראת בתחלה ובסוף מה שאין כן בשאר האותיות
שיהיה סוף קריאתן בתחלתן זולתי הנונין נו״ן כפופה ונו״ן
זקופה שדרשו בהן נאמן יושב נאמן עומד והוא״ו שבין שני
הנונין מורות על הנאמן לשלם שכר טוב או הפכו
ב׳ מדות משותפות זו עם זו והם מדת הדין ומדת הרחמים
לפעול שתיהן באחת או כל אחת ואחת בפני עצמה כמו
שפירש ואין למדת הדין ישיבה בכל פנה כי אם שעה
אחת עד כן אחת מן הנונין האלה זקופות ואפשר
שלכך נכפלו בקריאותן וסוף קריאתן בתחלתן לרמוז
בכל

בכל אחת ואחת ב׳ נוו״ן שבנית מן אבד הואו לא נכפלה
בקריאתה אליא להודיע שערכן מתגלגל סתר תנועת הא׳
ואין סתר אחר מתחדש אחרי סתר גלגל האחרון הבא
ממנה בשום תנועה אחרת זולתי אלו הנזכרות לכך אמר
א׳ נרמזת בקריאת הוא״ו בתחלת סתר תנועתה וסימנה
עשה ווים לעמודים שהוא נקודה בקומץ המביא א׳
בתחלת סתר תנועתו על כן נקראו שם של ד׳ אותיות אלו
שם המפורש המתגלה ומתפרש. השם כולו מסתר אל
סתר עד סוף כל סתר הבא מתחלת תנועת הא׳ עד סופו
שמו הגדול יוצא מהסתרים האלה מסתר אל סתר
והה׳ הכפולה שהיא רמז לשכינה הרי הכל מתפרש
בו לכך נקרא שם המפורש יותר משאר השמות ש׳
שאינן נמהקין והוא״ו רמז לי״ג מדות ו׳ מכאן
ו׳ מכאן וא׳ בנתיבי והא׳ היא רמז לקו האמצעי
והוא בית העולם הבא והוא מקיים ומעמיד הכל
מפני

מפע המשך המתפשט בו מאין סוף הוא ושמו דבר אחד
ועליו נאמר ומתחת זרועות עולם והכל נעשה ותלוי
בזרועות עולם הנזכרים כקמיע ביד גבור בלא עמל
בכחו ובמאמרו לכך הוא ושמו אחד שהוא ככלי ביד גבור
הפועל אעפ שאין צורך לפועל הזה לכלי ומנד הכל
יוצא מן הכח אל הפועל על יד אמצעי והוא מדותיו
הנקראת שמו על יד פועל ברצונו הקדמון הנטוע בו
לעשות חפצו מן היום הראשון עד היום האחרון והוא הפועל
בו ואין מזולתו ובספר יצירה נקרא קו האמצעי הזה
א״לף חוק מכריע בנתים ורומז בהזכרת הא״לף שהוא
מתאחד בו וראויה היתה בא״לף להיות נראית ונקראת
באחרונה בסדר האותיות לפי שהיא פנימית ונסתרת
יותר מכל שאר האותיות ולא נראית בראשונה כי
אם לגלות מעלתה והודיע שממנה יונקות אשר
אחריה באות וכולן ממנה מתברכות ומתכנסות

ובה יכולה להצטייר כל אות אם לכל צד תהפכנה תוכל
למנות כל אות ואות ממנה והיא המורה על האחדות יותר
מכל שאר האותיות ואעפ׳ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמ׳
דעו כי יוי הוא האלהים הוא עשנו ולא אנחנו ולא כתוב
באל״ף וקרי בוא״ו יש אם למקרא ויש אם למסורת וכן פי׳
ולא כתיב באל״ף ולא אנחנו ר״ל לאחדות השלמה המתברך
הכל ממנו תמיד בלא הפסק ׃ ולו הקרי בוא״ו ר״ל שאנחנו
עם לו לאל״ף הרמוז בכתב ולא לזולתו ואות אחת מן השם
עושה צבא בכל השם פי׳ בכל אחת ואחת מתגלגלת כמו
האל״ף מתחלת תנועתה מסתר אל סתר עד סוף כל
סתר עד שיוצא כל שם המפורש ממנה מה שאין כן
בכל שאר האותיות שתהא האות המביאה הסתרים
בהתגלגלה נמנת באותיות השם המפורש ולכך המוחק
אות אחת מן השם כאלו מחקן כולו לפי שאין השם
נקרא בחסרון קוץ אות ולא יקרא שם המפורש

והא

והוא היא הספירה הראשונה שמוציאה הכל כאחת
ברצונו הקדמון ומפני שהיא מקור הברכה והמשך הנמשך
ממנה כמעין שמשקין ממנו כל הגן וכל צריכין לה והיא
אינה צריכה לא לכולן ולא למקצתן ולא לאחד מהן על
כן לא מנו אותה עם הספירות וכן אמר בעל ספר
יצירה בתחלת ספרו הנכבד בל״ב נתיבות פלאות חכמה
חקק יה יו׳ צבאות בשלשה ספרים בספר וספר וספור
ולפי הקבלה כשאמר חקק ולא הזכיר מי הוא החוקק
ורצה לומר חקק הנעלם שלש שמות אלו הנזכרים כאן
בשלשה ספרים שלו היה השם הנזכר החוקק אותן
הנתיבות הל״ב של בשלשים יתירה שנראה שנצרך
לאותן הנתיבות לחוק אותן החקיקות וגם אם ב׳
זו קיימת היה לו לומר חקק יה צבאות שלשה
ספרים ספר וספר וספור וב׳ ביתין אלו יתירות
ועוד ראוי היה לו להקדים השמות האלה למעשה
חקיקות

התיקות בכל מעשה בראשית חוץ מיום ראשון שאמר בראשית
ברא ואחר כך הזכיר אלהים ולכך נרמז זה הסוד בפסוק של בראשי'
שדרשו בו רז"ל אף בראשית מאמר הוא והמשכיל יבין ״ וזה
משמנה עשרה פסוקים ששנו לתלמאי המלך וגם תרגום
ירושלמי תרגם בראשית בחכמתא ר"ל בחכמתא שנקראת
ראשית ולפי הקבלה הב"ת של בראשית היא רמז לחכמ"ה
ור"ל שהיא ראשית אל תקרי ב"ית אלא ב"ית שנאמר בחכמה
יבנה בית ״ וראשית היא חכמה שנאמר ראשית חכמה
יראת יוי' והיראה נקראת חכמה שנאמר הן יראת יוי'
היא חכמה ונרמזת החכמה בב"ית שהבית היא חיים כמה
שאמר בעל ספר יצירה שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסודן
חיים ושלום והחכמה היא מעין מקור החיים ופי' ב' של
בראשית היא חכמה שהיא ראשית ברא תחלת המאמר
וזהו שאמרו אף בראשית מאמר והב' של בראשית
והב' של בשלשים הם עקר ואינם שמוש ונעבור

משך הברכה מאין סוף ומתפשט בחכמה בלא הפסק נראית
החכמה הבא מאין סוף ומתפשט בחכמה בלא הפסק נראית החכמה
כאלו היא הספירה הראשונה וכשמנה בעל ספר יצירה הספירות
כולן עם סדורן מנאה ראשונה ורמז הפנימי שהוא מקור
בסדרן חתימת שש קצוות בראשונה כמו פירשתי ·· על
כן אלו שלשה אותיות הראשונות שבשם המפורש שהם יה״ו
החותמות ששה קצוות נקראות שמו הגדול שהם המתברכות
והמתברכות לכל בלא ספק והם שם לכח הנמשך מן הא״ל
והכח הפנימי הוא הנקרא א״ין שאין המחשבה והרהור
סופס וצייר כל דבר וענין כן ובאמת אין שם צורה ודמיון
כל דבר וזהו אין ועליו אמר איוב והחכמה מא״ין תמצא
ולכן נקראו שלש אותיות אלו שהם כנגד ספר וספר וספור
שמו הגדול בלשון הנסתר והמשכיל יבין ·· אבל
כשתהא השטה עם השלש אותיות אלו הנזכרות
נקרא שם המפורש לפי שמפרש כל הספירות המודות
מציאות

מציאות כח הנעלם עם מציאות כל ההוות שהיו ושעדין להיות
וכאשר מנה בעל ספר יצירה הספירות לא מנה ולא דבר
מן האל"ף כי אם ברמז עליו חכמה שהיא היוד שבתחלת
שם המפורש והוא שקראו אותה רבו' עולם הבא רצונו
לומר שהיו"ד עולם לכח הפנימי הבא תדיר שאינו פוסק
על כן קראה בעל ספר יצירה רוח אלהים חיים ברוך הוא
ומבורך שמו של חי העולמים קול ורוח ודבור הרי שלשה
דברים כלל בזו והכל מדבר אחד עוצץ הכל ומתנוצץ
מן הרוח הפנימי הדק שיש קול בלא רוח ממנו כלל והוא
הגורם הקול ואחרין רוח מושב יותר ויותר כמו רוח מצויה
והוא דק מאד ועלין נאמר קול דממה דקה ואחרין רוח
מנשב יותר ויותר עד שמתפרש בדבור :: ודבר זה
כנגד מה שנאמר בתחלת ספרו ברמז בספר וספר וספור
והכל נתן בספר בכח בנתיבות החקוקות בו עד שיצאו כל
סדר הדברים הספר והספור ונתגלו כל הענינים שבאו

על ידיהן ונפסקא זו כשבא למנות הספירות הזאת
קריאה רוח אלהים חיים בעבור המשך הנמשך בה ממקור
החיים הוא האלף המורה על האחדות יי הוא האחד
המתאחד בה וכל הכחות הנתנים בה בכל הנתיבות ובכל
הנחקקות שבתוכה ועל ידי אותו המשך הבא הנמשך מן
האלף בלא הפסק נקראת ספירה זו אחת והיא ראשות
המציאות והאחת הממציאה היא עלת העלות וסבת הסבות
ועל כן אמר ברוך ומבורך שמו שכל הבא אחרין נקרא
שם לשל מעלה ממנו עד כל הספירות ודי לכל משכיל
יי והיוד והאלף דבר אחד שהיוד משלמת למנין האלף
ואין ביניהם אלא האלף כלל והיוד פרט ולכך התחיל שמו
הגדול ביוד ועל ידי אותן הנתיבות החקוקות בה נבנית
הכל ממנה ונקראת זאת הספירה הראשונה חכמה יי
רצונו לומר הנה מה שיבא ומה שיהיה הכל בא משם
לפי הרצון הנמשך מן האלף שלפניה וממנה שגם היא
רצון

רצון ומחשבה רצון על פי המשך הבא מן הרצון תדיר בה
ומחשבה לפי שאחרי הרצון תתעורר ותבוא המחשבה
ואין אחרי הרצון והמחשבה הרהור אלא ברצוא ושוב
ולכך היו אומרים רז"ל לתלמידיהם המעמיקים בעיוניהם
ובשאלותיהם שתוק כך עלה במחשבה ׳׳ רצוא לומר
כך נתפשט מן הרצון ונתן במחשבה היא החכמה ואותן
הדברים כולם שאין להם טעם ואין מחשבותינו רשאה
להעמיק בהם ולהרהר בהם כמה שאמר בעל ספר
יצירה ׳׳ עשר ספירות בלימה בלום פיך מלדבר ולבך
מלהרהר והם הם הנקראות פלאות חכמה והוא מלשון
כי יפלא שתרגומו ארי יתכסי ולכך נקראות חכמה שהן
נעלמות ומכסות מעין כל בריה ומלה שאם אפי׳ במחשבה
עם המלאכים אינם יודעין אותן הנתיבות ועליהם אמר
איוב כתיב לא ידעו עיט ׳׳ ועוד והחכמה קדמה
לבריאות האדם התשובה שאלו וידוע לפנו מה
שעתיד

שעתיד לכך הקדים לו התשובה שאם ישוב מחטאו אין כל
דבר עומד בפני התשובה במה שנאמר לו לקין הלא אם
תטיב שאת ״ וזהו שאמר רבותינו ז״ל כשברא הקב״ה את
עולמו עלה במחשבה לבראות במדת הדין ״ ראה שאין
מתקיים בו והקדים מדת רחמים ושתפה עם מדת הדין
ומדת הרחמים הוא מדת הסליחה והסליחה על ידי התשובה
לכך הקדים לו לאדם התשובה כדי שיחזור לו על ידה
ודין הוא כן שהיא נקראת בשמו של מלך ועליה אמרו
רז״ל גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנאמר
שובה ישראל עד יי׳ אלהיך כי כאשר האדם מישב מעשיו
ומזכך נפשו ומטהר מחשבותיו והוא שטעם טעם
חטא וכובש את יצרו לכבוד האל ית׳ והוא בכחו
ובמקומו ובזמנו ודביק רוחו ונשמתו בקונו ויפרוש
מן העבירות בעבורו עליו אמרו רז״ל במקום שבעלי
התשובה עומדין צדיקים גמורין אינן עומדין לפי
שנצטערו

שנצטערו כאותו שטעמו טעם חטא וכבשו את יצרם
לכבוד יוצרם ונדבקו בקונם וזהו שאמר עד יו״י אלהיך
עד כסא הכבוד והוא שבשמו הגדול הוא נרמז לשש
קצוות כאשר כתבתי ובהם ששה ספירות מעשר ספירות
והם הם מדותיו של הקב״ה לפי שעל ידם פועל כל פעולות
הגנוזות בכח ומוציאין אותו מן הכח אל הפועל בכוחו
ובכבודו המכריע בינותם שאינו פוסק מן היום שעלה
במחשבה שיברא העולם עד עולמי עד ״ ואלו ששה
הספירות שבשש קצוות נקראו ימים לפי שהם אור
בהיר בלי מונע וזהו לשון ספירות שקראם אברהם א״
אבינו ע״ה בספרו הנכבד לפי שהם זכות מאירות ומזהירות
כנגד כל אור של משה מהם כמו שהספיר לבן וזך
משאר האבנים ורז״ל קראו אותם אספקלריאות ואמרו
שכל הנביאים לא נתנבאו אלא מתוך אספקלריא שאינה
מאירה אבל מרע״ה היה מתנבא מתוך אספקלריא
המאירה

המאירה ואני אומר כי למשה נתיחד עמו הדבור והיה
רואה ושומע מתוכה ואעפ״כ על יד השכינה כאשר
פירשתי כך נראה לי בשאר נביאים זה הדבור קראו אותו
רז״ל מספקלריא המאירה שהיו מדת הדין ומדת רחמים מתיחדים
בה כמו שנראה למשה בסנה ומדת רחמים הוא האור הגנוז
לצדיקים לעתיד לבא והוא שנ׳ וירא אלהים את האור
כי טוב ·· יראה שאין העולם כדאי להשתמש באותו האור
והבדיל לצדיקים לעולם הבא להשתמש לאורה ולהנות
ממנו ועליו נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו׳
ורז״ל קראו אותו דבור ואברהם אבי׳ ע״ה ספור ובמקום
אחר רמזו בדבר במאמרם באותה פוסקין קו׳ר ורו׳ח ודבו׳ר
שהם כנגד ספ״ר וספ״ר וספו״ר כאשר פירשתי הרי כל
הלשונות על ענין אחד כוונתם דבור ספור דבר ופילוסופים
קראו אלו י׳ ספירות י׳ גלגלים ואמרו שהם מאוץ תמצא
ושלשה ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים

נסתרה

קנתי אני [illegible]
בן הח' [illegible]

נסתרה ואלו המלאכים של' וישק אל' אחד מן השרפים
ועוד שרפים עומדים ממעל לו ועוף ועיט אחד הוא
שתרגום וירד העיט ונחת עיפא ואמר שנסתרה החכמה
מהם וכתיב אחריו אלהים הבין דרכה שאין אחד יודע
באותן נתיבות החקוקות בחכמה אלא האל' יתברך ועוד אמרו
בלשון הבנה הבין דרכה ל"ד שהתבונן בהתבוננות ההשגחה
באותן הנתיבות והמשכיל יבין ״ ומשחקק אותן החקיקות
לא נזכר בשום מקום כי אם נרמז בהזיפו במנין ספירות
כאשר פירשתי חתם רום ביו"ד ובאותה הפסיקא יש
חתימה אחרת זולתה ואותה שרומז ברום אינה נקראת
ספירה אלא מפני שמשם מתפשטות הספירות ומתקיים
הכל ברצונו הקדמון הנטוע בהן וכל כולן אין להם
סוף מצד ההתחלה על כן לא מצאה עמהם וכשיש
בישראל משכילים נושאין כפיהן בשעה שהן מתפללין
ורומזין בעשר אצבעותיהן לרום השמים להשפיע לנו
הברכה

הברכה על ידם ופסוק אחד סימן רום ידהו נשא ״

והה״א הראשונה שבשמו הגדול ומנית בספר יצירה שנה לספות והיא הגדולה לולי הטעם שזכרנו הלא זאת שנה לחכמה ונקראת שנה לכל ומן הקבלה נקראת זה הספירה בינה שהיא בין שתי הספירות העליונות רום מעלה ״ והחכמה ובין השתים של מטה מהם שהם חסד ודין והיא באמצע ואלו החמשה ספירות הם פנימיות שאין לאדם כח להשגם ואפי׳ לנביא מן הנביאים ואפי׳ למשה רע״ה ״ ובספר יצירה אמר עשר ספירות בלימה מספר עשר אצבעות חמש כנגד חמשה מכאן אתה לומד שהחמשה מהן עליונות באמצעו כנגד ואין בהם השגחה לשום נוצר וזאת הספירה הנקראת בינה עומדת בנתים בנקודה הנתונה בין ד׳ נקודות בד׳ קצוות והיא עומדת באמצען לכך נרמזת בחמשה ולפי שאינה מושגת קראה בספר יצירה

יצירה רוח מרוח כשם שאין תואר וצורה לרוח כך אין תואר
וצורה לזה ועליו אמר שלמה בחכמתו קנה חכמה קנה בינה
ובכל קנינך קנה בינה ונאמר אני חכמה שכנתי ערמה וגו׳
ואומר אחריו לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה ״ והבינה
היא מחצב התורה ואוצר החכמה שכן אמר בעל ספר יצירה
שתים רוח מרוח חקק וחצב בו שנים ועשרים אותיות יסודן
שלש אמות וגו׳ על כן אחר הפסוקים שזכרתי אומר בי
מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק בי שרים ישורו ונדיבים
שופטי ארץ שהתורה מעלת יודעיה ומהלכת מכבדיה
ותורה כלולה משנים ועשרים אותיות ובעלי הקבלה א׳
אמרו שזאת הספירה הנקראת בינה נקראת גם כן תשובה
לפי שהנחת הרוח הזך הפנימי הבא מן החכמה ומאין
סוף הוא עלת העלות שם תדיר בלי שום הפסק ולשון
זה של תשובה של׳ בשובה ונחת תושעון ״ וכשברא
הקב״ה את עולמו עשרה ונקראו הכל גלגל השכל

ויש

ויש לכל אחד ואחד מניע המפקד עליהם חוץ מן העשירי
שאינו צריך לא לנו שלא להניע כי הכל מתקיים בכחו ופועלים
פעולותם בכח רצונו הקדמון הנתון בעת המצאם והם מתנועעים
בלי הפסק על יד כל מאמר ומאמר המפקד עליהם :׳
ובעל ספר יצירה ורבותינו ז״ל והפילוסופים כולם שוים
הדברים אלו הם עשר ׳ והעשירי אינו מושג והוא המעמיד
הכל ברצונו הקדמון אבל שמותם משתנים בלשון חכמי׳
עלפי השגתם וקבלתם קוראים אותם בשמותם ׳׳ והתורה
קראה אותם ספירות שבששה קצוות ימים ואורות כמה
שנם כי ששת ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ
ולא אומר בששת ימים שאלו אמר כן נראה שנצטרך
למלאכת שמים וארץ כל ששת הימים ואינו כן כי הכל
ביום הראשון שנאמר בראשית וגו׳ ואיתין אלין
מורין על אבות מעלה ומטה שהכל נברא ביום
הראשון והכל היה עומד בכח עד בא כל מאמר ומאמר
ביומו

ביומו המופקוד עליו להוציאו מן הכח אל הפועל וזהו ישׂ
ביום הראשון ברא ולא אמר בו נברא כל דבר לפי שכל
ארבע יסודות נבראו ביום הראשון בבריאה אחת " אך
מלאכת שמים וארץ היו ו׳ קצוות במדותיו של הקבּ״ה
שנקרא שמו לפי שנחתמו בשמו ובפרשה ראשונה
של בראשית נקראו אלו ימים ואורות לפי שיש בה
חמשה אורות ויום אחד יתר על שאר הימים הרי ששה
ספירות אלו נקראו ימים ואורות בפרשה זו והם כנגד
שש קצוות וכנגד שביעי הנקרא קצוות מקום קדוש
המתאחד בהם המקיים המעמידם אמר יום אחד
ולא אמר יום ראשון שהיה לו לומר כנגד יום שני
ושלישי שאמר אחר כן " ולי נראה כפי הקבלה
שהחמשה אורות הנזכרין כאן כנגד ה׳ ספירות
העליונות שאינן מושגות נאמרו והימים שנאמר

במקום

במקום אחר הם כנגד הספירות של מטה מהם והכל דבר אחד
לענין מהותם כמה שאמר בעל ספר יצירה עשר ספירות
בלימה אבל השוואתם אינה שוה מן האור הפנימי כי הכל
לפי קרובם מעל קונם ·· וכל האחת היתרה שנקראת
בגלגל ששת הימים הוא הקו האמצעי שהוא ממנין הספירות
של מטה מן חמשה העליונות והוא מוכתר ברוח הפנימי
בעליונות ומתפשט בו תמיד שאינו פוסק לפעול הפעולות
וכל הפעולה שבקו האמצעי שהוא מדת רחמים פועל
הכח הפנימי פועל בו אחר מאולתן' על כן נקרא תדיר
בשם המיוחד הנקרא שם המפורש לפי שרוב פעולותין
על ידו ופועל בו דרך האחדות דין וחסד ורחמים
כאחד או באחת וכולל בה את כולם או מקצתם
לפי שאמרה זו כלולה בג' המדות האלה שנקראן
אבות יותר מכל שאר המדות שבשש קצוות כמה
שפירשתי

שפירשתי יג מדות ולכך נקרא הוא יום אחד שהוא
מיוחד ברוח הפנימי הוא הנקרא עלת העלות והוא
בכלי לרוח הנקרא אחד ״ ודוגמתו היה הנביא כלי
לרוח הקדש שבו כשהיה הדבור עמו ואפי׳ על כרחו
כמו שכתוב בירמיהו ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר
עוד בשמו והיה בלבי כאש בוערת עצור בעצמותי
ודוד אמר רוח יוי דבר בי ובמשה רע״ה נאמר בו
פה אל פה אדבר בו ועוד הרק אך במשה דבר יוי
הלא גם בנו דבר ולא נאמר בכל אלו דבר לי אדבר
לו למשה לנו הרי הרוח הוא מדבר והנביא לו ככלי
על אחת כמה וכמה שכן האמצעי הזה שהוא ככלי
לרוח הפנימי המתפשט בו תדיר בלא הפסק ולכך
נקרא בשם המיוחד ונרמז הרוח הפנימי שבו
כאמרנו יום אחד כאשר פירשתי ״ ואל תתמה על זה

שהרי יש ראיה גדולה לדברי מיהושע בן נון שנאמר
עליו ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו והלא דברים קל וחומר ומה משה רע"ה שהיה בשר ודם
ילוד אשה נאצל מרוחו אל יהושע שהוא בשר ודם כמותו כשסמך
משה את ידיו עליו על אחת כמה וכמה עלת העלות שהכל נעשה
ברצונו שהשפיע כבודו וכחו בספירות הנזכרות להוציא הדברים
מן הכח אל הפועל והוא הפועל בהם והם כלים לו יכולין מדוקות
בו ושואבים הכח ממנו כמו ששואב הברזל מן האבן השואבת
ודי בזה למשכיל: וגם כל שאר מדות שבשש
קצוות הם כלים לרוח הבהמי הם כלים לרוח הפנימי הם הם נטיעותיו
הם הם מדותיו והוא הפועל בהם בכל מדה ומדה מהם לפי
הצורך והוא הנקרא בהם בשאר שמותיו לפי המדה שהיא
פועל בה וזהו מה שנאמר למשה באמרו ואמרו לי
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
מה שמו

מה שמו והשיבה אהיה אשר אהיה לפי מעשי אני נקרא ולכך
כל המדות האלה נקראות שמו והוא הפועל בהם ולא רוח אחר מזולתו
ולכך נקראות בשמותיו שאינן נחלקין כנגד שבעה קצוות מקום
על כן הוא ושמו דבר אחד " ' ואמרו רז"ל שקודם שנברא את
העולם לא היה אלא הוא ושמו וכשהתחיל וברא את העולם ביום
ראשון עדיין ספירות שבשש קצוות שמו לא נתפשט בהם האור
הפנימי שאינו פוטר מהם עד מאמר יהי אור ואומר ויהי אור
נדרשו בו לזז"ל אור שכבר היה י' ורוצה לומר כח אור הנעלם
שכבר נתן ונהיה בחכמה בל"ב נתיבות החקוקות בה הנקראות
פלאות חכמה ואותה האור הגנוז בנתיבות נתגלה ונתפשט
בספירות שבשש קצוות במאמר יהי אור ונחתם כל קצב
וקצב בשמו הגדול כמו שפירש בספרו הנכבד בעל ספר
יצירה וזהו מדה קדם שנברא העולם לא היה אלא
הוא ושמו ומי יודע כמה זמנים וכמה שנים ושני ס
היה זה קודם שנברא את העולם השפל שהרי
אמרז"ל

אז״ל עד והיו לאותות ולמועדים מלמד שהיה סדר זמנים קודם
לכן ועוד אמר שאלפים שנה קדמה התורה לבריאת העולם ואם
תשגיח בפ׳ יוי׳ קנני ראשית דרכו שם תמצא רמז לדבר זה ואומר
מעולם נסכתי מראש ואומר באין תהומות חוללתי ואומר בטרם
הרים הטבעו ואומר עד לא עשה ארץ וחוצות ואומר בהכינו
שמים שם אני ואומר באמצו שחקים ממעל ואומר בשומו
לים חקו ואומר ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום ״
וגו׳ ומכאן אמרו רז״ל שאלפים שנה תורה קדמה לעולם
מן יום ליום שיומו של הקב״ה אלף שנים כמה שנאמר אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור וכן בתורה תמצא
באמרו ויטע יוי׳ אלהים גן בעדן מקדם פי׳ מקדם
לבריותו של עולם והוא מה שפירשתי שהגן הזה הם הם
המדות ונתנו בנתיבות החכמה בחקיקה דקה ויש מהן
שלא יצאו ולא נתגלו בהויה עד יום ראשון אותן שבשש
קצוות כאשר כתבתי וגם מצאתי כתוב בפרק רבי
הנחומא

תנחומה בפרשת והיה עקב תשמעון על פסל לך והביא עלין פ׳
פסוק אחד שכתוב בנביאים כי מעולם שברתי עליך נתקרתי
מסרותיך ותאמר לא אעבור יש אם למסורות לא אעבור
כתיב וקרי לא אעבוד אחר כמה פעמים פנים שכתוב בן
אמר רבא לא אעבוד אפי משתעבדת עושים אנו מה
שאנו מבקשים אמר לו הקב״ה למשה אתקשר שלהם לך
השתעבר תחלה פסל לך שני לוחות אבנים זהו שאמר
הכתוב לכל זמן ועת לכל חפץ זמן היה העולם לבריאות
זמן לדור המבול שיאבדו במים זמן לנח ליכנס בתבה
זמן היה לצת זמן היה שיברא אברהם והאבות זמן היה לישרא׳
שירדו למצרים זמן שיגדל משה זמן שושברו הלוחות זמן
שיעשו אחרות תחתיהן הוי פסל לך ״ עד כאן לשון הדרש
ועוד דרש אחר בקהלת את הכל עשה יפה בעתו אמר רבי
תנחומא בעתו ברא הקב״ה את עולמו מלמד שלא היה
ראוי להבראות קודם לכן זהו לשון דרש : ועל שמו
היה

היה לנו לשאול מה לפנים ומה לאחור ורב השואלים בבריאת
העולם כתבו זה או מה שאמר קודם שנברא את העולם לא
היה אלא הוא ושמו כאשר כותבתי או שמא החכמה נקראת
שמו שהחכמה נקראת ראשית לכך התחילה התורה בראשית
ותרגום ירושלמי בחכמתא ואמר רז״ל אף בראשית מאמר
הוא והכל נותן בו בנתיבות חקוקות ובדרשותו דקות ויצאו כל
הדברים בזמניהם דבר יום ביומו וביום הראשון בא האור הנותן
בחכמה הנחתם והנרשם בה לכלל ההויה במאמר יהי אור
בכלל ו׳ הקצוות כאשר פירשתי ״ מכאן ואילך כל מה שכתוב
בפרשה יצא על פי כל מאמר ומאמר ביומו יהי רקיע
יקוו המים יהי מאורות וכן עד סוף כל מעשה בראשית
ונאמר ברובן ויהי כן ויצאו כל הדברים מן הכח אל הפועל
בכוחו הנותן בהם כמה שנאמר אנכי עשיתי את הארץ
ואת האדם ואת הבהמה אשר על פני כל הארץ בכוחי
הגדול ובזרועי הנטויה ועוד יוי אלהים אתה החלות
להראות

להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה וכל התאורים
הכתובים הן בתורה הן בנביאים הן בכתובים על יד המדות
האלה הם נקראים כי הוא הפועל על ידם לפי שהוא ושמו
אחד בלא פירוד וזהו מה שאמר ויעש ויוצר ויברא למינה
למיניהן למינו ונזכר שמו על כל דבר ודבר והמשכיל יבין
הנה בששת ימים פעלו שש מדות האלו על כל פעולותיהם
והוציאם מן הכח אל הפועל עד בין השמשות של הכנסת יום
שביעי ומשנכנס יום שביעי שבתו כולם ופעל הוא פעולתו
והשלים מה שחסר העולם וזו היא שביתת מלאכה ומנוחה
ולכן נקרא יום שביעי שבת וכן כל מדה ומדה השנה גורמת
שביתה לראשונה לפניה והשלישית לשניה וכן כולם עד
סוף השבעה שהיא שבת לכולם כי בהשלימה הראשונה
פעולתה שנתמנת עליה להוציא מן הכח אל הפועל שובתת
בפעולתה של מטה הממנה פעולתה שכל הדברים מתפשטים
מעילה לעילה וממאמר למאמר עד שיצא לפועל הכח
הגנוז

הגנוז בפועל ואין אחרי פעולת ששת ימים אלא פעולה שלא
היתה גנוזה בהם ועומדת בכח מן היום הראשון עד בא זמנו
להתגלות בפעולה לפי שאין כל חדש תחת השמש רק שפע
הברכות הבא ממקור החיים ומן המעיין שמברך כל הדברים
בכל יום בכל עת בכל זמן כדי לקיים ולהעמידם על מכונם
וזהו מה שדרשו רז"ל תחת השמש אין חדש אבל למעלה
ממנו יש חדש שאמר בתהלת יוצר וטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית פי' של טובו הוא משך הברכה
שהיא מדת טובו הבא מאין סוף שאינו פוסק כדי לקיים
מעשה בראשית שאלו ופסוק שעשה ואפי' רגע
אינו יכול להתקיים ויחזור העולם לתוהו ובהו ובא אתה
המשך מאין סוף לתחלת שש קצוות מן הראשונה שבהם
עד הספירה האחרונה שבהם וכשמגעת בשביעית המכרעת
בנתים הנקראת שבת מתמלאת מן הברכה על ידי כולן
וזו היא השבתה והעונג והמנוחה והכח ולכך נקראת שבת
שהיא

שהיא שבת לכולן ועונג ומנוחה לעצמה על ידי האור הפנימי
המתפשט בה על ידיהם ולכך מי שבא בדרך ולא נזכר אסד
הוא שבת שובת ומונה מכאן ואילך ששה ימים ושובת בשביעי
לפי שכולן שבתו על הטעם שזכרתי ולכן זכר למעשה בראשי'
ולשביתה שביעי " ונקראו אלו המדות שבשש קצוות גן
על שם הנטיעה שנאמר בתורה של' ויטע יוי' אלהים גן
בעדן מקדם כמה שפירשתי בפי' י' מדות שהשדה על שם
נטיעות העליונות שבא נקרא גן ונאמר כאן ועץ החיים
בתוך הגן הוא הקו האמצעי והוא תורה שבכתב שנקרא עץ
החיים לפי שכל העולם מתקיימין בזכות התורה והעוסקין בה
לשמו מתקיימין בזכותו וזוכין לחיי העולם הבא שכל העוסק
בתורה לשמה זוכה לאורך ימים בימינה לעולם שכולו ארוך
ועולם שכולו ימין והוא העולם הבא ובשמאלה עשר וכבוד
נאמר על העולם הזה שהוא שמאל ואין בו אריכות ימים
נ"ל בעושר על כן אמר עושה וכבוד שהם הזמנות כדי שיוכל אדם
לעסוק

לעסוק בתורה בשבילם בכל הברכות הנאמרות בתורה שאינן
אלא הזמנות למי שרוצה לעסוק בתורה ובמצות כדי שלא יתבטל
מהם בעבור צרכיו וצרכי ביתו ומתן שכרן של מצות לעולם
הבא כמה שדרשו רז"ל היום לעשותם ולמחר לקבל שכרן ··
ולפי שהתורה לא נכתבה כסדרה אין אדם העוסק בה זוכה
לאריכות ימים בעולם הזה ואמרו רז"ל שאלו התורה נכתבה
בסדרה היו יכולין להחיות בה את המתים וכל שכן להאריך
ימי העוסקין בה ואפי' כן זוכה לחיי העולם הבא שהוא חיים
באורך ימים ·· והוא שנאמר למען יאריכון ימיך ולמען ייטב
לך פי' רז"ל שתהא נפשך צרורה בצרור החיים וזהו עולם
שכולו ארוך ועולם שכולו טוב ועל זה נאמר לדוד והיתה
נפש אדוני צרורה בצרור החיים את יוי' אלהיך ·· ועתה
אסדר כל הדברים אשר באתי בשבילם הנה הראיתי לך
בראיות ברורות שלו שלשה אותיות שהם והו נקראות
שמו הגדול לפי שהם יוצאות מתחלת סתר תנועת האלף
מסתר

מקתר לסתר הבא ממנה בתחלת סתר כל אחת ואחת עד סוף
כל סתר והוא שבו רומז לשש קצוות ולשש ספירות הרמוזות
בפסוק לך יוי הגדולה והגבורה והתפארת וששה קצוות עם
אלו עם הספירות שבהן נקראות אשכול וגן וצרור החיים
ועם המכריע בינותם נקרא ז׳ קצוות מקום כמו שפירשתי
ושם ארבע אותיות יהוה הוא הנקרא שם המפורש
על שהוא מורה על מציאות כוחות הבורא יתעלה עם המציאות
כל ההויות שהיו ועדין להיות לעולמים ועוד על כן שם זה שם
המפורש שהוא מפרש הכל שבו נכתב שמו הגדול שהוא יהו
והה׳ הכפולה שבו רמז לכבודו של מקום שהיא השגה שהיא
הספירה העשירית לפי שיו״ד שאמרנו שהוא חכמה עם
המשך הנמשך בה מן הא״לף הם שתים ועם שנראות כאחת
וגם בעל ספר יצירה מנאה לאחת והם שתים ורמזם באמרו
שתי התורות בפסקא ראשונה כאשר כותבתי והה׳ אחת
הרי כאן שלש והוא שש ספירות לשש קצוות הרי הם

תשע והה' הכפולה שהיא כנגד המקום הרי עשר והיא המשלמת

האלף שאין נגמר מנין האלף שאין נגמר מנין האלף אלא בעשר טעות שנכפלו אן

לא פחות ולא יותר לכך אמר בעל ספר יצירה עשר. ולא תשע ו'

ולא יא והמשל על זה הנקודה שאין לך נקודה בעולם שאין

בו תשע ואלו הן אורך ורוחב ועובי וכל אחד מהן יש לו ראש

וסוף ואמצע הרי שלש על שלש הרי תשע וכל נקודה צריכה

מקום ונקרא בלשון הקבלה גדר המקום ועמו הם עשר נגמר

מנין האלף ואינו נגמר בפחות מעשרה ולפיכך התחיל שמו

הגדול ביו"ד שהיוד היא השלמת מנין האלף כאשר פירשתי

לא פחות ולא יותר לרמוז שהכל בא מן האלף המורה על

האחדות והכל מתקיים במשך הברכה הבא מן האלף ואין

בין האלף ליו"ד אלא שהאלף בכלל מעינה ביחוד כל הכוחות

שבה והיו"ד מפרשת הכחות שבאלף וסוף מניינה ר"ל שכל

סוף המנינים שבעולם מתגלגלים במענה לפי שכל חשבון במניינה

שובא אחר מענה אינו אלא כפל כ י' עשרות עולים

מאה

מאה ו׳ מיאות אלף ו׳ אלפיות ו׳ אלפים ועשר עשרה ק׳ אלפים

ו׳ מאה עשורות עולים מאה אלף אלפים עד כאן חשבון המושג

מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכול לדבר ומה שאין האוזן

יכול לשמוע כי הכל כפל כל הבא אחר מען זה על כן האלף והיוד

דבר אחד וכל הכוחות נתנו בנתיבותיה החקוקות בחקיקה דקה

ולא בהויה ועל כן מנה בעל ספר יצירה והיוד והמשך הנמשך

בה מן האלף לאחת ורמז המשך ההוא ברום כשהגיע למעין

הספירות כאשר כתבתי על כן קראו אותה בעלי הקבלה רום מעלה

החכמה

ולא שום שם אחר קראו לו והמשכיל יבין ״ וויש שמוען

לשתים לפי שהיא סובבת הכל וזהו מה שאמר רז״ל כשם שיש
שכינה למעלה כך יש

הגדול

שכינה למטה שכן תמצא בחתימת שש קצוות שנחתמו בשמו

ו׳ למעלה ו׳ למטה על כן מוען החכמה על יד הספירות

של מעלה ממנה כאשר פירשתי ״ ורז״ל ו׳ ספירות קראו

ו׳ אספקלריאות וזאת שהיא עשירית קראו אספקלריה שאינה

מאירה והמשל על זאת אם תשים בפני אור השמש בגד

של פשתן

של פשתן דק מאד יאיר השמש אורו אבל יוכל אדם להעמיד
כנגדו ולסבול זוהר אורו יותר ממה שהיה יכול לסבול תחלה
ואם ישים עוד בגד שני יוכל לסבול יותר ויותר וכל שכן
עד העשירי אעפ״ שכולן מאירות דקים ולב״ע זה חשך מאור ולבנים
השמש מעט וזה מעט עד שמגיע לעשירי שאינו מונע עצמו
מלהעמיד עינו כנגד אורו ואינו מזיק לו כך הספירות אעפ״
שכולן מאירות ומזהירות יוכלו הנביאים לסבול אור האחרונה יותר
משל מעלה ממנה לפי שאותן הספירות שנקראו אבות מקבלות
זוהר האור הפנימי מלפני לפנים ולא מזולתו ומהם מתפשט.
האור ההוא מזו לזו עד הסוף ואינו דומה אור השניה לאור
הראשונה המקבלת מלמעלה ואור השלישית אינו דומה לאור
השניה המקבלת מאור הראשונה וכן כולם עד האחרונה שבהן
והנביאים שבאו אחר משה קבלו הנבואה מזאת האחרונה הנקראת
אספקלריאה שאינה מאירה על כן תמצא ברוב המקומות
כשנתנבאו הנביאים אומר ויהי דבר יו״ אלי לאמור או בשנתנבאו
ויאמר כשנתנבאו

ויאמר יוי אליו ושעהם שום הם בעעמד ר״ל מפני השכינה
אבל משה רע״ה שנתיחד עמו הדבור הוא היה שומע מתוך
אספקלריא אחת המאירה היא מדת הרחמים ומעפ״כ על
יד השכינה כדי להעעם הקול כאשר פירשתי וזה מה שאנו
אומרין בתפלה על כל הקרבנות שאנו זוכרין משבת וראש חדש בשבת
(83) ושאר המועדים ושם נעשה לפניך את קרבנות וגו׳ ומסיימין
כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
וכל הקרבנות נתנו בדיבור ומפי כבודיך שאנו אומרים
כאן הרי הוא שכינה הנקרא כבוד יוי ומתוך שהיה מתקרב
שם ורואה הכבוד ושומע משם יותר משאר הנביאים היתה
נפשו ברה וזכה ובקדושתם דבקה מקבלת מהם חכמה ובינה
ודיעה והשכל כמה שאמר רז״ל חמשים שערי בינה הם
וכולן נמסרו למשה חוץ מא׳ שנ׳ ותחסרהו מעט מאלהים
וגו׳ על כן היה בו כח לקבל הדבור משם על יד השכינה
אבל כל ישראל במעמד הר סיני בקול ראשון פרחה נשמתם

שהיה הקול ההוא בא מן הדבור ואעפ״ שהיה יוצא מפי השכינה
ולא היה יכולין לקבלו מפני שלא הורגלו בכך בנבואה כמשה רע״ה
שנאמר וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמור על
ידי השכינה אנו בינו לבין שכינה והם שמעו ופרחה נשמתן שנאמ׳
נפשי יצאה בדברו אבל משה רע״ה קבל אותו הקול ולא נזדעזע
כמה שנאמר ודבר יוי׳ אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ״ ועוד נאמר וישמע את הקול מדבר אליו הוא הקול
שנתנה בו התורה שנ׳ עליו קול יוי׳ בכח ואחרי כן שמעו קול שני
מפי השכינה וחזרה נשמתן שהרי קול הדבור פסק כמו שנ׳ את
הדברים האלה דבר יוי׳ אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן
והערפל קול גדול ולא יסף כי לא יסף לדבר באותו הקול שדבר
כל הדברים כולם בדיבור אחד שהרי פסק ובקול שני שהיה
מפי השכינה אמר אנכי ולא יהיה לך כמה שאמר שדרשו רז״ל
שחזר ופירשן והשאר מפי משה וזהו מה שאמר אנכי ולא
יהיה לך מפי הגבורה שמענום נמצא שהשאר מפי משה
ואעפ״

ואעפ״י ששמעו את הקול מפי הגבורה היא השכינה באנכי
ולא יהיה לך שכתוב כן פנים בפנים דבר יו׳ עמכם והשאר
הזה מפי משה שכן כתיב אנכי עומד בין יו׳ וביניכם בעת
ההיא להגיד לכם את דבר יו׳ ומשה היה למטה עמהם שלא
יאמר״ וקולן של משה זה שאנו שומעין ואמרו לו דבר אתה יאמרו קולן שלמשה
עמנו ונשמעה ועלה ושמעו מפין שאר הדברות אבל הם
לא שמעו מפי השכינה כי אם אנכי ולא יהיה לך כשאר הנביאים
ואמר למשה שידבר הוא עמהם גם במעמד הקדוש ההוא
מכאן ואילך שנ׳ והיה כשמעכם את הקול מתוך החשך וגו׳
ואומר ותקרבון אלי וגו׳ ותאמרו הן הראנו יו׳ אלהינו וגו׳
ועתה למה נמות וגו׳ אם יוספים אנחנו וגו׳ מלמד שבמעט
היתה נשמתו אפי׳ בקול שני וזהו שאמר מתוך החשך ולא
מתוך האש הענן והערפל ונאמר בקול ראשון מכאן ראיה
שמפי השמועה שמעו קול שני וקרא אותו מתוך החשך
מפני שהיא נקראת אספקלריאה שאינה מאירה כמה
שנאמר

שנאמר במעשה בראשית ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא
לילה והמשכיל יבין ׳׳ ועוד ראיה שמשה רע״ה לא נרתע לאחורין
ולא נזדעזע שהרי קבל כל עשר הדברות מן קול הראשון
שאמר בדבור אחד כי בקול שני חזר ופרשן לא שמעו כי
אם אנכי ולא יהיה לך והשאר מפי משה הרי כבר קבלם
מן הקול הראשון ׳׳ ובמעמד הקדוש ההוא בני אהרן ושבעים
זקנים לא ראו כי אם האחרונה שבספירות ממה שנ׳ ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגליו וגו׳ את מורה על הכבוד וזו
היא השכינה וגם לא רמז לדבר מכל מה שראו שם אלא מה
שראו תחת רגליו שנ׳ כמעשה לבנת הספיר ׳׳ ולפי שהיא
אחרונה שבכולן קראה תחת רגליו וגם אנקלוס תרגם ותחות
כרסיה יקריה ועליה נאמר השמים כסאי והארץ הדום
רגלי השמים היא מדת רחמים שהיא כסא רחמים והספירה
העשירית נקראת ארץ ועל כן אמר והארץ הדום רגלי
ולשון ארץ רצון כמו שנאמר על ישראל כי אתם תהיו
ארץ

ארץ חפץ יי׳ והתורה קראה כבוד יו׳׳ כמו שפירשתי בפסוק
אחר כבוד שלחני ולא נאמר כאן ויראו את אלהי ישרא׳ לפי
שנאמר כי לא יראני האדם וחי יי׳ ואת הנאמר כאן מורה
על הכבוד וכן תרגם אנקלוס וחזו ית יקרא אלהא דישרא׳
וכן ויחזו את האלהים׳ וכן אמר ישעיה ואראה את יו׳׳
והוא לא אמר את׳ אלא על הכבוד ועוד כי את המלך יו׳׳
באתין ר״ל את צבאות ראו עיני ולא דקדק מנשה הרשע באתוון אלו
אלו שאמר והרגו שאמר כתוב בתורה כי לא יראני האדם
וחי ואתה אמרת ואראה את יו׳׳ והוא לא אומר אלא על
הכבוד באומרו את׳ רוצה לומר על הכבוד שיושב על הכסא
ובשאמר הכתוב כי לא יראני האדם וחי לא אמר כי לא
יראה אותי האדם שאלו אמר כן היה נראה אפי׳ על
הכבוד אמר כי אותי כמו אתי כמו שנאמר אורי יו׳׳ אותי
שהוא כמו אתי יי׳ ואינו כן בפסוק שנ׳ לא תעשון אתי
אלהי כסף וגו׳ דרשו רז״ל לא תעשון אתי דמות שמשי
המשמשין

המשמשין אותי לפני במרום ויכולין אלו להראות לבני אדם
אבל על עצם הדבר שהאור יוצא משם לא דברו כלום כי הם
לא ראו ולא נראה לשום בריה ואפי׳ למלאכי השרת ועליו נ
נאמר עין לא ראתה וגו׳ הוא האור הגנוז כי גם למשה נאמר
לא תוכל לראות את פני ר״ל פנים ממש אותם פנים שנ׳ בהם
פני יוי׳ על כן אמר אחר כן ופני לא יראו והמשכיל יבין יו׳׳
ויש אומרים שמשה רע״ה וכל ישרא׳ השיגו שם חמשה ספירות התחתונות
שהן מושגות יותר מן העליונות אעפ׳ שכולן ספירות רוחניות וזהו שאמר
בעל ספר יצירה עשר ספירות בלימה ופי׳ בלימה בלי מהות אעפ׳ שהתחתונות
מושגות יותר מן העליונות שלפי קירובם שם חשיבותם ומעלתם ושמותם
וזכותם אבל יש אומר שלא השיגו רק הכבוד הנזכר בלבד להם שהם
לא הורשו לעלות בהר עד הפסקת הקול שהוא סלוק כסא הכבוד
שהרכין על ההר כמו שאמר במשוך היובל המה יעלו בהר יי
כיחזקאל אלא ודאי ראו בחזיון במראה הנבואה כיחזק״א וכישעיה
(ויחזו)
כמו שנאמר ויחן את האלהים זאת מורה על הכבוד או
שמא

25

שהיא ראו בהקיץ במעמד ההוא מחזה שנאמר ויראו את אלהי

ישראל בין כך ובין כך אותו מדבר אליה על הכבוד ואה"ן אלו

מורין עליו כמו שפירשתי ״ ועל הכבוד נאמר בתורה ברמז זה

שמי לעולם וזה זכרי לדור דור פי׳ זה שמי ג׳ אותיות ראשונות

הנקראות שמו הגדול וזה זכרי לג"ו כפל הה"א שהיא רמז לכבודו

של מקום ונהו שאמר הכתוב זה שמי וזה זכרי ונזכר כאן

שמו וזכרו כמו שכתוב יי׳ שמך לעולם יי׳ זכרך לדור ודור

ובכל מקום שמזכור שמו של הקב"ה אצל דור ודור הוא והמשכיל

יבין ״ וכאן לא נזכר בפסוק שני שמות אחד ביהו"ה ואחד

באדנ"י שיאמר אלהים זה שמי לעולם וזה זכרי שיורה

על השם וכנוי אלא שם אחד של ארבע אותיות הנקרא שם

המפורש בלבד יחלא ר"ל זה השם שהוא שמו שבו נכתב שמו

הוא הנקרא בספר יצירה שמי הגדול יה"ו בזה זכרי

היא הה׳ הכפולה כמו שפירשתי למעלה שהיא רמז לשכינה

וכבודו והשכינה דבר אחד וכן שמו וזכרו דבר אחד

וכבודו

כו"ל לכפל הה"א

הכפולה

15

וכבודו ושמו וזכרו הכל יוכל להקרא בשמו המיוחד לכך
נאמר בו זה שמי וזה זכרי והדרש ידרש כי אין אחד סותר
את חבירו והכבוד דבר מפורש בתורה שנקרא בשם המפורש
כי כשהזכיר וכבוד יוי נראה בענן מיד הוא אומר וידבר יוי
או ויאמר יוי ומצינו שנרמז כבוד בעמוד ענן ואחרי כן
הוא מזכיר את השם המפורש ודבורו ומאמרו שכתוב ובבא
משה האהלה ירד עמוד הענן וגו' ואחרי כן הוא אומר
ודבר יוי אל משה פנים אל פנים וברוב המקומות מזכיר
הדבור בשם המפורש של וידבר יוי אל משה וגם במקומות
מעטים מצינו שמזכיר שם המפורש קודם שיזכור הענן
שנאמר וירד יוי בענן ויתיצב עמו שם וירד יוי בעמוד
ענן וירד יוי באהל בעמוד ענן ואין ספק בדבר שהכבוד
הוא השכינה שכן דרכה לראות בענן שהשכינה שרתה
במשכן ונאמר בו ולא יכול משה לבא אל אהל מועד
כי שכן עליו הענן וכבוד יוי מלא את המשכן וכן שרתה
בבית

בבית עולמים ונאמר בו כי מלא כבוד יהו' את בית יהו' הרי השכינ'
והכבוד דבר אחד והיא מדת הדין שהרי מצאנו שעשתה דין
במרים ובנדב ואביהוא ובמרגלים וגם במקומות אחרים
ועל ידה נעשין כל הדינין שבעולם השפל ולפי שנשתתפה
מדת הדין עם מדת רחמים בתחלת בריותן של עולם שם
של ארבע אותיות הנקרא שם המפורש לכך נקראת. בשמו
שכח זו בזו והכל מיוחד ודבר אחד ושמו וזכרו כמו כן
הוא הנקרא בשם המפורש בפסוק יהו' שמך לעולם יהו' זכרך
לדור ודור לפי ששמו וזכרו הכל מיוחד לכך נקרא בפסוק
זה בשם אחד כמו שאמר בעל ספר יצירה עשר ספירות
בלימה נעוץ סופן בתחלתן כשלהבת קשורה בגחלת וגו'
צקודם מורה עליהם איזה הוא שמו ואי זה הוא זכרו
ומה שאמר הכתוב לדור דור כד"א זרע יעבדנו יסופר
ליהו' לדור " ר"ל כשדור טוב לפני המקום נודע שמו
עליהם ונזכר בפני משכילי ישראל שבועהם ונודע לרבים
על ידיהם

על ידיהם ואותו הדור ראוי הוא לספר המקום להיותו בחשבון
תהלים הדורות הקצובין לפניו וזהו שנאמר בספר תה"לות זרע יעבדנו
יסופר ליוי' לדור שכן כתוב קורא הדורות מראש וכאן
כשאמר לדור ודור כמו שפירשתי ויש בזה הפסוק של' וזה שמו
לעלם פירושים אחרים ואינם סותרים זה את זה לבד מה
שדרשו רז"ל לעולם לעלם כתיב שאינו נקרא ככתבו כי
באד"ע יחד בכנוין באד"נו לפי הקבלה אני אומר ששם של'
האמורים אה"יה ושל' יהו"ה הנקרא שם המפורש האומ"רים בפרשת
ומשה היה רועה הכל שם אחד כי היו"ד של שם המפורש
כנגד הא"לף שהי"ור משלמת חשבון הא"לף כמו שפירשתי
וה' כנגד ה' וה ו' כנגד היו"ד שהיו"ד זקופה היתה
ונכפפה להודיע כי שהוא כפוף בעולם הזה הוא זקוף
לעולם הבא ועוד בא להודיע שבני העולם הבא מעוטים
הם ושני השמות האלה הסירוסים מתענים אחד זה
לשבעה ראשים ועשרים אותיות ואחד זה לשבע"ה ועשרים
אותיות

אותיות והמשכיל יבין ״ ולא בקן שם של אהיה שלום (שלשה) פעמ׳ בחו
אלא לפרש שם המפורש שבו כלולים שלשה תיבות
היה והוה ויהיה ובחלום נאמר לי פי׳ של שלשה
שמות אלו בלעז וכך שמעתי שון קאירא שון קשראי 83 +
ונהקיץ אמרתי פסוק אחד רמז לדבר זה אני יוי׳ לא
שניתי ומן הקבלה הזאת הספירה הנקרא אספקלריא ש
שאינה מאירה נקראת תורה שבעל פה וקרא אותה עץ
הדעת טוב ורע לפי שבשבילה אדם יודע הטוב והרע
רצוני לומר האסור והמותר החו״ב והפטור הטמא והטהור החייב
לכך היא נקראת ארון לפי שכשם שיש בתוך הארון הלוחות
שכתוב בהן הדברות גם היא כוללת כח עשר ספירות
לפי שהיא למטה מכולן ומקבלת כח מכולן לכך נקראת
ארון ועוד שהיא מדת הדין ונשתתפה עם מדת רחמים
ונהו שקורין אותה ארון והמשכיל יבין ״ שהרי נקראת ארון
הברית לפי׳ שנאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
ברית

ברית ואת ישראל ודרשו בו רז״ל זו תורה שבעל פה לכך נאמ׳
על פי ועליה נכרת ברית עם ישראל שיתעסקו בה תמיד
ובזכותה ותקיימו כל הארץ והוא שנאמר ארון הברית אדון
כל הארץ לפי שבזכותה מתקיימת כל הארץ שאם לא יתעסקו
בה לא יתקיימו שמים וארץ ויחזור עולם לתהו ובהו כמו
שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא
שמתי הרי בזכותה ובזכות לומדיה ומלמדיה מתקיים הכל
ולפי שנשתברו הלוחות הראשונות לכך הוצרכו להזהיר
לעסוק בה תמיד יומם ולילה כדי שלא תשכח מהם וגם
המלאך הנראה ליהושע ביריחו בא להפרע מהם על
שבטלו מתלמוד תורה ולכן נזדרז יהושע בדבר של
במקום אחר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק שדרשו
רז״ל מאי בתוך העמק בתוך עומקה של הלכה יי האל
הגדול ית׳ למען טובו וחסדו ורחמיו יזכנו שנעסוק
בה תמיד ויזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא
אמן

אמן כן יאמר יוי וכולכם
ברוכים ברוך יוי לעולם
אמן ואמן

זה אינו מן הספר אמר בספר יצירה שלש אמות
אמ״ש שבהם נבראו א״ש ומ״ים ור״וח אל״ף א״ש שין רו״ח
מי״ם מ״ים הנה שלש אותיות האלה מורה שכחם בג׳ יסודות
אבל העפר מפני היותו העכור שבכולן לא זכרו ונראה
לי ששלשה האותיות יש להם פועל ביסוד העפר באמצעות
היסודות השלשה ואמר עוד שבע אותיות בג״ד כפר״ת
שבהם נבראו כוכבים בעולם וכו׳ שבת״י נתן לו כח
הבי״ת כי בו נברא צד״ק נותן לו כח הגימ״ל מאדי״ם נותן
לו כח הדל״ת חמ״ה נתן לו כח הכ״ף נוג״ה נותן לו כח הפ״א
כוכ״ב חמ״ה נתן לו כח הרי״ש לבנה נתן לו כח הת״ו ועוד
אמר בספר יצירה שעם עשר פשוטות שבהם נבראו

מזלות

מזולות בשנה והם ה'ו'ז'ח'ט'י'ל'נ'ס'ע'צ'ק' : הה"א
כחו בטלה כי בו נברא והוא"ו כחו בשור והזי"ן כחו
בתאומים והחי"ת כחו בסרטן והטי"ת כחו באריה
והיו"ד כחו בבתולה והלמ"ד כחו במאזנים והנו"ן בעקרב
והסמ"ך כחו בקשת והעי"ן כחו בגדי והצד"י כחו בדלי
והקו"ף כחו בדגים :: הנה שנים ועשרים אותיות יסוד
שבהם נברא כל העולם
כאשר נאמר בספר יצירה
ומן הס"ד

בש"ם יו"י אל"ה עו"לם
מאמר פרק אחרון

בזאת יבא אהרן אל הקדש בנפש הטהורה ובסופה
ברורה ועטו כמורכא לכבוד האל הגדול הגבור והנורא
והוא יסוד מורא וחכמה מפוארה ונזיר ועטרה
ליודעה

ליודעה ומכירה לכן כל ערום יעשה בדעת ויקרה עין ראה ואוזן
שומעת ונפש חכמה לדעת כי היא העולה ובוקעת ועד כסא הכבוד
מגעת ואין מחיצה מונעת כי יודעת מוצאיה ומובאיה ומה נקצבה
ואיזה מקום מושבה כי הבת השובבה אשר לא טהרה מזובה בדד
תשב עזובה וליהט האותו היום הבא כי מחוץ למחנה מושבה
כל ימי אשר הנגע בה ואם טהרה מזובה ושבה לא יאמר לה
עוד זובה והמשכילים יזהירו טוהר הרקיע יזהירו ואל מול
פני המנורה יאירו והם ככבבים בשער בית רבים והיו הכרובים
פורשים כנפים למעלה ואותם לא יעשו כלה כי יעלו במסלה
ישרה וסלולה לעלית תלולה ובצל שדי נסתרים יעלו אבר
כנשרים ויכנסו לחדרי חדרים ואלה הדברים יורו המורים
ויקנו בינה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה כי הנפש החכמה
תחיה את בעליה עמה והיא מגדרת מקומה והנה מסרת הקומה
והנה סולמה מוצב ארצה וראשה מגיע השמימה כי הוא מן השכל
הנפרד ויט שמים וירד ורוח הבהמה יוצאה ערומה מבלי כסות
ושלמה

ונשלמה כי לא ידע בשכבה ובקומה גם הגוף הקרוב אליה לא
יטמא וכל אשר בתוכו יטמא והנה רבקה יוצאת וכדה על שכמה
וכי עשתה ערתה גם כעס בעבור הרעימה וכי מנדת דותה
תטמא וכל השוכב עם בהמה מות יומת עמה כי לא ידע
יאשם שכשם שהוא משיב הרוח מוריד הגשם אל הארץ יבשה
כקול ענות חלושה והיה הקדשה הרוח שלובשה את הגוף וגם
חופשה לא נתן לה כי כאשר הגוף הולך למות הנפש החטאת
היא תמות ואשרי האיש ההולך בתמימות ובלי צורה ודמות
יכיר את בוראו אשר בראו וידעו אנשי מונה כי זאת האמונה
כי לא ראיתם כל תמונה ולא תתורו אחרי עיניכם ופתחו
לכם שערי צדק בלבבכם אולי יקרא האלהים לקראתכם
וירא כבוד יי' אלהיכם ואז תבינו סודו כי אין עוד מלבדו
מאיה מקום כבודו וספרו הודו ויחודו בכל יום פעמים וזה שער
השמים וזה לכם האות והנה עיניכם רואות כי יי' צבאות
עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר ונוראות
וכסיל

וכסיל לא יבין את זאת׳ ועתה הנה הואלתי לדבר׳ ומלים לחבר׳
ודברים לספר׳ ולא בפי רואות עינ׳ כי כאשר הורע נבונ׳
כי זה השער ליה׳ צדיקים יבואו בו׳ ניכרין מהישיבו׳ והחי יתן
אל לבו׳ כי יה׳ הוא האלהים וגבוה על כל גבוהים׳ ומושב יקרו
בשמים ממעל׳ אלהין עמו ויעל׳ כי תבוו הוא מכל חביון ונודע
דעת עליון׳ יכיר כי הוא ראשון לראשונים׳ ואחרון לאחרונים׳
וקדמון לכל קדמון׳ והיודע וראש לכל המון׳ ואין לא שנוי ולא
מקרה׳ וכנוי ולא נמצא שמה׳ לא למה ובמה׳ ודן דמה׳ ומום
דומה׳ ומכל עין נעלמה׳ אך לא מלב הנפש החכמה׳ והיא אומרת
שאין שיעור לקומה׳ אך אנשי און ומרמה׳ השואלים איך ומה׳
בני מרי המה׳ ומותרים אין מן הבקמה לכן מי שאינו יודע לשאול
את פתח לו השמר פן ואל תתחבר עם נפש כי תחטא לשאול מה
למעלה מה למטה׳ אך וידעת היום כי הוא נורא ואיום׳ והוא
נוכח ונסתר׳ וזה שמו הנכתר׳ בארבעה כתרים מוכתר׳
ובו עתותו רם ותחת ושמו ערץ לכן ישמחו השמים ותגל הארץ
והיודעו

והיודעו ומכירו בפירושו ומזכירו יתקן לב נקי ונבר' וכבוד
יהוה הסתר דבר' ואלה ארבעה אותיות' לכבוד השם
הנכבד הם ראיות' כי ארבעה כתרים הם' וכתר שם טוב
עולה על גביהם

סדר הדגלים

צוה הקדוש ברוך הוא למשה
ואמר לו כסדורם של מעלה כך סדורם של מטה
למעלה מיכאל לצד מזרח נוריאל לצד דרום ״ רפאל
לצד מערב ״ גבריאל לצד צפון ״ כנגדם היו הדגלים
סדורם מדה כנגד מדה ארבע דגלים כנגד חיות ממש
ועל נשענות המחנות בדגלים דגל מחנה יהודה מז'
מזרחה ועל צבאו נחשון בן עמינדב הוא מיכאל
וזה המחנה מזרחה על פי יונ' בן עמי נדב בן הוא
המופקד על עמו ״ בית יושב להליץ בעדם לפני בוראם
עמי נדב כלומר עם נדבק לפני יוצרם ולהיות מליץ
בעדם והחונים עלין אותו יששכר שהוא בעל תורה
יופיע

יפיע שר התורה ועלין מטה זבולון שהוא בעל יציאה
וביאה צדקיע השר צדק לפניו יהלך ״ דגל מחנה
ראובן תימנה ועל צבאו אליצור בן שדיאור והוא לצד
דרום ראובן כנגדו שנתחמם ביצרו ועשה תשובה ממנו
כי החום גדול לצד דרום ועלין גד הוא שהוא בעל גדודי
ועלין שמעון כולם לצד דרום כנגד נוריע ממונה על
האור שהוא לצד דרום הוא נוריע בן שדיאור כי על כל
פנים נוריע ממונה על האור שהאור לצד דרום כנגד
מחנה ראובן לאחר שנוסעין אלין שתי המחנות היה
נוסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות כאשר יחנו כן
יסעו הבן בכאן כי סוד הכסא בכאן ממש ״ דגל
מחנה אפרים לצבאותם ימה ועל צבאו גמליאל בן פדה
צור ועלין מטה מנשה ומטה בנימין שהשכינה היא שורה
לעולם במערב בגבול בנימין של ידיד יו׳ ישכון לבטח
עלין חופף עלין כל היום שהוא פותח הרפואה לכל
העולם

העולם הכל כנגד מחנה רפאל שהוא למערב ומחנה רפאל
לצבאותם ימה ועל צבאו הוא רפאל בן פדה צור ״ דע לך
כי צור הכל הוא החומץ והרופא של מחצתי ואני ארפא
וקרוב לכל קוראיו ״ והעושק גואל רחמיו פודה נפשו מש
משחת של הגואל משחת חייכי וזה פדה צור כלומר צור
ברחמיו פדה נפשו משחת ״ ואמנם רפאל ממונה על הרפוא׳
למערב שבא לרפאת שברון של ירבעם שיצא מאפרים
שהוא למערב תמצא זה הכל זה כנגד זה דוגמת מעלה׃
דגל מחנה דן צפנה ועל צבאו מטה אשר ומטה נפתלי
ואמנם מטה דן לצד צפון כי משם יוצא החשך לעולם
מפני כי שבט דן בצפון שהחשיך בעולם בענין עבודה זרה
וצוה הקב״ה שיחנה דן בצפון של מצפון תפתח הרעה ״
הכל כנגד מחנה גבריאל לצד צפון שהוא מדת הדין להפרע
מעובדי עבודה זרה
ע״ב תס״ה

ראש הלבן רחמים גמורים

כל המדות יאמר להם מעלות

סימן אביע

אצלה בראה

יצירה עשיה

ספר התמונה

ומפורשת בסודותיה הנוראים

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך על יחסר ·· הם בגדי קדש בהן לשרת להקריב ולהדביק הנפש למקום מחצבתה הוא מקום הח׳ בגדים הלבנים הטהורים והקדושים הוא היכל הפנימי וקדש הקדשים והם ז׳ ימים עליונים בשער הנון הנקראים י׳ ספירות במחשבה כי הם כחות עליונות כולם לכח אחד ועצם אחד אצולים ולא ברואים הם הנקראים צבאות אלהים חיים ונוראים צבאות יוי יוי צבאות אלהים יוי צבאות אל רם ונשא והם תוארים כח הפעול והוכל אלו השמות הם כב׳ אותיות התורה העליונה ואותיות עליונות מקדם ומהם נתרשמו ונחקקו בלוחות בכח האלהים שכתוב באמצע רמוזים ורשומים מלמעלה מהם קנויים מלמעלה ורשומות למטה כמו אותיות התורה שכתוב יוי קנני ראשית דרכו קודם מפעליו מאז קנה שמים וארץ קדשו דכתיב קונה שמים

שמים וארץ מארץ החיים בית המקדש מכסא כבודו ‥
ישרע מן היחוד שעשה של עם זו קנית והכל ברשום
על דרך קשר וזה רשום האותיות ‥ תם הקדמה ה״
‥ הראשונה ‥

פירוש בכל עת יהיו בגדיך לבנים הם בגדי קדש
בגדי כהן ר״ל אלו הבגדים רמוזים לשמנה ספירות שבנגדן
הכהן לובש בגדים בשעת הקרבנות כדי שיקרב הנפש
ותדבק למחשבת המקום ח׳ בגדים שהוא רמז לבינ״ה שהיא
ח׳ לספירות ונקרא היכל הפנימי ונקרא קדש קדשים ר״ל
שבן האצילות הוא היכל הפנימי כי ז׳ ספירות נשער הג׳
יהיו שמונה בכלל עשר ‥ ואלה הספירות נקראים
כחות עליונות שכל אחד הוא פועל בפני עצמו כפי מדתו
והם דברים ועניינים אלהיים אצולים לא שיבול בהם
שום בריאה כי הם שמותיו של הקדוש ברוך הוא הנקרא
אלהים צבאות ר״ל שהם צבא של שם המיוחד והם
תואר

תואר כח פעולותיו של הקב"ה וכל אלו והספירות והשמות
בהם אותיות התורה שהם האותיות שבספירות נקראו כב
אותיות התורה העליונה ר"ל שהתורה והאותיות שהם באצילות
מקדם ומאותה התורה העליונה ומאותם האותיות נתגשמו
לנו אותיות אחרות ומאותה התורה ניתן לנו תורה שקבל
משה בלוחות הכתובה באצבע אלהים ר"ל בכח מן הבינ"ה
שהיא העט"רה שהעטרה היא כחו של בינ"ה והעטרה
חרשותם וכתבם על הלוחות כי לקחם מלמעלה כדי
שיהיו למטה דרך קנין כדרך קשר או בדרך קנה משל
לזה הקנין להראות כי אינו קנין זה כקנין הסוחרים
אלא קנין לקיום התורה כי כל מה שברא הקב"ה למטה
הכל קנאו למעלה ר"ל מן האצילות וקשרו וקיימן למטה
ואלו הם החמשה קשרים שהם עקר העולם .. קנין שמים
וארץ קניין תורה קנין בית המקדש קנין ישר' אברהם
והוכר קנאה מלמעלה שיהיה מקויים וקבוע למטה

הן

הן סדר האותיות וכל דרכי התורה שמים וארץ ׳׳ תורה מנין
דכתיב יי׳ קנני ראשית דרכו קדם מפעלין מאז ׳׳ בית המקדש
מנין דכתיב הר זה קנתה ימינו ׳׳ ישראל מניין דכתיב עד
יעבור עמך יי׳ עד יעבר עם זו קנית אברהם מנין דכתיב
ברוך אברם לאל עליון
קונה שמים וארץ

אלף מורה האות הזה אלף כתר עליון ועיקר כלל אלף כתר
שלש מדות חכמה ובינה עם התפארת עצמה במלתה אלף
מלשון ואאלפך חכמה והיא הנקראת עוזו ותפארתו של הקב״ה
ועליה אמרו רז״ל שהקב״ה מניח תפילין ובשעת כועס ממשלה
שכתוב ושם חביון עוזו ונתנה לישראל על ידי העטרה כישראל
עושין רצונו של מקום על ידי העטרה ואם לאו הן על ידיה
עטרה

פירוש אלף

פירוש אלף

וזו צורת א׳ האלף הזאת רמוזה
בכת״ר מאחר שהיא בכתר הציור שלו והיא רמוזה בשלש רוחניות
שהם כת״ר חכמ״ה בינ״ה ר״ל השני יורין בחכ״מה ובינ״ה והוא״ו האמצעית
בכת״ר אבל האלף עצמה שהיא רמוזה בחשבון כ״ו היא במדת
התפא״רת ולשון אל״ף לשון לימוד כמו ואאלפך חכמה והוא נקרא
עוזו ותפארתו של הקב״ה גם כן נקראת תפילין של הקב״ה שהוא
מניח דכתיב נשבע יו״י בימינו ובזרוע עוזו וזה הכל בעבור
שהאלף רמוזה בתפארת וממשלתה של אלף נוג״ה וגם כן זו
מדת התפארת היא כוכב נוגה נקרא עוזו של הקב״ה שנחבא
בתוך התפילין דכתיב ונוגה כאור תהיה וקרנים מידו לו ושם
חביון עוזו וזה העוז הוא התפילין של הקב״ה והוא העוז רמוז
למדת מלכ״ות שהוא בית דינו של השם וכשישראל עושין
רצונו של מקום ינתן תורה לישראל בלא דין ר״ל על ידה
על יד התפא״רת שיהיו רחמים בלא דין ואם לאו יתן לה
באמצעות דינים קשים וזהו על יד העטרה כלומר על ידי דין
כמו

כמו הולך לפניהם יו׳ ר״ל שהקב״ה היה הולך עמהם במדת
רחמים כשעושים רצונו של הקדוש ברוך הוא ״

בית זו צורתה ב׳ בית היא נתיבות מן הגבורה וממשלתה
בשעת לבנה חכמה עלאה לתתאה וציורו ב׳ מדות ומורה
כי הוא בית לתפארת ר״ל בית דין של הקב״ה ועל ידה
נפרע לרשעים ומשלם שכר טוב לצדיקים שנ׳ בצדק
מן הגבורה וממשלתה בשעת לבנה ״
תשפוט עמיתך ומדתה בית דינו של הקבה בעבור שהיא
פועלת בדין עושה דין ברשעים גם כן משלם שכר טוב
לצדיקים וזו המדה נקרא צדק שנ׳ בצדק תשפוט עמיתך
ואלה הדינין שלה הם באים מן הגבורה וממשלת הלבנה
ממנה ״ **פירוש בית** זו צורתה **ב** היא
נתיבות החכמה זו הבית מורה חכמה עלאה וחכמה תתאה
ובעבור שהבית היא בית קיבוץ נקרא לאצילות גם כן
לתפארת ר״ל שהיא בית דינו של הקבה כמו שכתוב למעלה

בינ״ה **זומל** כח הבינה והאות עצמה מורה משלמת נוראות
ומשלמת בין דבר לדבר ושמה זומל מלשון הזמל את יצחק
ויצץ ציץ ויגמול שקידים והיא המדה הגוברת לכל וזרועו
מושלה לו ושני האותיות מצורה המורה על מדחה הלובשת
פאר ועוז ושעת חמה ממשלתה ע״כ

פירוש זומל

וזו צורתה ג׳ ר״ל כי זה האות זומל בעולמם היא בתוך כח הבינ״ה
מאחר שהיא הבינה פעולותיה בבינ״ה עצמה שממשלת
דברים מחניים עולוניים כולם לטובה כי לשון זומל הוא כמו
מלשון הגמל והא של הזומל רמוזה לשמחתה של יצחק
כלומר כח הגימל ממשלה מדה הקשה שהיא מדת יצחק
ולכן ג״כ הוא מלשון ויגמול שקידים שהוא ממהר הבינ״ה
להשלים כל פעולת הספירות שממשלם בעולם השפל
כי זו המדה גוברת על ז׳ ספירות דכתיב וזרועו מושלה
לו כלומר שזרוע השם כחו בבינ״ה ר״ל זרועו שהיא
כחו של זו המדה ומושלת בכל הספירות כענין ומלכותו
בכל

בכל משלה ובאות זה יש שני עורות שהם מן הגימל ג׳
ששהם יתר מורים על הבינה שמלבשת בעטרת התפארת
שהזין עשה אותה במקום תפארת בעבור כי שם שבנתה
הוא שם שבתפארת יהוה בזה ויהוה בזה ושערת
מקשרת חמה הוא מכח זה האות זין שבנתה יו׳
גדולה דלת וזו עורתה ד׳ יושבת בשער הואו והוא
שער התפארת והיא ד׳ בין למטה בין למעלה ואין
לה אות שע כי היא לבדה עומדת ומבטת בין לתפארת
ולחסד וחסד מדתה ושמה דלת מלשון ודלת ראשך
כארגמן והיא יחידה וגדולה בחסד וברחמים וממשלתה
בשעת כוכב יו׳ פירוש דלת בעבור שהדלת
בסדר האותיות קרובה לואו קורא אותה שער במו שער
לתפארת שהוא הואו והשבון דלת אבגד ד׳ בחשבון
בחשבון הקודמי מורה עשר הן מתחלת המעלות עד
דלת הן מסוד המעלות שיעלה עד נעח שוקרא גם הוא
דלת

דלת ר״ל מאחר שאמרנו שהדלת הוא שער לתפארת
צריך שיהיה זו הדלת עשירית כמו שהמלכות הוא עשירי
ושוער על זה אנו צריכים צריכין ביאור לכן תמנה מן
האלף של כת״ר עד הדלת שהיא בחסד בחשבון ותמצא
עשרה וזה חשבון הוא מצד של מעלה ולמה שאמר
בין למטה ג״כ חשבון אחר תמנה מן המלכות א׳ ותשים
מסוד ב׳ ותשים ג׳ימל בהו״ד ודלת בחסד ותמצא ג״כ
ו׳ שהוא אם כן שמה החסד מפני שהיא רמינת וזה
החסדים ובחשבון זה הקדמוי תמצא ג״כ ו׳ וזו הדלת
היא אות בלי חבור כי אין לו שנים או ג׳ אותיות בציור
כשאר האותיות אלא היא מצוירת לבדה ונקראת חס״ד
ונראות כי היא כלולה בין חס״ד ורחמים שהוא התפא״רת
ומדתה ממש היא חס״ד ושמה דלת מן ודלת ראשך
כארגמן דלת ר״ל חלוקה פרטידורא בלעז״יל
קבור״י שרילה בקביעה וזה ר״ל כי כמו שהמסרק
הוא

הוא חולק שער ראש בן אדם באמצע ונותן חציו
לצד זה וחציו לצד זה בדרך ישרה כן הדלת משרת
לשאר הספירות ואמר כארגמן ר״ל כשם שמדת
הדין מושרע אל העולם בחסד ושעה הוא רמוז לשמוטה
כבר שהיתה משרת אותו בחסד במדתה כפי הגבורה
בעולם הזה כמדתה ובעבור זה כארגמן שהיא מדת הגבורה
וכל כחה בחסד וברחמים וממשלתה בשעת כוכב ה׳
היא גבורה נמצאת היא בכל עד אם למעלה
אם למטה והיא מוכנת לשעהם שכתוב הנה שכרו אתו
ופעולתו לפניו כי היא לפנים ולאחרים אם קשה אם רפה
ועזורה כולל שתי מדות הרפה והקשה והם מן השלושה
העליונה ושלשתם רמז אחד לשם הייחוד אשר מהם
נצורה מוכיח באמרו היד יו׳ תקצר וגם יד יו׳ היתה
בם להומם וממשלתה בשעת לבנה י׳ פירוש
היא וזו צורתה ה׳ אות ה״א היא נמצאת בגבורה
לדין

לדין ונמצאת במלכו״ת לדין רופה כי היא נמצאת לכל צד
שיצרך הן לטובה הן לרעה לכן כתב הנה שכרו אתו כלומר
שכר הטובים הוא מוכן לפני השם כי זה הה״א הדינים שלא
נמצאים לפנים ולאחור ר״ל שהיא שופטת הן לרעה הן
לטובה כפי הצורך וכשם שיש בה שני ציורים כך פועלת
בשני מדות בקשה הרמוז לגבור״ה וברפה המדה הרמוזה
למלכות ואלו שני ההי״ן שאמרנו קשה ורפה שהם
מקבלים מן השלישית העליונה שהיא הבינ״ה נמצאת
כי שלשתם אינם כי אם האחת לרמוז כי כך שם המייחד
הוא מחולק לכמה חלקים הכל יבא אל חלק אחד ולייחס
אחד שצורת הה״א הזו מורה בדין ורחמים כמו היד יו״ד
תקצר שמורה רחמים וגם יד יו״ד היתה בם רמוזה לדין
ואלו השני מדות מלה מורה בדין וברחמים כמו היד
יו״ד תקצר ומורה לטובה ולרעה והן ה׳ אחת
וממשלתה בשעה לבנה ר״ל שהממשלה
שלא

שלא היא בכח לבנ״ה ומה שאמר רמוזה לשם הייחוד
ר״ל שלשה ההי״ן עולין בחשבון ט״ו שהוא שם י״ה והא
עצמו בציורו הוא ד״ו והוו עצמו בנה י״ה ׃ **ואו**
עצמה תפארת והוא עומד עמוד לעולם שכתב
הנה מקום אתי ואו מלשון ווי העמודים שהוא חצי
השם ואין לו ציור כי הוא עמוד הכל וציור האותיות
ומשגיח מעלה ומטה ומין שכנגד ההא בעבור כי אינו
צריך ההא לו כי צורך ההא צורך דכתיב ויגבה יהו׳
צבאות במשפט וממשלתה בשעת חמה ׃

פירוש ואו וזו צורתה ו׳ היא במדת
התפארת והתפארת ששם שם הגדול הוא עמוד
וקיום לעולמו דכתיב מקום אתי ר״ל סובל העולם
ואני מקום לעולמי וזו הואו הוא מלשון ווי העמודים
שאמרנו שאלו ווי העמודים הם חצי של שם
וה״ וגם כן ואו במלואו כזאת באלף שהוא באמצע

הוא

הוא חצי השם של יו״ד ה״א וא״ו ה״א בחשבונו ולכן האות אין
להם שום ציור ומפני הוא״ו הם מהפכים מן הה״א ר״ל כי הה״א
היא בדין כמדת גבורה שכולה דין קשה ואינו צריך לו והוא״ו
רמוזה בתפא״רת שהיא רחמים ושם הייחוד והיה מן הראוי
להיות מבטת בה״א שתהיה רומזת ברחמים כדי שיהיה
הדין כלול ברחמים ובזמן הזה אין צורך לזה אלא שיהיה
הדין חזק מעצמו בעבור שיעשה דין קשה שני לרשעים
ועל זה אמר הנביא שֶׁנִּגְבָּה השם על בכוחו ובמדת המשפט
דכתיב ויגבה יו׳ צבאות במשפט וממשלתה לבנ״ה בכח
האות הזה ״ זין היא המדה הנוצחת שכתוב
והיה באשר ירים משה ידו והיא מלשון כלי זין כי היא
כלי אחד מזוין ומזומן לנצ״ח והנה הדמתה בציור
זין וציור מדתו שאמרו חז״ל מכאן לנשיאות כפים
בתורה וחותמו יהוה והוא ישיש כגבור לרוץ
אורח כי בשעת חמה ממשלתה ״

פירוש זין וזו צורתה ז' היא במדת נצח
לנצח כל דבר לכן לשם היא מדתו של משה רע"ה שהיה
מנצח בכח אותה המדה לאשר היה רוצה דכתיב והיה
כאשר ירים משה ידו וגבר כלומר היה מרים מרים
משה ידו אל מדתו ומיד היה מנצח וזה האות שמזיין
מלשון כלי זיין ככלי הזין הזה שהוא מזומן לנצח המלחמה
לכן הרמת יד משה במטה שהוא כצורת זין לרמוז למדתו
המרחמת ודרשו רז"ל שבשעה שהיה מרים משה ידו היה
מכוין בנשיאות כפים שכוונתו לייחד כל האצילות
ככהן הנושא כפיו ליחד הכל ואז היה מנצח בכוונתו
הטובה ונשיאות כפים היא עולה עד התפארת
ששם כתוב אמת [redacted] ואמת הוא חותמו של הקב"ה
ועל המדה הזאת נאמר ישיש כגבור לרוץ אורח וזה
שנאמר בחמה רמז למדה הזאת שהיא עושה
כל ענינה כגבור כי בה שם הגדול עליון יה
כגבור

כגבור יצא ועל זה אמרו חז״ל כגבור ולא גבור לעשות
מעשין בדין קשה ולא שיהיה הוא בעל דין קשה כי הוא בעל
קשה כי הוא בעל הרחמים נקרא בעבור זה בשעת חמה
ממשלת זה האות ״ **החית** היא מדת הוד״ והוא
הוד במדות כי הוא שמים וציורו עשר והוא שלישי למדה
אחרונה ולראשונה באומרו תומיך ואוריך לאיש חסידיך
ונשפעת מן הרמה הגבוהה אבל עצמה מורה בשמינית
הכוללת ממדתה ושמה ח״ת מלשון וחתו גבוריך וציורה
מורה בשע מדות חסד ורחמים ומורה כי השפע שלה
בעשרה כמ״ש חז״ל בגבורה יורדים גשמים לעולם לפיכך
השולחן נתתה במקומה בצפון וממשלתה בשעת לבנה ״
פירוש חית וזו צורתה **ח** זאת החית היא
מדת הו״ד ר״ל בעבור הח״ת היא רמוזה לבינ״ה והיא
שמינית לכן אמר כי היא הוד לכל המדות רמז
על הבינה שהיא הוד והדר לשאר המדות והיא
בציורה

בעירה עשר ר"ל דלת ואו וזו החיות רמוזה כי היא
שלישית מתחלת הספירות בבינה ושלישית מסוף הספירו'
ומעלה עתה מן המרכות עד ההוד שהוא שכר החיות כך
היא זאת החית שלישית בכל חשבון ובכל צד ובעבור
שבציור שלה יש דלת שרוצה לומר חסד לכן מדת אהרון
רמוז לחסד כמו שאמר תומיך ואוריך לאיש חסידך
ומלת אוריך רמוזה לשני המאורות הבאים מן החסד
ואלה האורות הם האורים של אהרון וזה מדת הוד מק
מקבלת מן הבינה כי החית מורה בבינה הכוללת
משלש מדות עליות כי החית היא רמוזה לשמונה בג
בגדים של אהרן הכהן שהיא מדתו והוא רמוזה בקס
ואלו הם בגדין חשן ואפוד ומעיל בתנת תשבץ
מצנפת אבנט מכנסיבד : ושורש חית מן וחתו
גבוריך כלומר חת בבינה ר"ל שמאימת הבינה
יומתו כל פעולות השמטות ועוד החית של הוד
שהיא

שהיא מדת אהרן יחתו כל העם ומורה בשע מדות חס״ד
ורחמים החס״ד של הדל״ת והרחמים של וא״ו של תפארת
והשפע שלה שהיא מצד צפון והוא מדת מצד הצפון הדין
ובא בכח העטרה כמו שאמרו חז״ל בגבורה יורדים גשמים
לעולם כלומר מצד הגבורה והגשמים הם לתגבורת הטובה
לכן יהיה השולחן בצפון שותגבר בן הברכה בלחם שהיא
עיקר כל המזונות וממשלתה בשעת לבנה י׳ [illegible]
טי״ת ומדתה יסוד והיא המדה הפנימית כי אינה
נעלמת כי הוא בחשבון ט׳ וכן צורת ט׳ או היא תחת
היסוד ובית מדתו וא״ו זעירא רמז ליוסף קטן מיעקב
כאומרם ז״ל ביוסף נברא בדמות דיוקנו של יעקב
והנה מדתו כ״ל ושב״ת כ״ל לשון המד״ה וכל״ה ושבת
לשון מנוחה וחרבה במדבר והנה היא מזוקקת הכסף
כי היא מדת השביעית לבנין והמנין כ״ל לכסף הטוב
והוא לשון המדה ומנוחה והמשכופת הוא לשון כליה
וחרבה

וחרבה ומדברו כליון עולם ובעיור הרומז לדבר ולזה פתוח
למעלה כי בה כלה הכל הצדיק והרשע והוא לצד צפון נוטה
הוא שנ' וצדיקים ילכו בה ופושעים יכשלו בה והיא שבורה
כמו שנ' אם יש כח באלהי האומות יבואו ויתקנו ושמה
ט"ת מלשון וטאטאתיה במטאטא השמד ובשעת שבתאי
ממשלתה ה' וזו צורתה ט

פירוש טית

המדה שלה יסו"ד והיא שב"ת ופנימית וזו המדה לדו...
שהיא פנימית ונעלמת לא ידעה ממש מקומה כי אבן
רואים שהיא תשיעית לסדר האצילות אבל לסדר ...
היא קדושה בקדושת כולם בעבור שהיא בסוד ובמדה
הזאת היא שבת ולכן אומר בכאן כי היא בחשבון ט"ת ואחת
היוד ר"ל במקום היו"ד ובמדה הזאת שלה שהוא היסוד ...
יש ואו זעירא בנ' בעבור שהיא למטה מן מתפא"רת
כמו יוסף שהוא בדמות יעקב כדברי חז"ל כי יוסף נברא
בדמות דקיונו של יעקב ר"ל כי מדת יוסף שהוא יסו"ד והוא
למטה

למטה מן התפארת וזו המדה הנקראת כ״ר ושב״ת בעבור
שהיא תכלית כ״ר כוללת כל דרכים טובים שבעולם ונקראת
שב״ת בעבור שהיא תכלית ועיקר כל מנוחות השבת ואלו
ב׳ מלות כ״ר ושב״ת מורים טוב ורע לפי צורך הנשמות
ר״ל לשון חמדה דכתיב נכספה וגם כלתה נפשי הרי היא
טובה לראוים טובה וכן שבת מורה מנוחה לראוים מנוחה
אבל מי שאינו ראוי לטובה המלה הזאת כ״ר שהוא חמדה
תהפך ללשון כליה ׳׳ וגם מלת שבת שהיא מנוחה תהפך
לחרבה לשביתה דכתיב אז תשבות הארץ והרצתה את
שבתותיה וזו המדה מזקקת נפשות הצדיקים ככסף המזוקק
שמזקקין אותו שבע פעמים וכל אלו הדברים אנו לומדים
בעבור שבעורת הט״ת יש ז״ן לרמוז כי נענש נפש וגוף
הצדיק ז׳ פעמים דכתיב כי שבע יפול צדיק וקם ׳׳ וזהו
מן דכתיב מזוקק שבעתים ולכן זאת הט״ת היא מעט
בתוכה למעלה שוראה כמו בית קבול כי בה וממנה נפלה
והיא

והיא מצרפת הצדיק והרשע אם הוא צדיק מקבלת
אותו ואם הוא רשע מכלה אותו והכח שיש לה לכלות
הרשעים באלה מצד צפון לעשות דין ברשעים כי הט״ת
הוא ביסוד שהוא באמצע של ימין ושמאל וצפון ודרום׳
ובעבור המדה הזאת אמר הכתוב כי ישרים דרכי יו׳׳ צ
צדיקים ילכו בו ר״ל ילכו בזה המדה שהיא מנוחה ותענוג
עליון ופושעים וכשלו בם וחוזרים לדרכם׳ באורח הבושל
בדרך וחוזר לו כן דרך הרשע שמתקרב לבא אל ארץ׳
החיים הנצחיים ואינו ראוי להם ונכשל וחוזר דרך הגלגל
וזאת היא מעתן שבורה למעלה רמז למה שאמרו חז״ל
כי כשברא הקב״ה את ארבע רוחות העולם הניח בצד
צפון חלק אחד חסר כמה נשבר אחד אם יש כח באלהו כז
האומות יבא ויתקן החסרון הזה והסוד כי זה הט״ת בז
הכף שלה למז לשכינה ובעונותם של ישרא׳ השכינה
היא שבורה בלבה בעבור גלות ישרא׳ וגלותה עמהם
להודיע

להודיע שאין מי שירחמנו ונחמיהו אלא הקב״ה ושאין כח
באלהי האומות לרפאתה ועל זה אמר כי גדול כים שברך מי
ירפא לך כלומר אין לך רפואה בשם אלהי האומות בלתי
רפואת השם ית׳ שהוא הרופא הגדול והגבור והנורא ״
וזה רומז השברון הזה לגלות של ישראל כי מן הדין היה
ראוי להיות הטית עשייתה ככה ״ ט ובעונות של ישראל
נשברה הכף ונעשית הטית ככ פ רמז שאמר לישראל אם פ׳
ישמרו [illegible] בעולם זולתי יבואו ויתקנו העקום הזה שה
הטית ותוציא את ישראל מן הגלות ובעבור זה נקרא שמא
טית לכלות עוד בעת בפני שהיא במדת יסוד שמוטתה
אינה נעורת מהתועים כי אם שביתה ומי שישמור שבת
מוחלין לו [illegible]ותיו וזוכה לשבת עליון דכתיב שומר
שבת מחללו אם זכה מחר לה ואם לאו הוא יקוד עליון
[illegible] את האדם מן העולם הזה ומן השבת עליון ותחתון
[illegible] נקראת שושנת לבנון שבועית
רענן

לענין תשיעית לאצילות עשירית לחשבון ״ יוד
היא עשירית מדת מלכות קדש מכוון לקדש מקום שכל
ואור והיא רמז לברית וחותם באות ברית קדש כי הוא
צדק יקריאהו לרגלו רמז לה״א אחרונה צדק ילין בה והיא
ברכה וחיים לארץ התחתונה כי היא נקודה אמצעית כולה
ואור השכל בלא שום צורה ודמיון רמז למה שכתוב ואל
מי תדמיון אלי ובה עליונים ונתקדש לו והוא מגזרת
יודו לה׳ חסדו ונפלאותיו ובשעת לבנה ממשלתה ״

פירוש יוד וזו צורתה י׳ האות [illegible]
רמוזה למדת מלכות שהיא העשירית והיא נקראת
מקדש של מעלה נגד מקדש של מטה ומקום שכל
ואור והוא רמוזה לחותם ברית קדש [illegible]
שדי ונקראת צדק לרגלו של התפארת והיא ה״א
אחרונה של שם הגדול של יהוה ונקראת ברכה
וחיים לארץ וזאת היוד היא רמז נקודה קטנה שאין
לה

לה לא שום צורה ולא שום דמיון ממנה בא אור ושכר לעולם
הבריאה כי היא שכינה ממש שעליה נאמר ואל מי תדמיון ג׳
כלומר שאין בשם לא דמות ולא שום צורה מושגת לנבראים
ובה נבראו עליונים ל״ר עולם הבריאה אחר שבראם נתקדשו
לו לעצמו ועמדו והדר לו לכן היו״ד היא מגזרת יודו ליי׳
חסדו ונפלאותיו לבני אדם ובשעת לבנה ממשלתה ״
עד כאן י׳ אותיות לעשר ספירות זו בזו כולם לכח אחד
ודבר אחד ״ **פירוש** אלו י׳ האותות מן
האל״ף עד היו״ד הם נגד י׳ ספירות שהם מן הכת״ר
עד המלכות והם כח אחד ודבר אחד בלי שום פירוד
בין האותיות ובין הספירות ״ **כף** היא
מדת מלכות במדה המקבלת מכ״ד ומבטח אצל הרמ״ד
לקבל הרוחניים והיא מגזרת כף אחת ע׳ י׳ זהב מלאה
קט׳ כי היא רחל הקטנה עם כליה וממשלתה בשעת
לבנה ״ **פירוש כף**

פירוש כף וזו צורתה כ׳ היא מדת מלכות אצל
היא רמוזה למשכן של מטה בעבור שהיא בית קבול השכינה
ובכל קדושות הבאות לה ולעולם זו המדה מבקשת לקבל
מן הלמ״ד שהיא בינ״ה רחמים והיא מגזרת כף אחרת
כמו כפו של אדם הוא בית קבול כך היא הכף ונקראת
רחל הקטנה רמז לאור הקטן ורמז למשכן עם כל הכלים
שבמשכן וממשלתה בשעת לבנה ר״ל כי בשעה שגוברת
הלבנה היא ממשלה מפני שהוא דומה לה״

למד הוא מלשון המלמד לאדם דעת וצורת האות
שוה עם הא״לף במדה ובלשון ולא במבטא כי המוצא
משונה כאשר הציור ״ כי האלף מורה בכתר והלמד
בבינ״ה וצורתה גבוהה ורמה על כל והורה כי התפארת
גובר ומתעלה בה כי הם שני מדות מקבל ומשפיע
הנקראים מלך עליון בסדר המרכבה בהיא בהפכו
והיא מורה על הייחוד והעד בזוכו כמו ועלון נאמר
גדול.

גדול אדונינו ורב כח ולתבונתו אין מספר והאות שבתוכו
מורה בשכינה של מטה והכל אחד וממשלתה בכח שבתאי

״ **פירוש למד** וזו צורת ל׳ האלף והלמד הם

שוים כי ישלהם מדה אחת ושניהם לשון לימוד ושניהם
מורים שהם הקדש אבל הם משונים במבטא ר״ל במבטא
הלשון כי זו נקרא אלף וזו נקרא למד גם יחסו
במדות כי האלף מורה בכתר והלמד בבינה ועטרת
המלך שהיא ... ות עטרת תפארת שהם שני אותיות
כף ואלף הכף בעטרה והואו בתפארת והואו רוכב
על הכף כמו רוכב ואלו הב׳ מדות הם משפיעים
ומקבלים והתפארת נקראת משפיע והעטרה מקבלת
ושניהם שהם נקראים מלך עליון הרמוז אל הבינה
ובהם האלף בית מלך והלמד הנאת מורה מלכות
יחוד ושהוא ר״ל כבוד בעצם של גדול אדונינו ורב
כח ולתבונתו אין מספר שהוא חזק כבוד והאות שהוא
עדות

א׳ לשון
אמלפך
ל׳ לשון
לימוד
שניהם
שוין

עדות בתוכו מורה לשכינה של מטה והכל יחוד אחד
וממשלתה כוכב שבתאי מבח הלמד :
והנה הם ארבע אותיות הקדש שמורים כל אחד
בשם המיוחד ועדותו כפול בו״ ראשון האלף מורה
בקדש הקדשים שהוא לכל וכל : והשני למד מורה
בעולם הגלגלים החוזרים ברוב כח וגבורה כי הוא מהולך
מרוב אומץ ואמיץ כח והג׳ מם מורה בעולם השפל
בית קבול אחרון ועל זה כפול עדותו דכתיב ליי׳
הארץ ומלואה תבל ויושבי בה והרביעי סמך מורה
מעלה ומטה במקדש יי׳ :
פירוש
ארבע אותיות אל״ ואלו הן ארבע אותיות
שם היחוד בסוד בתוך כל אחת האלף
באצילות וראשונה לכל והשני למד שהוא החזק
הגלגלים ומחזירים אותן בכחו הגדול ובכח
והג׳ מם ממשלתו וכחו בעולם כשר שהיא
בית קבול

בית קבול השם כך העולם השפל בית קבול לעליונים ולכן
שדותיו כמו שכתוב לי"י הארץ ומלואה תבל ויושבי
בה והרב סמ"ך שכחו במקדש השם יי' **ובסבבות**
ההרים בירושלים של מטה עד ירושלם של מעלה והשם
הוא כך סביב לעולמו מעלה ומטה דכתיב מעתה ועד
עולם כי היא השכינה מקבבת ירושלם של מעלה
דכתיב ואני אהיה לה נאום יי' חומת אש סביב יי'
[illegible] ובסבבות ההרים רוצה לומר ובירושלים
ההרים המסבבים לה שהוא רמז נגד ירושלם של
מעלה שם שירושלם מקובבת בהרים כך השם מסובב
את עולמו דכתיב וי"י סביב לעמו מעתה ועד עולם
מעלה ומטה כמו שנאמר מעתה ועד עולם ר"ל מעולם
השפל עד עולם העליון והיא השכינה שמסובבת
ירושלם שלמטה וירושלם של מעלה בכח הגבורה
כמו שנאמר ואני אהיה לה נאם יי' חומת אש סביב
ולמה

נראה ומה שאמר למעלה דבר ענין ד׳ אותיות שהם נזכרות
לעילא והם **אלהים** שבהן עדותו כפול זה פירושו
בכל אות ואות ובכל מלה ומלה תמצא שם המיוחד
אלף שצורת זה האלף ולפני אות אלף כגון זה א
סמוכה לה ל׳ וכן העדות כפול כך תמצא במלת למ״ד
שלשה אותיות למ״ד מ״ם דל״ת והלמ״ד הוא שם
המיוחד והמספר הסמוכה לה ג״כ יחיד הנה עדותו כפול
וכן המ״ם וכן הסמ״ך והנה לך בכל הד׳ מלות באלה [illegible]
היחוד כפול בכל אות ואות שבארבע אלה עורך [illegible]
מעמוד ומפני ששם היחוד הוא מארבע אותיות [illegible]
לכפול אותם ליחד ולהעיד כפול היחוד [illegible]
מ״ם מורה כי הוא אות מוחזק ובכפול [illegible]
כי היחוד כפול בו כי האחד מקום לשפע [illegible]
[illegible] בית קבול הדין ושעה [illegible] אות [illegible]
[illegible] לעולם ואחד אשר נקרא [illegible]
[illegible] והיא פתוחה
מעט

מעט למטה להשגיח יאעל התחום להכין המים במקומם שלא
יצאו לעולם יש ליא ימנעו המעיינות מפעלתם וממשלתם
בשעת צדק ה׳ **פירוש מם** וזו צורתה

מ׳ זה האות של מם בן כפול היחוד להודיע כי אין
בזה מום כלומר שהייחוד הוא אמתי בלי שום ספק לכן
הוא כפול בן כי הם שני ממים מם אחת מורה בשפע
הברכה לעולם אשר נברא ברחמים ומה שהוא פתוחה
מעט למטה כי השפע שלה הולך עד התחום להשגיח
בכל התחום שלא יצאו להחריב העולם וג״כ שלא ימנעו
המעיינות לתת מים כראוי לעולם כי המם האחד
מורה לשפע ברכה ה׳ והשני בית קבול הדין בעבור
שהוא סתום ופעהם יחד יקראו פה יאחד ברחמים
וממשלת בשעת צדק ה׳

נון היא שער החמשית ומדתה למעלה התפארת
הסתלקותה המנצחת עלה שמתנת והיא המדה מצוגה
ונערלת

ונעלמת מעין כל חי כמ"ש חז"ל עד ולא עד בכלל והיא
יושבת כגבור בממשלתה והיא מלשון כינס יחד שממנה
שפע והשגחה לרבות צבאות וחיילות ותולדות ומשפחות
באמ' פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ״

פירוש נון וזו צורתה נ' הנון נקרא בינה

שער החמשים ועלין אמר הפסוק האלהים אשר התהלכו
אבותי לפניו ״ וזאת המדה היא עולה למעלה מן התפארת
בעבור שהיא גבוהה למעלה על כל שבע מדות היא
מנצחת על כולם והוא השער אשר הוא נעלם מכל
בריה אפי' מן המלאכים שעלין אמר הכתוב עד ממחרת
השבת השביעית תספרו נ' יום ואמרו עד ולא עד
בכלל חשבון השרטות כי הוא נעלם מאד וזאת המדה
יושבת כמו גבור בממשלתו שמו של עליונים ותחתונים
ונו"ן היא מלשון כנס יחד שהוא לשון לרבות כמו
רבוי ובאמר ולבניו ולנכדיו שממנה מתרבים כל תולדות
וצבאות

ועצבאות וחיילות בערונים והתחוער כי ממנה בו הכח
לישרי לפריה ורביה באמרו פרה ורבה בירוש וממנה
ר״ל שנוי וקחל צויס יהיו מכח הי״א אחרונה המקבלת
מנצ״ח ונצ״ח מן הבינ״ה שיהיה פריה בעולם ומשם יהיה
כח לכל הזרעים כמן שנ׳ וממגד תבואות שמש וממגד
גרש ירחים כלומר מן הבינ״ה תבא אל העטר״ה ומן
העטרה אל ה׳ ומראש שגם השלש רוחנים נקראים
הררי קדם מתחת הרוחנים זרועות עולם שגם האבות
ומן האבות מקבלת בעט״רה עד להשפיע טובות בעולם
לגרש את באוידים ושעת ממשלת הלבנה ממנה ׃

פרק מורה כי העיר ירושלם משענת עליה
ומנה מלשון פומק יה׳ לכל הנופלים והיא אות סתומה
מכל צד כמו עיר המסובבת בהרים בחומה סביב
העיר שלא לבנס בתוכם עיגול וסינוק הוא שכתוב
לא יבא בך עוד ערל וטמא כי היא כולה קדש
ויו׳

ויו׳ סביב לה חומת אש סביב שלא יבא בה עוד והאות
כפול בה המורתה בשכינה של מטה מקדש למקדש מלכות
בית דוד ׃

פירוש סמך וזו צורתה

ס כח זה הסמך שהיא שכינה בגליות נשענת עליה
שתקבץ לישראל מן הגלות להביאם בתוכה כי הם
נפוצים בגלות ולכן זו האות סמך מלשון סמיכות דכתי׳
סומך יוי׳ לכל הנופלים וזו האות היא סתומה ומעוגלה כמו
ירושלם שהיא מסובבת בהרים לכוחות עליונים ושומרים
שלא יכנס בתוכה עיגול וטינוף ולעתיד יתקיים הדבר
הזה של׳ לא יבא בך עוד ערל וטמא ר״ל כי עתה תהיה
מקודשת בקדש עליון לכן לא יגעו בה יותר הערלים
אבל שכינת יוי׳ תהיה לה כחומת אש סביב לשומרה
מכל טומאה ואות היחוד שהוא כפול בתוכה מורה
שכשם שיש שכינה למעלה כך יש שכינה למטה
כמו מקדש למקדש שהוא מלכות בית דוד ׃

עין והוא מלשון וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב
הוא ששכן חררים במדבר ארץ מליחה ממולח קדש
לא תשב כמו שאמרו חז"ל לא ישיבה ולא עמידה
כי היא עין יעקב שנ' הנה עין ה' אל יריאיו ואותה
עין נקראת יסוד שבת ועטרה ב' עם ז' ועם ז' כמדתה
למדה אחת והוא אל עין מדבר מדבר קדש מדבר
קדמות וממשלתה בשעת כוכב [illegible] **פירוש עין**
וזו עטרתה ע' בעבור שהעין מורה שהיא רמוזה
למדת יסוד נקרא עין יעקב כלומר עין יעקב
שבתפארת ועל אותה המדה אמר הנביא ושכן
חררים במדבר [illegible] ברעו גם לשד' ישרא' רמז בתורה
וישכן ישרא' בטח בדד כלומר שהם לבטח לבדם
שוכנים באותה המדה הנקראת מדבר ארץ מלחה
[illegible] קדוש כי שם תכלית הקדושה
[illegible] אמרו חז"ל [illegible] למעלה לא ישיבה ולא עמידה
ולא עפוי

ולא עפו כי אם צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם
ונהנים מזיו השכינה וזו המדה של יסו״ד נקראת עין יעקב
כי על זו העין נאמר הנה עין יי׳ אל יראיו וזו מדת יסו״ד
ג״כ היא שבת ובציור העין הזאת יש לו נו״ן וזי״ן וא״ו
הם רמוזים לבינ״ה ולנצ״ח ולתפא״רת לרמוז כי הכח והשפע
בא מן הבינ״ה אל התפא״רת ונצ״ח שיהיו דבר אחד דבק
מדה אחת שהיא תפא״רת ונצ״ח ועל העין אמר הכתוב
עין מדבר ואם תאמר מה מדבר הוא זה זהו מדבר
קדש שהוא בתכלית הקדושה שהיא מדת היסו״ד ואם
תאמר מהיכן מקבל זה המדבר דע שהוא מקבל מהמדבר
קדמות שהוא הכת״ר וממשלת כוכב ממנו ג״כ

פא והוא מלשון לפאה האחד לפאת ימין והיא
המדה לעשירית תוך המלכות והיא חצב הארץ [illegible]
[illegible] וציור שלה מורה במקדש של מעלה ומקדש
של מטה זה תוך זה הוא מאמר רז״ל שהקב״ה בשם

כלי

כלי גדול בתוך כלי קטן ובשעת צדק ממשלתה :

פירוש פא וזו צורת פ דומה לעטרה לכן
אמר לפאה האחת שהיא פאת צפון והיא המדה
הנקראת מלכות ועשירית ומן הפא עושין כף יוד
הכף בעטרה והיוד במלכות והמלכות נקראת עטרה
והעטרה נקרא ארון והיסוד נקרא עטרה וארון
ברית והוא שהוא כמו ליסוד אבל כשהארון הוא בלתי
תורה נקראת ארון לבד ורמוז לעטרה וזהו משל
כשהספירות נותנין לעטרה היא מלאה וכשאינן
נותנין לה ריקנית כך הארון והציור של פא מורה כי
מלכות של מעלה היא השכינה הוא בתוך מקדש של
מטה קהל ישראל שהקדוש ב"ה משים כלי גדול בתוך
כלי קטן וממשלת צדק ממנה : צדי
והוא מלשון מצד ארון ברית יה ונצירה מורה
בשני מדות לעטרה ובשמים ומדת נצח מדתה

ער

על השמינית ובשעת חמה ממשלתה :׳ **פירוש**

צדי וזו צורתה צ׳ לשון של צדי הוא מלשון

מצד כלומר שהוא מצד היסו״ד הנקראת ארץ צבירת

יו״ה ומאי צד זה צד יהיה עכ״פ הוא מצד ימין של היסו״ד

שהוא ימינו של היסוד ובזה האות של צדי יש בו שני

עוורים יו״ד נו״ן היוד רמוזה במלכו״ת והנו״ן לבינה [illegible]

וכשתחבר אלה השנים לצורת צד״י והיה במדת [illegible]

שעל הנצ״ח ואמר למנצח על השמינית על השמינית

ר״ל שתתעלה הנצח לקבל מן הבינ״ה שהיא [illegible]

ושעת ממשלת חמה תמונה [illegible]

קוף והיא מלשון מוצאו ותקופתו על קצותם [illegible]

השנה ומדתה של תפאר״ת הנו״ן לשער [illegible]

פתוחא וכשעה לבנה ממשלתה :׳ להורות [illegible]

רמז לשפע ר״ל לשפע היוצא ממנו [illegible]

השורה מורה בינ״ה העליונה המושפעת במלכות ובשעת

לבנה ממשלתה :׳

פירוש קוף וזו צורתה ק הוא מלשון הקופת
השנה כלומר שהיא לתקופת הז' מדות שהם בבינה כי
היא הקוף על התפארת ונראת כי התפארת הוא בשער
לה כי כן הבינה שער לפה שלמעלה ממנה וזו הקוף
היא ארוכה ופתוחה למטה רמז לבינה לכל השפעה
היוצא למטה ממנה ונראה כי גם היא מקבלת מבינה
עליונה בעבור שיש בו נון ארוכה ומשפעת במלכות
הראוי לכף הדבוק בנון ארוכה ששניהם יהיו צורת ק
וממשלת לבנה ממנה ״ ריש והוא מלשון
עלה רש והיא צורה אחת לבדה והיא מדת יסוד
מקום מנוח נפשות הצדיקים ולשבים כי הוא ירושת
ומוגדל
עולם הוא ענין קדש ומורגא בקדש ובשעת שבתאי
ממשלתה ״ פירוש הריש וזו
צורתה ר הוא רמוז לעולם העליון ליארץ
החיים ששם ירושלם של ישראל ולכן נאמר בתורה
עלה

עלה רש ר״ל ליירש את הארץ כי שרש של זה הריש
הוא לשון ירושה באדם העולה למעלה עליונה וזו הריש
היא צורה אחת בלי שום חבור והוא הצנור שבין מלכות
ליסוד ורובה היא ליסוד בעבור ששם מנוחת נפשות
הצדיקים ולשבים מגלותם ר״ל מגלגלותם כי ירושת
עליונים וירושתם של ישרים שנקרא עין קדש שהיא
היסוד והיא זבול מקודש שאין משיג ואין נכנס לשם
שום דבר וממשלת שבתאי ממנה ״ **עשן**
ומדתו נצח העליונה היא הנקראת שמן וקלת
למעט למנחה אבל צורה מורה בשלש מדות
עליונות הנשפעים באחד זכר לאבות והקשת למטה
רמז לחותם הברית אשר כרת לארץ ונתן אותם
לאברהם ליצחק וליעקב אשר להעלה ולא שנה כי
אין שנוי והוא מלשון אני יה לא שניתי ״ ובשעת
כוכב ממשלתה ״

פירוש

פירוש שין וזו צורתה שׁ היא במדת הבינה

של שם הוא רמוז השמן וסלת רמוז בחכמה לכן היין שעשוי
מחנה המעה שהוא רמז לחסד ומן החסד יבא השפע למטה
שהוא המלכות ובציור שלה שלש מדות שבם ג׳ יודין רמוזות
לשלשה אבות שהן משפיעים בכף של השין שהכף הזאת
היא במלכות שהיא העטרה דכתיב צאינה וראינה בנות
ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו שהיא התפארת
וזה היא המלכות רמוז לברית הקשת של נח ששם אמר הש
שלא ישחת הארץ כל ימי עולם במי המבול בעבור ארץ
עליונה שינחיל אותה לזרע אברהם יצחק ויעקב הרמוזים
לשלשה יודין והקב״ה לא שינה במאמרו וכן עשה לכן שין
שני מלשון אני יה׳ לא שניתי כי אין בדברו שינוי כלל
וממשלת כוכב ממנו תין והוא
מלשון מתאן לכם הר ההר שכתוב תיו על מצחות
האנשים וא׳ חז״ל כי מיד נשתלחו בירושלם ששה
מלאכי

מלאכי חבלה נגד צד רגל התי"ו כי הוא הפוך והנה
התיו הוא גבול קדוש ומקודש במדת הדין שכתוב והגבלת
את העם סביב לאמור מיד השמרו לכם לנפשותיכם
כי היא מדה קדושה ומגבלת לכל האותיות ושעת מאריך
ממשלתה

פירוש תיו

וזו צורתה ת' תיו הוא לשון מוגבל כמו התאו לכם
הר ההר וזו התיו היתה כתובה על מצחות האנשים
במדת הדין הרמוז להא' אשר היא בד' של גבורה
ורז"ל אמר כי מיד שהיתה נכתבת זאת אות התיו
במדת הדין כי מיד שנתלחו בירושלם ששה מלאכי
הבלה כחשבון רגל התיו שהיא הוא"ו שמשמעה ששה
שהיא רחמים ונהפך לדין לכן התי"ו מורה דין והיא
אחרונה לאותיות כמו גבול מקודש להן כמו דכתיב
והגבלת את העם מיד אמר להם דכתיב השמרו
לכם ממדת הדין כי זאת התי"ו קדושה במדת הדין

והיא

והיא נכול לכל האותיות וממשלת מאדים ממנה :

: נשלם הפירוש של עפא ביתא :
הראשון :

אלה הם כ״ב אותיות

שנכתבה התורה מהם והנה הם מפורשות בסוד גדול

ונסתר מאד היא התמונה האמיתית בלי ספק שכתב

ותמונת יוד וביט :

פירוש על אלה כב אותיות הוא אומ׳ שאלה כ״ב אותיות הם מפורשות בסדר והם התמונה של למשדה ותמונת יוד וביט :

והשמות שמותין של הקב״ה וכח פעולתם שלא

נתנו לבאר כי אם והם סוד הספירות והמדות

וסוד אלה״י וסוד מלאך הכתובים בתורה התמימה

וסוד

וסוד הספירות שהם כדמות אדם ׃ פירוש

והיא סוד שמותיו ז״ל כי הם שמותיו וסודותיו של הקב״ה

שהם סתומים כי לא נתנו לבאר אלא מקצתם שבהם

נתפרש ענין עשר ספירות ונתפרשו המדות איך

הן פעולות ומה פעולתן וגם מן המדות נתפרש מהן

ענין אלהות ונתפרש גם ענין המלאך הכתוב בתורה

שהוא רמוז לעטרה מלאך ושליח משאר הספירות

ונתפרש עוד היאך הם הספירות כדמות אדם ימין

ושמאל וכשם שבאדם יש רגל למטה וראש [illegible]

כך בספירות ויש מעלה ומטה ולכן האדם [illegible]

שישמור את נפשו ׃ [illegible] ולזה ישמור

האדם את נפשו לבא אלה דרך הזה ברא קבלות אחרות

חזקות וביאור התורה המפורשים על קוה [illegible] ודעתו

חוק בהם מאד בקבלה מקובלת ושמע אדם וישים

דעות

דעות מפוזרות בלי קשר או בספירות או במדות או במוצאר או במובאר או להבדיל בלי סידור או כעורת אדם .

פירוש על ולזה ישמור האדם את נפשו איך יבא בלימוד הזה ואיך ילמוד סדר האצילות הזה שצריך לידע מה בין ימין ושמאל ומה בין מעלה ומטה הוא כך ומה מורה בכל ספירה וספירה ומה הוי"ה יש בחסד ומה מורה כל הויה ומה לימוד יוצא מכל והכל זה צריך קבלות שיהיו מקובלות מפי מקובל כדי שלא יטעו בהם כי הטעות הקטן יחשב לו לאשמה גדולה וצריך ג"כ שידע את דברי התורה על דרך האמת על קו [illegible] הקבלה ביאור והפירוש היטב בלא [illegible] ומשכלו ומהבנתו חידוש כולות אבל יהיו [illegible] בקבלתם כדי שלא ישוה דעות משונות מה שלא קבל מרבו לא בספירות ולא במדות כי החכמה [illegible] הזאת

הזאת אינה כחכמות אחרות שהחכמה הזאת אינו
צריך אלא לשמוע ולקבל ולא לדקדק דקדוקי עצות
ואינו צריך שיצא ממנו דבר לא במוצאם ר"ל אם
הם יוצאים מן הכח אל הפועל ואיך נאצו מזה לזה
וזה מזה ואיך פועלים למטה שצריך שיהיה לו קבלות
אמתיות שלא יטעה בדרכים האלה ג"כ צריך שידע
מובאם ר"ל איך ושיב האצילות לקדמותן העליון ואיך
ישובו הנשמות למחצבתם העליון ובאו זה דרך ילך [illegible]
ואיך ידע לחבר האצילות בלי שום פירוד ואיך [illegible] כי
הם כצורת האדם בלי שום גשמות [illegible] לכן
יהיה דעתו בהם עזור ומוכן להבין דבר [illegible]
בעיון דק מאד ודעת חזק לרוב מאד [illegible]
פנימה ויבין דבר מתוך דבר עליונים [illegible]
כ"ב אותיות כי הם כחות עליונות הנקראים [illegible]
אלהים חיים : פירוש

פירוש לכן יהיה דעתו בהן צלול ומוכן ר״ל וכל
זה צריך שידע בטוב ששכלו צלול ומוכן כדי שיבין כל
דבר על בוריו בעיון דק והבנה ״ ודעת מיושבת עלין
כי הוא נכנס אל הקדש פנימה ר״ל כשם שהכהן היה נכנס
לפני לפנים בפחד ובמורא שלא יטעה בענינו וימות
כך צריך שישמור אדם עצמו ליכנס אל הפנימי הזה
בלא קבלות אמיתות ואז יבין אין נבראות עליונים ותחתוני'
בכח האצילות כי גם הם נקראים כחות עליונים שבאו מן
השלהי' שנקרא אלהים חיים ״

ותבין מדת אלהים חיים לרבים נסתם וחתום
תלויים הוא שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי
שנאן אדני בם סיני
בקדש ״

פירוש ותבין מדת אלהים חיים ר״ל ועתה
יש לך להבין למה כתוב בתורה אלהים לשון רבים
ועוד

ועוד אלהי אברהם עוד כי שם נגלו אליו האלהים עוד
אלהים קדושים הוא כל זה הוא סוד האלהות וזהו פירושו
ומכ״ב אותיות דע כי כל הי׳ הספירות נקראים אלהים
לכן מלת אלהים לרבים רמוז לכל י׳ ספירות ועל זה אמר
הכתוב רכב אלהים רבותים כלומר שאלו הספירות הם
רוכבים זה על זה ויאמר יו׳ בם סיני בקדש ר״ל כי הם
מיוחדים בשם יהו״ה לייחוד אחד בקדש והכל הוא
בכלל עשר ספירות כי אמר רכב אלהים לרמוז הדבור
הזה על העשר ספירות ואמר רבותים [illegible]
הדבור לכ״ב אותיות שהם מכלל הספירות [illegible]
אחריהם מיד שם יו׳ ר״ל שבכל נתיחד [illegible]
כמו שנאמר יו׳ בם סיני בקדש [illegible] הכל הוא דבר
אחד וייחוד אחד ואלה הדברים והוא
כלל עשר ספירות ותבין היסוד אם תשכיל [illegible]
מזכיר רכב ישרא׳ רבותים אפי׳ [illegible]

כי כלל הכל כי הכל הולך אל מקום אחד וסתום וחתום הדברים
כי אין הפרש בין יוי ובין אלהים לבד כמו שאמרתי למעלה
אלוה
והיא מדת אלוה והבין ואומר לך למה נקרא מלאך על
על שם שליחתו וכבר ידעת כי מדת המלאך ופעולתו
היא הספירה ההיא והנה מצאנו כי היא הספירה ותבין במה
שכתוב למעלה אלהים יוי כי הכל הולך אל מקום אחד
והתורה תוכיח אם תבין והסתיר לך כמו המלאך העקדה׃

פירוש והוא כלל י׳ ספירות ר״ל שכל אלה הדברי׳
צריך שיסתיר אדם אותם ובזה נבין כי אין הפרש
בין יוי ובין אלהים ״ כי אלהים רמוז לכל השבע הספירו׳
וכולן מתיחדות בשם יוי אחר כן הרי כל דבר אחד ולמה
שנ׳ להגלה ליעקב כי שם נגלו אלין האלהים ר״ל שכל
שבע ספירות נגלו לו האלהים כל שם אלהים של כל ספירה
וספירה והנה ביארנו מדת אלוה ומדת אלהים שחורה
בספירות והמלאך שאמרנו שהוא רמוז לעשרה זו היא
הספירה

נגלו לו האלהים הוא ז׳ ספירות
נגלו לו ז׳ ספירות

56

הספירה שנקראת מלכו״ת ונקראת מלאך בעבור שהיא
עושה שליחות של עולם השפל וזה הכל ייחוד אחד כמו
שאמרנו למעלה כמו מלאך אלהים יו׳ הכל הולך אל
מקום אחד מן ההורה למדנו כי העטר״ה נקראת מלאך
כמו שאמר בעקידה ויקרא אליו מלאך יו׳ מן השמים
שהוא רמז לעטר״ה כמו שאמר לו ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני ממנו היה לו לומר אלא שזה הוא
דבור העטר״ה ״ ונתתי מטר

יחידך שממני הוא עטרה

ארצכם אנכי האל בית אל עליהם ועל כיוצא בהם
נקרא הכל אלהים חיים וגם מלאכי אלהים ר״ל בני
האלהים מלאכים גם אלהים מסוד אלוה

פירוש ונתתי מטר ארצכם ר״ל
ונתן היה לו לומר אלא שזהו דבור העטר״ה והרבה
כאלה ״ וכן ג״כ אנכי האל בית אל הוה לו לומר
הוא האל בית אל אלא שזהו דבור העטרה והרבה
כאלה

באלה מפוזרות בתורה ובנביאים נקראים מלאכי א
אלהים כ״ל בני האלהים שכל אלו נקראים כ״כ וכחות
הבינ״ה הנקראת אלהים חיים ג״כ מלת אלוה שהוא ל
לשון אלוהות מיוחד לייחוד שמלת אלוה אדם אומרי׳

אלהי אברהם

אלהי יצחק ואלהי יעקב הכל דבר אחד של האל הגדול הגבור
והנורא הוא שנקרא יו׳ אחד והבין בטוב מה
שאמר יו׳ צבאות אלהים וכדומה לאלה וזהו סוד עמוק
ונורא מאד כי י׳ ספירות שגסר בצורת אדם ואז הבין
היטב כל דבר ׃

פירוש

אלהי אברהם אלהי יצחק כ״ל בני האלהים כי מלת
אלהי אברהם בא להרבות שעם ומי הם כלומר המדה
שהיא הספירה של אברהם שנקרא חס״ד ונקרא
ג״כ גדו״לה וגם ההוי״ה שבתוכה הרי הם שעם אן
שלשה בייחוד במדה אחת ובעבורם אמר אלהי
אברהם

s7

אברהם ״ וכן ביצחק וכן ביעקב ״ ויאו שד׳ ואלהי
יעקב הנראה כתר הוא רומז שמייחד כל אלו הספירות
וההויות אל דבר אחד ומיוחד במדת יעקב שהיא התפארת
ששם שם המיוחד ועל אלו הז׳ מדות נאמר האל הגדול הגבור
והנורא ר״ל האלוה שבו הגדולה והגבורה ונורא הוא על
כל סביביו ״ הכל וייחוד אחד ועל דרך הזה תבין שכתוב
אלהים צבאות יו׳ צבאות ר״ל שכל אלו האלהות והמדות
והספירות נקראים צבאות מיוחדות בשם אחד ומיוחד
וכן אלהים מורה הספירות מיוחדות בשם יו׳ מיוחד ואחרים
כדומה לאלה וזה הכל תמצא סוד י׳ ספירות מיוחדות אל
דבר מיוחד ועוד תבין מה שאמרנו שעשר ספירות כן
כצורת אדם צריך אתה להתבונן בדעתך יסוד אלו
הדברות ״

ועוד ארמוז לך ואתה סתום הדברים

וישלח מלאך כמו וישלח ידו ויקחה ״ וישלח ידו
ויקח

ויקח את המאכלת והרבה בהם והמבין כאן יבין כל סוד
עליון ושפל ויבין מהו אל האלהים ומלאך ומדת האבות
וסוד עשר ספירות ועלין נאמר תמים תהיה עם יוי אלהיך
וכל זה הוא סוד בספירות שהם כצורת אדם כי כאשר
האדם שולח ידו אל אחד מאיבריו מיד נעשה רצונו
בלי עכוב והנה הם יודעין דעת האדם ותבין והנה הכל
דבר אחד והנה הקב״ה שלח אחד מעבורין יודעי רצונו
כי אין שנוי ולא תמורה ותבינהו ״ ועוד הבין משמות
המלאכים ששמם כשם רבם כמו אכהדיא גלי צור
וכיוצא בהם ״ ועוד תבין מבין שמות מלאכים אחרים
כשמות איברי האוף כגון מיכ״א גברי״א וכיוצא בהם
וכל אלו באמת הם נקראים מלאכי אלהים חיים וכ״ב
כחות עליונות לאלפים ולרבבות ונין תבין הכל ודעתך
חזק מאד וסתום וחתום הדברים כי כבוד אלהים
הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר עכ״ל ״

פירוש

58

פירוש ועוד ארמוז לך ר״ל יסודותם שהם רמוזים בתורה כי הנה כתוב וישלח מלאך כמו שכתוב וישלח ידו ויקחה ועוד כתוב וישלח ידו ויקח את המאכלת כשם שבא אדם נאמר שליחות ביד ואינו שליחות ממש כמו שאדם שולח אבן אחת או דבר אחד ושולחו ומשליכו חוץ ממנו כך כאלה הספירות שאמרנו בהם יד ימין יד שמאל דע כי אין לשם לא ימין ולא שמאל אבל יש בו כח זכות וכח חובה לצורך כנגד של אדם ולזה דברה תורה כלשון בני אדם וזהו הסוד שאמרנו שהספירות הס׳ בדמות אדם ומזה יבין אדם מה ר״ל אל״ ומה״ד אלהים כי אל רומז בדבר אלהות יחיד ומיוחד ומאחר שהוא מיוחד בכל מכל צריך שיהיה הרחמים והחסד מכל וכל ״ ומלת אלהים הוא מגזרת אל כי מלת הים שהם הא׳ יו״ד מ״ם מורה תוספת על מלת אל ומאחר שאל הוא עיקר החסדים והרחמים

הוא שמורה רבים מורה על ז׳ ספירות כמו שאמרנו ״ וגם כן אלהים הוא מגזרת.

והרחמים יראה שאין בו שום תערובת אם כן זה
הרבוי של מלת הים שנתוסף לו מה יהיה לא יוכל להיות
אלא דין וכן העטרה שנקראת מלאך כי היא כמלאך
העושה שליחות לתחתונים ומדת האבות ר"ל אותה הספי'
כמו חסד שכולם פועלת במדת חסד והתפארת שפועלת
במדת רחמים והגבורה דין וכן כל ספירה כמדתה וכך
כסדר הזה כל י' ספירות שעל זה אמרנו שהם הספירות
כצורת אדם כי אלו הספירות שולחים כחם ופעולתם
בעולם השפל ומיד נעשה אותו דבר ברצון המאצילות
כי כמו האדם שולח ידין או אחד מאיברין לשום מלאכה
בלא שום עוני נעשה רצונו של אדם כך אלו הספירות
כי אלו הספירות פועלות פעולותיהם בעולם השפל
בלי שיצטרך האלהות לצוותם כי הם כמו איברים
לאצילות יודעו דעת האצלות והכל מיוחד והנה הכל
דבר אחד ר"ל והכל מיוחד לדבר אחד כמו שהאדם
שולח

שולח ידו והיא עושה אותה הפעולה כי דעת היד ודעת
האדם עצמו הכל דבר אחד ואין שום שנוי ביניהם כן דרך
האצילות וכן הב״ה ישלו מלאכים ידועים נקראים
עבדין וידעי רצונו שעושין שליחותו בלי שום מאמר
וצווי להודיע כי הכל אחד ודבר אחד וכן תמצא מלאכים
ששמם כשם רבים ל״ד שמודים בעיקר האצילות ולא
בעדדים כמו שמש או ימין כי כמלאך אכתריאל או
זלי צור או כדומה להם אינם מודים באחד מן העדדין
אבל בעקר האצילות וכן יש מלאכים אחרים שמודין
בעדדין ויקראו כמו אברי הגוף והם כמו מיכאל וגבריאל
שמודין ימין ושמאל בעיקר האצילות והנה מן האצילות
והם עד האצילות באלהיות לדבר אחד והם הנקראים
מלאכים אלהים חיים כ״ל כחותם מן הבינה שעמהם
כל כך כחות אותיות שהכל יקרא דבר אחד מיוחד
באלהות אחד שאין בו לא שנוי ולא תמורה.
לא

לא תוספת ולא גרעון כי אם כח אחד מיוחד נורא ונעלם
מאד ומכח האצילות יצאו כמה רבבות של מלאכים ושל
כחות אחרות מהם אצילים מהם ברואים כולם לאדון
אחד נקראים ובין תבין הכל וסתום וחתום הדברים כי
כבוד אלהים הסתר דבר עכ״ל :.

דרז״ל

כל אחד מז׳ צדיקים שבספירות רצה כל אחד שיהיה
כלול מכולם ר״ל מכל המדות שבכולם ויהיה שקול
כנגד הז׳ צדיקים :: בראשונה בא אברהם וכלל
עצמו בז׳ שרמז כי את שבע כבשות תקח מידי
אמר לאבימלך ואבימלך היה חכם והבין בעיננו
של אברהם ובאלו הצדיקים העתידים לבא מאברהם
שהם גדולים לפני השם ופחד ממנו ומבנין העתידים
לבא מאברהם שהם גדולים לפני השם ופחד ממנו
ומבנין העתידים לבא אמר כי את שבע כבשות תקח
מידי כדי שנכרות ברית אני ואתה שלא יבא שום
רעה

רעה מעדך ולא מבעך לבני שנ' אם תשקור לי ולניני
ולנכדי כחסד אשה עשיתי עמך תעשה עמדי ״ וחפרו
באר וכרתו ברית עליו ונשבע אברהם שלא יזק עד בנו
השביעי שהוא דוד וזהו ויקרא שם הבאר באר שבע כי
שם נשבעו שניהם ״ לכן לא יוכלו ישרא' לפלשתים שהיו
מזרעו של אבימלך עד שבא דוד שבונה שלמה שבועתה
של אברהם עד דוד שבועתין לכן ויכנעם ״ ובאותו
הבאר רמז אברהם ונכלל בז' צדיקים ״ בא יצחק ואמר גם
יצחק הוא ויקרא אותה שבעה והוסיף ה"א למדתו שהיא
גבורה ״ אברהם אמר שבע ויצחק אמר שבעה ״ בא
יעקב ונכלל גם הוא בשבעה ואמר ללבן אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה והוא השיב ולא ידע מה השיב
באמרו טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר
כי היא בת זוגך ״ בא משה ומצא עצמו על באר
מים שאותו המים רמוז לתורה שנ' מעין גנים באר
מים

מים שאותו המים רמוז לתורה שנ' מעין גנים באר מים
חיים וזהו הבאר המתפרד לשבעה נחלים הנקראים וממתנה
נחליאל ·· ואלו הן ז' נחלים של ישרא' והם רמוזים
בשבע בנות של יתרו שנועד למשה באותו באר ולכן
רמז ולכהן מדין שבע בנות הרי שנכלל גם הוא בשבע ··
בא אהרן ונכלל גם הוא בשבע שנ' ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב ·· בא יוסף ונכלל גם הוא בשבע
בשני ענין האחד שיהיה בן שבע עשרה שנה שרמז
למדת שבת מדתו ואמר עשרה לפי שהשבות עצמן הוא
עשירי לעשר ספירות כי השבת הוא אחרון בשבוע ושלשה
רוחנים הרי עשרה ·· השני מן האלומות שרמז ששה
אלומות ושביעי לעתיד לבא ועליו נתנבא דוד ואמר
בא יבא ברנה נושא אלומותיו ·· בא דוד ונכלל גם
בשבע בלקחו בת שבע הרי לך ביאור שנכללו כל
שבעת הצדיקים ·· תם

זה ספר שני לתמונה

רגלי עמדה במישור וגו׳ נר לרגלי דבריך
ואור לנתיבתי ״ נר אלהים נשמת אדם חופש כל
חדרי בטן ״ ר״ל כי נשמתו של אדם נר עולמו
כענין דמות דקיונו של יעקב חקוקה כי זה נר עולמו
וזה נר עולמו ורואה אדם ומביט עד סוף כל ומחזה
שדי יחזה ׳ כענין אני בצדק אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתיך ״ ר״ל כי במדת צדק יחזה פנים
המאירים שהוא אור התמונה ׳ אשר היא למעלה
לבגדי הכהונה בגדי הקדש הוא היכל הפנימי
אשר ממנה שלש שבתות יה״ ויוצא ושמטה
ויום הנון עכ״ז

נר אלהים נשמת אדם ר״ל
כשם שהנשמה היא נר להאיר את הגוף כך מדת
התפארת מאירה לז׳ ספירות מפני שהתפארת
נקרא

נקרא דמות דקיונו והוא מקום הייחוד ומאחר שנשמתן
של אדם מאיר את הגוף והשכל אשר בגוף האדם יתבונן
ורואה עד סוף החכמה שובין ויהיה לו הבנה להבין כל
חכמה ובינה ויהיה יכול להתבונן כל כך עד שיוכל לבא
ברוח הקדש ולנבואה זהו מחזה שדי יחזה יי וכן עשה
דוד כשנתחכם עד שבאה עליו רוח הקדש והשגה הנבואה
עד שנתנבא במדת יסוד ועליו נאמר אני בצדק א
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתיך ר״ל אני במדת
צדק שהיא המלכות כך יקוד כמו כן אם הייתי רואה
כל שבע ספירות הנקראים תמונתיך כי ממדת צדק הוא
התחלת אור אמנה עד סוף התמונה ״ וגם כן רמז
כי מתחלת האלף רמז שישנו עד סוף האלפא ביתא
היא התיו וזאת התמונה היא מהעלה עד הבינה
שהיא שער הנון שכל ז׳ ספירות כלולים בה י
כי היא נקראת שמונה בגדי כהונה בעבור שהוא
שמיעת

שמיעת ונקראת היכל פנימי וקדש פנימי והיא כלולה
בכל י׳ ספירות ואלו הן שבתות יו״ה תמימות נקראים
יובל ושמטה ושער החמשים שהיא הבינה כנגד שלש
רוחניות ״ **ושבע** שבתות תמימות הן עשר
הכל׳ נגד אין סוף שהוא הכת״ר וכ״ב אותיות וכולם מעולים
מן המנורה הטהורה מקשה אחת התמונה אשר בה השין
והבית משה בצורתה כי לא ידע כי כפתוריה ופרחיה
ממנה הין אשר בה הכל מ״ט בענין אז תבין יראת
יו״ה ודעת קדושים תמצא ״

פירוש

ושבע שבתות ר״ל שבע ספירות למטה הנה כל י׳
ספירות כלולות בה כנגד הכת״ר שממנו כל עשר
ספירות וכ״ב אותיות מן התורה כלולים בה כל זה
יקרא מנורה טהורה והכל ייחוד אחד היא התמונה
״ והיא התמונה אשר ראה משה ונתקשה בה
ר״ל בענין המנורה כי לא ידע כי הכלים שלה הם
רמוזים

רמוזים למ״ט שערים ונסתפק שכל הכחות של מ״ט
שערים וכל הדברים היוצאים מפעולת שבע שמטות
אם היא הכל מכלל התמונה הזאת שנקרא מנורה והיא
הבונ״ה כלומר נסתפק אם זה הכל יוצא מן הבינ״ה ונודע
לו כי הכל הוא מכלל המנורה והכל יוצא מן הבינ״ה
כל זה הוא בכלל כ״ב אותיות מן התורה ״ וזאת
התורה אותה התורה היא שהיא באצילות היא הנקראת
בינינו הבינ״ה והיא רוחנית שהיא למעלה מכסא העליון

״ **אלו הם** מ״ט כחות דכתיב אם
תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אשר מהם
נאצל כל אצילותם כ״ב אותיות התורה עליונה
האור הראשון מימי קדם האור למעלה מכסא
העליון כענין קדם מפעלין מאז ומהם כל כח
נורא ונעלם והם הנקראים אלהים חיים ועשר
ספירות נוראות וגם מדות האבות וחיות ואופנים
ושרפים ע״כ ״

פירוש

פירוש אלו הן מ״ט כחות כאשר כתוב
למעלה ולמה שאמר כ״ב אותיות
התורה וכו׳ עד כסא העליון ר״ל הוא המרכבות ומשם
ולמעלה עד הבינה שנ׳ ועל התורה הזאת יאמר ה׳
קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז ומן האותיות
כל כחות נוראות והם נקראים אלהים חיים ועשר
ספירות ומדות האבות וחיות ואופנים ושרפים וכו׳
עכ״ל

וכ״ב אותיות מלאכים חיים
רבבות עם ישראל וכו׳ בם סיני בקדש בעבו
ושכנו בתוך בני ישראל כמו העיקר בתוך הגוף וממנו
כל הגוף יקר כענין כל הארץ כבודו וכו׳

פירוש וכ״ב אותיות כחות של מלאכים
חיים ושכינה בתוכם כמו שהיתה בתוך בני
ישראל כי הוא דבר עקר שממלא כל העולם
מכבודו וכו׳

והנה

והנה הם כ״ב כחות נוראות עליונות כתובים
באצבע היקר מן החמשה אצבעות עליונות עשרה
כנגד עשרה האלהים כתובים חמשה בצד זה וחמשה
בצד זה מחציתה בבקר ומחציתה בערב ״

פירוש והנה כ״ב כחות ר״ל ואלו כ״ב אותיות
עליונות נכתבו בכח התפארת שהיא המדה היקרה
מכל אותם של מטה חמש חמש שהם נצ״ח הו״ד
יסו״ד ומלכו״ת והתפא״רת היא החמישי כמו האצבע
היקר אשר ביד האדם והמשכיל יבין ״ ועשר
האצבעות האמורים הם ׳ כנגד י׳ הדברות שהיו
כתובים חמשה לצד אחד וחמשה לצד אחד ״
וזהו רמוז לשני תמידין של היום אחד בבקר
ואחד בערב ״ **כענין**
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כי הלוחות מעשה אלהים
המה

64

האמת והכתב מכתב אלהים חיים כי הם האותיות
על שם המדות וצורותיהם מצורת אותיות עליונות
מקדם כל אחד שמא מתוך כחו ובעת שבירת הלוחות
פרחו אותיות למקומם כי רצה השם להרוס הבנין
כלומר ענינם של ישראל בעבור עון העגל :

פירוש

כעין את הכבש אחד ל״ד שהיה
נחלק לב׳ חלקים חצי לפעם אחד
וחצי לפעם אחר כי התמידים רמוזים אל הייחוד
כמו הו׳ ספירות שהם בייחוד כי הלוחות מן
העטר״ה נתנו והאותיות נכתבו מכתב אלהים חיים
שהוא הבינ״ה כי שם האותיות וצורותיהם נקראו
על שם הספירות כי כל כח האותיות הם מכח
המדות וכשנשברו הלוחות פרחו האותיות
למעל״ה למקומם כי רצה הקב״ה
להרים הבנין ולהשיב כח האותיו
במקומם :

ואחז משה בכח אורתי צורן כענין
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר כי האבות צורותיהם
בלא חבור וכשישרא׳ חוטאים לשם העליון עומדות
השלשה צורות בקומה זקופה והקב״ה מביט בהם ואומר
וזכרתי את בריתי יעקב בעבור כי בן הזכירה התחיל
בן הזכירה התחיל בו וכשישרא׳ חוטאים לשם מתפרדות
הצורות ועולות למקומם רמז להסתלקות השכינה ׃

פירוש ואחז משה ר״ל שמשה נאחז בכח
האות של״א שהוא בנצח מדתו כלומר ש״ן
נתחזק בכח מדתו והתפלל אל השם להשיב האותיות
אל הלוחות ולהסיר כעסו ולסלק חרון אפו מהם
ואל האבות יש להם צורות בלי שום חיבור כמו דל״ת
לאברהם בחסד והוא״ו של יעקב בתפארת והה״א
במדת גבורה של יצחק וכשישראל חוטאים לשם
מתפרדות צורות האותיות והולכים למקומם והאבות
תופשים בצורתם ר״ל בכח האותיות באלה שהם החדורות
שלהם

65

שלהם עומדים בקומה זקופה לפני השם להתפלל בעבור
ישראל והוא מביט השם בהם וזוכר את בריתו דכתיב וזכרתי
את בריתי יעקוב ולמה התחיל ביעקב מפני שהוא רמוז
ליחוד שבתפארת שהוא עיקר הזכירה לכן כשהצורות
מתפרדות ועולות אל מקומם רומז שהשכינה מסתלקת

ומשה מישראל ה׳ בכלל האבות ועורת יצחק
משונה כי בה סוד עמוק לא חבור בה ולא פרוד בה כי
כי היא אמצעית לכל והכחות זה בתוך זה וזה למעלה
מזה והכל מחצב אחד והיא השורפת בשמים הטובים
אשר בקטרת והעולה כליל וריח בשמיהם עד יו׳ אלהים

פירוש

יבא דבר שניהם ׃׳

ומשה בכלל האבות ר״ל וגם האות של מדה שהיא ז״ן
במדת נעה היא כצורת האותיות של האבות שאין להם
חיבור לכן אם הוא היה למעלה ולמעלה תפלתו כמו
האבות והה״א של יצחק היא משונה מהם שאינה
מחוברת היודעים עם הד״לת שיקרא אות אחת גם
אינה חלוקה שתקרא לשתים ואעפ״י שהם שני כחות
אות אחת נקרא והיא רמוזה מדת למלכות שהיא
באמצע האצילות והברואים ויש בזה סוד שהיא רמוזה
לאור גדול ואור קטן ד״לת האור הגדול שהוא ביסוד
לצורך הנשמות והיו״ד האור הקטן שהיא לצורך הגופים
בעולם השפל לכן נראים בדברים והוא דבר אחד ואות
אחד ואעפ״כ שהה״א הזאת היא ב׳ כחות ולפעמים
זו למעלה מזו וזו למעלה מזו כמו יו״ד או ד״ו ע״פ כל
זה

זה הכל בא מר מחצב שהיא העליונה שבבינה והוא
הזאת רמוזה למלכות שהיא מסדרת הבשמים הראוי
לאצילות כמו הקטרת שהוא לקשר דברים הראויים
רוחניים שבאצילות וריח בשמים ר״ל תיקון אלו הב׳
ענינים שהוא מן הקטרת שהיא לקשר וליחד הכל מן
העולה עד האלהים שהוא הבינה או בתפארת שהוא
הייחוד יבא דבר שפהם כלומר שם ייחוד הכל וכו׳ וצריך
בחלומו הבין כי יש תמונה עליונה ועל הקולם יורדים
לתחתונה כי אין השכינה יורדה למטה מעשרה וכו׳

ואתן משה בכח מדתו בגבורה עד שבאו
האותיות ונתחברו צורה לחברתה ונחקקו
בלוחות שניות באצבע אלהים חיים והכל ברשומים
וברמוזים עליונים פנימים ודקים היא התמונה הנוראה
ונעלה מאד ואשרי האיש ירא את יו׳ ואם יעמיק
אדם עצמו ודעתו בן בחכמה ובבינה ובדעת עליונה
ובמחשבה דקה להבין ולהכיר שמתוך אמונה שלימה
ימצא לו התמונה לו מן האלף מונה עד התיו כענין
בכל ביתי נאמן הוא ותמונת יו׳ יביט והיא הנקרא
אין סוף כי היא הים הגדול ועמוק עד אין סוף והיא
הנקרא נפש חיה הוא שמו אלהים חיים והנה מלאכי
אלהים עולים ויורדים בו ומקבלים כל אחד ואחד ויודע
בשליחותו האלהים בשמים ממעל עד אין סוף ועל
הארץ מתחת אין עוד וכו׳

פירוש

ואתן משה ר״ל שתפש משה בכח מדתו ושמע השם תפלתו
עם תפלת האבות עוד חזרו האותיות בלוחות שניות
כבראשונה כתובים באצבע אלהים כמון שאמר כל
אלו

אלו הדברים נקראו תמונה נוראה עליונה וכל אדם
שיבא שילמוד בן יתחיל מן האל״ף שהיא תמונה עד
הת״ו שהוא צפא ביתא ונקרא תמונה כלומר יתחיל
ללמוד כל האותיות מן האל״ף עד הת״ו וזו התמונה נק
נקראת יד הגדול ועליה נאמר למשה בכל ביתי נאמן
הוא ונקראת נפש חיה כלומר אלהים חיים ומלאכים
עליונים וזאת התמונה רמוזה לסדר האצילות שהוא
מקדש עליון שם ויעקב אבינו ידע כשם שיש מקדש
של מעלה כך יש מקדש של מטה דכתיב וזה שער השמ׳
וממקדש של מעלה למטה יש כמין סולם ר״ל דרך אחת
ידועה שהיא ממקדש למקדש ועל אותו הדרך ועל
אותו הסולם נאמר והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים
בו וכשם שיש שכינה ומקדש למעלה כך יש שכינה
ומקדש למטה כשם של מעלה הוא בי׳ ספירות כך יש
למטה במקדש בי׳ אמות כי אין שכינה יורדת למטה
מעשרה דברים ואינו שורה אלא במקום שיש עשרה
דברים והם כלים של המשכן ונדומה להם כמו שנבאר
לפנים בלבד שיהיו קדושים ועשרה אנשים ועל זה
אמר חז״ל אין קדושה פחות מעשרה ושכינה של מעלה
ושכינה של מטה כולו דבר אחד ״

והנה

יו״ל נעב עלין כענין ויקרא לו אל אלהי ישרא׳ כי אז
נחשב שלם כששביעי עמו אז נאמר והיה יו״ה לו לאלהים
קדוש ונורא וזהו ענין התמיד כי לא לקח דרך מעשה
בראשית להקדים הלילה כי המאור הגדול לממשלת
היום ואת המאור ר״ל תחת הבקר ״ ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ותקרב הערב ליום כענין ויהי ערב
ויהי בקר והיה המשכן אחד ושמו אחד כי האדם עולם
קטן

קטן כיכל אחד מהשביעי שבעה בן כענין את
שבתותי תשמרו וכל ישרל חשובים כאיש אחד והם
צורה אחת להם וזאת התפלה להם לאמר יהי יוי
אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו למען
דעת כל עמי הארץ כי יוי הוא האלהים בשמים
ממעל עד אין סוף ועל הארץ מתחת אין עוד ׃

׃ **פירוש** והנה יוי נצב עליו ר״ל שרמז

אל מקדש של מעלה שהוא רמז על מדת יעקב וכן
אמר לו השם אני אלה בעליונים ואתם אלוה
בתחתונים דכתיב ויקרא לו אל [illegible] אלהי ישרל רמז
לו כשם שהשכינה למעלה כך שכינה של מטה הרמוז
ביעקב ובזוגתו רחל דכתיב קול ברמה נשמע נהי
בכי תמרורים רחל מבכה על בניה ג״כ רחל ולבנה
דבר אחר שנ׳ והנה השמש והירח וי״א כוכבים
משתחוים לי ואמר יעקב אל בנו הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
׃ וכשם שהשכינה של מטה ושכינה של מעלה הם
דבר אחד כן צריך האדם להיות עם בת זוגו דבר
אחד דכתיב על כן יעזוב איש ועל זה אמר יעקב
אל השם כשתתן לי אשה אז והיה יוי לי לאלהים
אלהי קדושים שהוא כח האצילות שיהיו ז׳ ספירות
של מעלה כנגד שבעה צורות שבין יעקב ואשתו
כי

כי האדם יש בו ששה עורות ושתי ידים ושתי רגלים

הרי ששה והאשה כולה אעפ״ שיש לה כל אלו הששה עורות
אינה נחשבת אלא עורה אחת לפי שנלקחת מן האדם
שנאמר ויקח אחד מצלעותיו ובהתחבר הששה עורות
עם בת זוגו שהיא היא עורה אחת אז יקרא אדם שלם
ואז הוא וזהו שנאמר בשש עורות יצילך ובשבע לא
יגע בך רעה ״ אל תקרי צרות אלא עורות ר״ל כשהאדם
הוא בששה חוץ מן השבעה הוא מהרהר עבירות וכשהיא
עמו עורה שביעית יתקיים מה שכתב ובשבע לא יגע
בך רע לכן לא יקרא האדם שלם עד שיעברו עליו
ג׳ קדושים קדוש ראשון המילה דכתיב אשר קדש ידיד
מבטן ״ הב׳ קדושי האשה ״ השלישי שיהיה לו בן
זכר ויעשה לו קדוש על המילה כאשר אמרנו ״ וזה
הכל רמוז לערב ובקר ולילה ויום הרמוזים לשני מקדשות
אלו עליון והתחתון ״ וג״כ לזכר ולנקבה והכל רמוז
לתפארת ובמלכות והנה ענין התמיד אינו דומה עם
מעשה בראשית בענין בראשית הקדים הלילה לבקר
דכתיב ויהי ערב ויהי בקר ״ ובענין התמיד הוא אומר
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים זה הדבר זה הדבור רמוז לד׳ ספירות
שהם מעורבות ומיוחדות זו בזו אבל עקר הדבר
הוא להתחיל מתפארת שיקרא אור יום והמלכות
שיקרא ערב לילה לפי שהמלכות הוא לילה לתפארת
והגבורה

והגבורה לילה לגדולה לכך כתיב שם את המאור
הגדול לממשלת היום לרמוז אל התפארת ואת
המאור הקטן לרמוז אל המלכות להיות המשכן אחד
וכשיתחברו אלו המאורות קטן וגדול יתחברו
להיות המשכן אחד ל״ל הוא ושמו דבר אחד כי כן
דמיון האדם שנקרא עולם קטן כי עולם האצילות
ששה ספירות כלולים בתפארת שהיא עיקר כולם
כך כל אדם מישראל כלולים ביעקב שהוא עיקר
כולם וגם והם לומר הספירות וישראל כולם יקרא
ויהיו כלולים צורה אחת לתפארת וזו היתה תפלתם
שיהיה רצון השם שיחשוב אותו כאבות ראשונים
ונהיה כלולים בתפארת כמותם ואז יודע לכל
העולם אלוהותם של ישראל הוא כל האצילות מיוחד
בתפארת עד ובמקדש של מטה שאין עוד מלבדו
:

ולזה ישמור האדם את
דרכו ונתיבותיו לבוא אל הדרך הזאת כי אם בטל
מעליו כל מחשבות זרות וישארו לו מחשבות טהורים
שמח וטוב לב להבין נוראים וגדולים ודברים
עמוקים ותמונת יו״ה יביט כעינו והיא כגן המנגן
ומתוך כך יחזה פנים מאירים אחר ששבעה בהקיץ
תמונתיך שהיא בהקיץ ומה שתשע תשע ומה שלא
תשיג הרחק לך כי הנסתרות ליו״ה אלהינו והנגלות
לנו ·· ומפרש לך התמונה הזאת בפחד ובמורא :
פירוש

פירוש ולזה ישמור האדם את דרכו ונתיבותיו
לבא אל הדרך הזאת ר"ל שהמדרגה
הקטנה שבנבואות הנקרא בת קול מתוך התמונה
כלומר מתוך הספר הזה כאשר היו יודעים אותו
הראשונים גדולי התלמוד שהיו יודעים אותו על
דרך האמת והיו משתמשין בו ברוח הקדש ::

ומתוכם היתה יוצאת בת קול ואומרת
הלכה כפלוני כי היא המראה קול
דממה דקה המדרגה הקטנה שבנבואות הנקרא
בת קול היוצאת מתוך התמונה ::

פירוש

בת קול שיוצא ניצוץ מתוך העטרה ואומרים
לו בת קול כמו דבר היוצא מתוך דבר והעטרה
נקרא קול ועל זה אמר קול דממה דקה אתם
שומעים ונקרא בלשון נקבה מפני שהיא אחרונה
ועל זה נקרא בלשון נקבה :: **ובה**

הציון המשעים ואשר הלכו דרך ישרה נדבק
יקר אל יקר ואשר לא פשע כל הצורך יצא לשלום
ומעוות לא יוכל לתקון :: **פירוש** ובה
הציון רוצה לומר ארבעה שנכנסו לפרדס
והם

והם בן עזאי רבי עקיבה בן זומא ואלישע ואלו
שנכנסו לפרדס היו רואים באכתריאל המלאך
הגדול ומוכתר בשם רבו שהוא יה יהו״ה צבאות והיו
מסתכלים ביופי המלאך הזה ובצורתו ואשרי אדם
שישמור עצמו לתת עורה בשום פעם לשם
צבאות ולא לעשות בשמות כי כל העושה הדברים
האלה או כדומה להן יכרת מן העולם הזה ונפשו
לאבדון ילך ועל הכל אמר אשרי איש ירא את
יהו״ה במצותיו חפץ מאד
ושלום על

והיו רואים את לבוש הבדים ומביטים
באכתריאל יה יהו״ה צבאות שמו המחשבה ראשונה
ומסתכלין ביפיו ובצורתו הראויה לו ובפנו המאירים
פירוש והיו רואים את לבוש הבדים
זה מפורש למעלה ועשרה כתות
ואופנים וחיות אומרים שירה עד בזאת יתהלל
המתהלל וגו׳ והחי יתן אל לבו פירוש
ועשרה בתות

ועשרה

כתות ואופנים וחיות אומרים שירה לפניו בכל יום וכל
כוכב וגלגל ומלאך משתחוה למול אורו והוא היושב עליון
בראש למעלה התמונה לראות היש משכיל דורש אלהים
ואשרי לו לאדם המשכיל ודורש בדבור לשמור את נפשו
מחוס עורוים כענין בזאת יבא אהרן אל הקדש ולא ימות
כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וגו' והחי יתן אל לבו :·

:·: תם ההקדמה של כל שמה :·:

אלף מורה כת"ר כי בו אה"יה המתהוה לכל
והוא עליון כל כי בו צדק עליון והתחון ושם
העורה אכתריא"ל וציורו כולל כרובים זהב כלהב והכל בתוך
כענין ששה קולות וקול אחד והם לא שמעו כי אם קול אחד
דכתיב ותמונה אינכם רואים זולתי קול ·· למי קול הזיון
כענין ויענו בקול באותו קול יונ' צבח כי הקול קול אחד
ושמו צדיק :·

פירוש

פירוש אלף גדולה נרמזה בכת"ר אשר שם

אהי"ה אשר ממנו אור הכל והוא
העליון על קול ובו צדק עליון והתחתון ל"ל והשני יודין
מן האלף וכח צורת האלף נקרא זה המלאך אכתריאל
בעבור שבא מכח הכת"ר והציור של שני יודין נקראים
שני כרובים והוא רמז לכל שבו כלולות ששה ספירות
ואלו הם גדול"ה גבור"ה נצ"ח תפאר"ת הו"ד יסו"ד מלכו"ת
ובכללם גם האחרונה שהיא מלכו"ת והם כנגד ז' קולות
של מתן תורה הכתובים בפרשת וישמע יתרו ״ ואחרים
במחזור הבו ליו׳ בני אלים ומכל אלה הז' קולות ישראל
לא השיגו כי אם קול אחד שהוא רמז למלכו"ת ובמדה
הזאת נבאו כל הנביאים ועל זה נאמר ותמונה אינכם
רואים זולתי קול ״ כלומר לא השיגו ישראל מז' קולות
האלה בלתי קול זה שהוא רמז לעטר"ה ל"ל ותמונה של
ז' ספירות לא השגתם ולא שום אדם אלא מי שיש לו

מדת

מדת הזי״ן הרשומה במדת הנצח וזהו משה רעיה״ה דכתיב
משה ידבר והאלהים יעננו בקול ואותו הקול שהשיג משה
שהיא מדתו של משה היה בכח דכתיב קול יו׳ בכח וכל
השש קולות נכללין באותו קול והם רמזים לששה ספירות
שהם יסוד עולם והיו בראשונה כולם נכללים בתפאר״ת

והתפא״רת ביסו״ד ושמו צדי״ק
שנאמר וצדיק יסוד עולם ״

והנה עזרא הסופר באותיות שהיה כותבים
בקולמוס אחד כי לא היה חושש
כל כך בציור כי היה מקובל בן ודשעהס חכם והוא לבוש
עליון ״ אלף אות התפלין שהקב״ה מניח ושם השע
בתוך התפלין ונתעלם תוך אות הדלת ואמר כאור
תהיה ושם אור הלבנה כאור החמה ואור החמה כאור
של יום

של יום ראשון דכתיב יהי אור ויהי אור והוא יהיה כובע
ישועה בראש הצדיקים לעתיד וממשלת נוגה ממנה ::

פירוש והנה עזרא הסופר ז"ל שעזרא היה יודע
צורות האותיות בשלמן כי היה החכם ומעורר
אעפ"י שלא היה מכוון לכותבם אלא בפעם אחד ובקולמוס
אחד וזה מפני שלא היה כוונתו בשום שם משמות של
הקב"ה מפני שהוא אסור לאדם לכוון בהם בהיותו כותב
עם כל זה הוא היה חכם בשני דברים בציור ובצורות
עוד שהיה כותב בקולמוס אחד והארץ נקרא לבושן
תפלין של הקב"ה הרמוזים בתפארת ושם נחבא העטרה
בתפארת דכתיב ושם חביון עוזו והיא סתורה ביסוד
שהוא אור הגדול באות דלת לכן אמר הנביא לנוגה
כאור תהיה ר"ל כאור החמה שהיא רמז לתפארת
ושם תהיה גנוזתה ראיה לדבר מה דכתיב משם רועה

אבן

אבן ישראל וזה נאמר עלה יסוד כי שם הוא גנוז האור
ושם גניזתה ביסוד וזהו שאמר והיה אור הלבנה כאור
החמה שהיא אור החסד שנקרא יום ראשון הגנוז במדת
יסוד כמו שכתב בתורה יהי אור והאור הזה והיה
כובע ישועה לראש הצדיקים שעתידים לבא ביסוד
ואור של כוכב נוגה הוא ממדת יסוד

בית בית נתיבות היא החיה של ארבעה פנים
וששה כנפים והשע כחות אלו אשר הכנפים
למטה מן הפנים כי פני אדם המה והם ד׳ פנים וארבעה
מרובעות והאלבע ימין שבהם רמוזה באות דלת כי
השלשה רמוזים במקומם כי אין הפנים והכנפים יחד והרביעי
הוא עשירי בכל ובשלש פנים עיקרה ובעבור כי שלשתם
קדושים ראשית חכמה ראשית עריסותיכם ראשית תבואתו
והיא הקוה ההולכת בין האופנים וגה עדות הייחוד בקווה
כענין

כענין שאמר בעי״ן גדול ודל״ת גדול״ה בפסוק שמע
והציור מורה כי הרחמים בה ברעיון תחת החסד כי
בחסד יכופר עון והוא צדק אשבית לתפאר״ת והוא
בית אל וכח אגור הלבנה ממנה ״

פירוש

בית זאת הבית אע״פ שהיא רמוזה בחכמה עליאה זה
החכם קורא אותה חיה שד׳ פנים ושש כנפים בא לרמוז
לו כי בעשר ספירות כלולים בצורת הבית ברמוזים לחכמה
עילאה ולכן רמזה לחיה בד׳ פנים ושש כנפים בעבור
הדל״ת והוא״ו שבה ובעבור שהוא״ו היא למטה מן הדל״ת
כן השש כנפים הם למטה מן הפנים בחיה והד׳ פנים
אלה הם רמוזים אל פני האדם שבם כולם חסד ״ כי
ד׳ חיות האחד יבא לעולם למזרח או לדרום וזה
ציור החיה ״ או לדרום שנקרת כן ימין רמז למדת
החסד ששם הדל״ת ובשלשה מקומות לצד הימין רמוז
אות

אות הדלת ר״ל שיהיו ג׳ ספירות רמוזות בחסד והם צריכין
שיהיו ארבעה כמו אות דלת׳ שמורה בחשבונה ארבעה ״״
והשלשה הוא מקומם צד ימין והד׳ היא המדה הי׳ שהיא
העטר׳ה וכשעטר אות דלת׳ בחשבון הקדמוני תמצא מן
האלף׳ עד הדלת עשרה ואם כן זאת לעשירי׳ היא מורה
על מדת מלכות׳ ואם תאמר עשינו שלשה דלתין שיהיו
כולם מצד ימין וצריכין אנו בהן שיהיה כל אחת מעשרת
שיאמר לכל אחת והעשירי יהיה קדש וכן הוא הדבר
כי כל עשירי משלשתם מודיע בכנסת ישרא׳ וכנסת
ישרא׳ נכללת ונחשבת מכולם ועיקר יצירתם משלש
אלו העשיריות בעבור שכנסת ישרא׳ נקראת ראשית
וקדש דכתיב ראשית עריסותיכם׳ חלה ר״ל ראשות
חלה וראשית חכמה היא חכמת שלמה וכן קדש ישרא׳
לכן ראשית תבואתו א״כ הנה מאלו ג׳ פסוקים
עקר העשירי והיה קדש וג״כ נקראת העטרה חיה שהיא
בין שאר

מן שאר הספירות הנקראים אופנים וכנגד מדת המלכו"ת הנקרא
חיה יש בעולם האמצעי תחת כסא חיה אחת ושמה
ישרא' כדברי חז"ל וכשהם אומרים בכל בתי כנסיות שמע
ישרא' בבת אחת היא לוקחת באות אחרונה של שמע שהיא
העי"ן וגם אות אחרונה של אחד
~~של מלת~~ אחד של פסוק שמע שהיא דל"ת
ומחבר אותם והם מחוברים כמו ע"ד ועמהן החיה הזאת
ונותנת עדות לפני השם כדרך מנחה והיא אומרת הרי
מנחתם
לך ~~מנוחתך~~ של ישרא' שאני מעיד עליהם שהם מיחדים
שמך בכל יום והנה לך אלו השני אותיות לעד וזהו היא
מנחה ערבה מאד לפני השם ית' דכתיב וערבה
ליי' מנחת יהודה ~~ולירושלם~~ יי' וציור הבי"ת מורה
דל"ת ומ"ן הדל"ת בחס"ד והוא"ו ברחמים רפים בעטר"ה
מפני שז"ן היא ומ"ו זעירא והעטר"ה מקבלת מן החס"ד
לכפרת עונותם של ישרא' דכתיב בזאת יכופר עון
גם העטרה נקראת צד"ק בית לתפארת כמו אנכי
האל בית אל

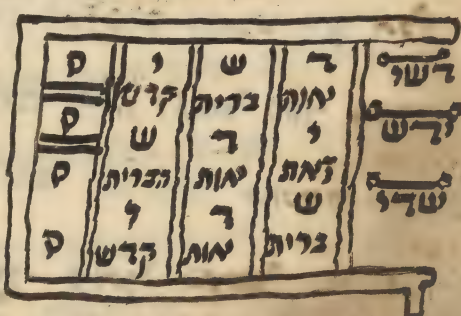
צ"נ

והראיה על זה עיין ודלת גדולות נ"ל

וירושלם

האל בית אל וכח גלגל הלבנה ממנה ר״ל שכל כח
תנועת גלגל הלבנה היא מגלגלת מעטר״ה ואלו שע
האותיות עי״ן של שמע ודלת של אח״ד ״ הן
מהאותיות הגדולות ״ **גימל** היא
שער החמשים הקודם לבטל פירותיה כשמה והיא
קדש עליון המקודש בגבורה עצומה מקודשת כלומר
ממנה זאת אות הברית לפרות פי׳ מלשון פָּרוֹת
הַבָּשָׁן ור״ת של בשן ש״ן לשלשים ושנים הם אלו
לב׳ נתיבות החכמה בינה והוא לגומל חסד בשמה
ונותן עוז ותעצומות לעם וכח גלגל החכמה ומחלכן
ממנו ״ **פירוש** גימ״ל הגימל נקרא
שער החמישים בעבור שהוא הבינ״ה והיא קודמת
על כל פעולות הספירות לעשות כל פעולותיה
בהקדמה ״ והגבור״ה עצמה גם היא נקראת
קדש עליון בעבור שנקרא היכל קדש ממנו ״
נתקדשת

נתקדשת כל הספירות והיא מקדשם אותם עד
המדה הנקראת כל שהיא העטרה ומן הבינה כח
לשם שדי בעבור שהוא מנצח מערכות השמים
מכח הבינה ושדי בכאן נקראת זאת אות הברית
הוא רמוז אותיות של שם שדי כמו שכתוב בעורה
של מעלה וציירנו אותו להודיע כי אות ברית
קדש נאמר על המילה זה ציור הברית

וזאת הוא בהברית נאמר
על המבול אבל ברית אות
זאת הוא סדר שדי ואלו
השלשה אותיות מורים
לשלשה ספירות והשין של
שדי אעפ שמורה בבינה
במקום הזה היא ביסוד
בעבור שכתוב ברית הרמוז
ליסוד והדלת היא בחסד אבל בכאן היא בנצח כי הנצח
נקרא חסד קטן ובדלת כתוב אור הרמוז ועגן שאמרנו
בלודת משה ונגלה לך האות והיוד כפשוטה במלכות שהיא
עשירי שנקרא יוד וזה מלת שדי פרה ורבה ומה בא
להרבות אלא בפעולת חמישים שערי בינה ובלב נתיבות
החכמה

בחכמה וזה אנחנו לומדים אותו ממלת הבשן שהוא
נקוד וזאת היא בבינה״ שמה גימל״ מלשון גמילות חסדים
שהיא מלשון גדולה כד״א ויגדל הילד ויגמל ר״ל כי הוא
מרבה ומגדלת כח במדת חסד שתהיה אורות וטובות
לעולם ונותנת תורה ומצות לישרא׳ הנקראים עוז
ותעצומות לעם ומזו המדה בא כח לגמול חמה ולכל
מהלכיה ונתיבותיה ׳׳

פירוש

דלת היא חסד
ושמה אות מהשלשה כי
היה אהרן הכהן הגדול
מברך את העם בידו ה
הימין כענין היד ׳ינו׳
תקצר ואיננה יד כי
היא הצד הגמול רמיז
בה כאשר ידע איש
החסד ׳׳

אות הד״לת הדלת הזו
רמוזה לחסד בעבור
שאורו גדול מן החסד עתה
הוא גנוז ביסוד לכן מיעט
זה המדה וקראה נצח ולכן
אמר ושמה אות מהשלשה
ר״ל שתהיה אות זאת שהיא
משלשה אותיות של שדי שדי
שתהיה הדלת רמוזה בנצח
הנקראים חסדים קטנים
לכן היה מכוין א״כ להגביה
ידו הימין בנשיאות כפים לרמוז שתובא הברכה מצד מתבוא
הימין מן החסד כי אותה המדה נקראת יד ימין ועליה
נאמר

נאמר היד יו׳ תקצר ר״ל שלא תקצר לעשות טובה ואעפ״
שקרא אותה יד אינה יד שיהיה בציור יד שהיא מורה
לה״א אבל היא דלת״ ממש הרמוזה לחסד ובעבור שמורה
זה שבונה ארבעה מורה שהיא בשמיטת חסד״ ושיהיה
שם הייחוד האמתי שם בן ארבע אותיות הוא שם נעלם
ונסתר עתה בשמיטתינו שלא ידענו מה היה לו ואותו
שם הייחוד שהיה בשמטת חסד״ היו רואים ויודעים אותו
כל הבריות שהין שם ולאותו רמז איש החסד הוא אברהם ע״ה

שכתוב ויקרא שם בשם יו׳ וגם איש בצדו
קרא בשם יו׳ י׳

פירוש

מה שאמר בשם יו׳ ר״ל בשם יה אל עולם לעולם
הנעלם וגם משה שהוא בצדו של אברהם בזה העני׳

מדת אברהם בגדולה״ היא חסד״ והיא לצד ימין
והיא מדת רחמים ג״כ מדת משה בצדו מ״כ הוא רמז
לאותו

לאותו השם הנעלם ולמה אינו אומר שהוא בצדו ולפני
שאברהם בחס״ד כמו שפירשנו ומשה בנצ״ח לכן אמר
ג״כ משה ויקרא בשם יי׳ דכתיב וירד יי׳ בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יי׳ ורמז שם זה שאומר בשם
כמו שאומר להבירו בשם מי שהוא חי וקיים ::

ואם הוא רמוז ר״ד הוא הימין ולא שמאל
והאמצעי לזה רמז ושאל לו במשפט העונה
באורים והכח הזה מאד נעלה גדולתו הוא הנקרא
לבוש הבדים וממנו כח כוכב הרצון והאהבה שלום
וריעות ::

פירוש ואם הוא רמוז
ליד ר״ד וזה היד שאמרנו שהוא יד ימין היא כל וחקרים
שאין בו מעורב כמו בתפארת שהוא אמצעי ולא
בגבורה שהוא דין ממש ולכן אמר הכתוב ושאל
לו במשפט האורים רמז לו ביסוד שני המאורות
הגדולים

הגדולים היו ביחד בבינה״ שמש דל״ת וא״ו צורת ח׳ הרמוזים
לחסד ואמת ורמוז כי במדת התפארת״ נתיחדו אלו הב׳
המאורות לאחד וגם לעתיד יתיחדו לאחד והו סוד
האורים שבהם יהיו שואלים כל דברים פנמיים לרמוז פנמיים
אל שני אורים הגדולים באורם ולרמוז כי אורם הגדול
יהיה בדל״ת ר״ל בשמוטות החסד׳ וכח זה הדל״ת נתעלה
ולקח כח מן הבינה״ ששם רמוזים כל שמונה בגדים
של כהן גדול כלומר כל הספירות שמונה ״ ויהיה זו
מדת כהן גדול הנקרא מיכא״ל היוצא מן פסוק מי כמוך
באלים המתלבש בח׳ בגדים שיקרא לבוש הבדים
ומן המדה בא הכח לאחד מן הכוכבים שממנה יוצא
[illegible] אהבת שלום וריעות ולכך נאמר באהרן כן אוהב
[illegible] שלום ורודף שלום ;

ונשי

ושם · כח המדה מיכאל כלומר מו בז׳ ספירות
בזו המדה כי היא כלולה ורובה במקומה
שכתב רב חסד ומיחס משה לישורון אין כאל ״

פירוש · ושם כח המדה ר״ל וכח אחר ביוצא
מן המדה הזאת יהיה מלאך שיקרא
מיכאל ומיכאל ר״ל מו בשבעת המדות של גדולה גבורה
תפארת נצח הוד יסוד ומלכות ״ כזו המדה וכו׳
מלת מו רמוז אל הבינה שהוא שבעה מקנות וכו׳
מדת חסד הנקראת מיכאל לא זזה ממקומה להיותה
חסידים כולה לכן מיחס משה לישרון שאמר אין כאל
ישורון שרמז לשם מיכאל שהוא שר לישראל כמו שכתוב
בדניאל מיכאל שרכם ״
וסוד [illegible] הדבר ביאור
לובש שמוני לבא אל שעה שביעי לעבור כי כן
בימין וכן בשמאל להעיד אהבה שלום ורעות ומכן
פח

כח לכוכב כוכב ה"א והעולם כולו היא מיד ורוח אלהים
מרחפת ביסוד כי הוא מביא הפעולות לפי כח הדלת
הרצון והאהבה בחסד ::

פירוש וסוד הדבר ועקרו מתלבשת מכח הבינה
כדי שיהיה לה כח במדה של"ה שהיא חס"ד

על שבעה מדות שיהיה עבד על עבודתו בחסד הא
הנה שכרו אתו רמז לכ"ג שיהיה כל עבודתו בחסד ואז
בשלומה שעברה שהיה משה כהן גדול ואהרן סגן לכן
בסנהדרין היה בצד ימין וסגן בצד שמאל בעבור שיעורר
מאותה המדה אהבה ושלום וריעות ומאותה המדה בא
כח לכוכב הנקרא כוכב פי' ה"א זאת הה"א היא רמוזה
לה"א גבורה וה"א של מלכות לכן הביא הפסוק הזה לומר
הנה שכרו אתו ועבודתו לפניו ד"ל שהיא רמוזה בה"א
שהוא בתוכה במדת גבורה שהיא קושה (קשה) וכולה דין
וזה

וזה אומר על הרשעים ההולכים בדרך רשע' הקב"ה
אומר הנה שכרו אתו וההולכים בתמ"ות ובדרך בתמימות
ישרה עליהם אמר ומעלליהם לפנין ד"א מעל"פ שאתם
שומעים שע הה"ן בשתי מדות דעו לכם כי הא' אחת
היא הה"א הזאת ואמ"כ זאת הה"א מביא כל המעולות
הנעשות בעולם השפל שהם הטובות מביאין למדת
החסד שמקבלין חסד לפני השם ב"ה כי החסד נקראת
מדת הרצון והאהבה בחסד'' כי היד
אשר לא תקצר מתעני לקשור ימין עם שמאל
שתעלה לרצון והוא רמוז לברית מן השלשה ואחד
שם אחרון בקטורת והוא זכר לברית עליון
פירוש כי היד אשר לא תקצר
רמוז ליד מתעני שהיא
כמו מתעני התפארת כדי שיהיה קושר ימין
שמאל

שמא' ר"ל שיתיחד מדת החסד שהוא רחמי' והוא לצד
שמא' לייחוד אחד בתפארת ואז יעלו כל אותן הפעולות
לרצון ליחו' ובעבור שהה"א הזאת עשה אותה בין ה"א של
גבור"ה ובין ה"א של מלכו"ת וקורא גם כן לה"א של
מלכות אמצעי לקשור ימין עם שמא' לכן קרא אותה
ברית כי הברית רמז ליסו"ד שקושר ימין ושמא' כמו
התפאר"ת מאחר שזו הה"א היא בכך מעלה נכבדת
שקושר הכל לייחוד אחד ומתעלה הפעולות בחס"ד וברחמים'
בודאי זו הה"א אשר שם אהרן בקטרת כדי לבטל
המגפה מישראל כי הה"א הזאת הוא זכר לברית הרמוז
ליסוד אשר בו גנוז האור הגדול מן החס"ד לכן קרא
אותה ברית עליון ליד הימין בעבור האור שהוא
ביסוד הוא הברית ומתעלה עד החס"ד מקומו שנקרא
ברית עליון ויד ימין ובעבור שזו הה"א עשינו אותה
שמקבלת

שמקבלת עד החס"ד שהוא של ברכה והחיים ::

היד הימין כענין וישימו קטורה באפיך כי בחסד
יכופר עון ואותו השם נתן למלאך המות והוא
הודיעו למשה לשעת הצורך כשהקטורת עולה לימין
כאשר ירים משה ידו ויזכור להם בריתו ::

פירוש היד הימין ר"ל שע"ב אמר משה וישימו
קטורה באפיך ול"א אמר וישימו הקטורת
ר"ל שהת"ץ של קטורת שהיא מדת הדין מצד הגבורה
ובעבור זה אמר קטורה היא רחמים על כן החליף ת"ו
בה"א וה"א הזאת היא רמוזה לאותיות השם אשר ש"ד
אהרן בקטרת שהיא שם רחמים לכן כשאמר וישימו
קטורה באפיך קרץ ואמר ברך יו"י חילו לרמוז כי הברכה
היא על יד אותו הה"א שקבל מן החסד וכפר על העם
והמגפה נעצרה וסוד אותו השם הוא מה שאמרו חז"ל
שחסד

שמסר מלאך המות למשה וזהו הסוד שבשם זה הוא
ממית או מחיה שאם יבא לעת הצורך שהיה יכול להשתמ"ש
בו וכשראה משה המגפה והיה יודע סוד של הה"א שמסר
לו מלאך המות מיד נשתמש בה"א ההיא שאמר שהיא
באה מן החסד שבחסד יכופר עון ומיד המגפה נעצרה
וכשהיתה מתקבלת תפלתו היה עולה הקטורת לחסד
שהיא לצד ימין ואז השם היה זוכר להם בריתו שהוא
רומז להה"א הזאת :

ציור בשש סמים ושהם מחצב אחד והדומה
להם הרמוז ליד משה ומכחה כח הלבנה ומעוט
הנשאר בטעמי הגוף והמנוז לטעמי הנשמה כי
כח בה רמוז אור ראשון ואחרון אברי"ש שם
המדה המורה על המחצב ומכח המרה אוד
הלבנה :

פירוש והציור בשש סמים

סמים ר״ל שע״ב עשינו מן הה״א הזאת שע ציורים שהם
כנ״ד שע סמים דין ורחמים ככתוב וגם יד יוי היתה
בם להומם ורחמים דכתיב היתה עלי יד יוי ובעלותה
לצד ימין בחסד יקרא סם חיים ״ ובעלותה לצד שמאל
בגבורה שהיא מקומה יקרא סם המות וכן שעה—
באות הה״א אחד וממחצב אחד הרמוז להה״א אחרונה שפעמי
פעולות
מקבלת מצד ימין ופעם מצד שמאל והכל כפי
האדם ולמה שהוא אומר הרמוז ליד משה תקרא משה
למפרע ר״ל השם ומן הה״א עשה דל״ת יו״ד והרומז יותר
יד ומן משה עשה אותו השם וזהו ליד משה ר״ל
ליד השם ורומז ליוי ולמשה ומכח הה״א בא כח
לכוכב שמה לבנה למה כי הה״א היא במלכות והמלכות
נקראת לבנה ואחר כך נראה זה המיעוט אור ללבנה
ונדמה ליוד שבתוך הה״א והדל״ת מן הה״א הוא רמוז
לאור

לאור גדול הרמוז לצורך הנשמות והיו״ד שבתוך הדלת
רמז לאור לאור מעט שהוא לצורך הגופים בגלותם
הנה בזה הה״א רמז אור גדול ואור קטן שנקראו ראשון
ואחרון אבל זו תהיה בגבורה״ כי שם מקומה והכח
היוצא ממנה נקרא מלאך גבריאל שמושל בעולם
האמצעי ובעולם השפל הוא מדת הדין הוא סם המות
שאמרנו ומכח זו המדה בא אור ללבנה וכמו שהמדה
הזאת של לילה הוא חשך ואפילה כן המדה של גבורה היא
גבלה דין קשה ופועלת במלכות ופועלת בלבנה שאינה
נותנה הגבורה אור שלם ללבנה אלא דבר מועט מצד
קטנותה והלבנה רמוזה לשכינה שבתחתונים והלילה
לגליות וכמו שהשכינה בגלות עם ישראל כן הלבנה
ממשלתה בלילה ולזה רמז דוד המלך את הירח
וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם
חסדו ״

ואו״

וא״ו כי מי קדם כי מי עולם הימים הראשונים
והוא חותם יעקב בצורותיו אשר מהם חמה
ולבנה לחדשי השנה ולשבתותיה עד השבת הגדול
ברוך לחדשים כענין החדש ואמרו המברך על הלבנה
כאלו הקביל פני שכינה ׃

פירוש וא״ו

בעבור כי חשבונה ששה רמוזה לששה ספירות נקראים
קדם וימים ראשונים ונקראים ששה צורות לתפארת
כמו ביעקב ששה צורות אשר בכללם היא העטרה
שהיא צורה שביעית ואלו הו׳ ימים הם למטה [illegible]
כנגד ששה ימי השבוע או לז׳ עם השבת שמחשבון
הימים האלה אדם מונה חודש ושנה נהרמז הוא
בעליונים כי בתוך ז׳ ספירות אלו היא הלבנה שנקראת
חודש ומסובב כל הז׳ ספירות עד התפארת אבר כל
יב׳ גבולים שהם הצירוף של יהוה שהוא בתפארת
שהכל

שהכל יקרא שנה אחת כלומר הששה הספירות והתפאר"ת
וכל י"ב גבולים הכל יקרא שנה אחת ר"נן אמר השנה
ולשבותיה ר"ל כי זה הכל שנקרא שנה והספירות שבתותיה (ולשבתותיה)
עד השבת הגדול שהוא קרוב לפסח כי אותו השבת הקרב
לפסח שהוא בניסן הוא ראש לשבתות השנה והחדש
הזה של ניסן הקרוב לפסח הוא ראש לחדשי השנה
ע"כ החדש הזה והשבת הזה הם גדולים וראש השנה
שהם רמוזים לתפאר"ת ועטר"ת שהם ראש וסוף לי'
ספירות הנקראים שנה והקיץ והחורף הם כנגד
התפאר"ת ועטר"ת והתפאר"ת הוא כלול בו' ספירות
גם בקיץ הם של ו' ויש בקיץ ששה חדשים וכמו
שהעטר"ה היא הלבנה ג"כ מקבלה מן ספירות
כך החורף שלה ויש בחורף ו' חדשים הרי לך עטר"ת
תפאר"ת המתיחדי' לקיץ ולחורף כלולים לי"ב חדשי השנה
מכאן

מכאן אנו לומדים שהשמש הוא בקיץ ״ והוא רמוז
בתפא״רת והוא ביום יותר חם והקרירות בלילות החורף
מפני שהן יותר ארוכות וזה מפני שהלכה היא מושלת — שהלבנה נ״ל
בלילות יותר בחורף ובקיץ השמש מושל ביום ועקר
ורמז כל הדברים האלה רמוזים בעט״רת ותפא״רת
ובעבור החדש הזה לכם הקריב לפסח כתוב החדש
הזה לכם ובמקום אחר כתיב זה אלי מכאן למדו
רבי״ם מגזרה שוה זה ״ זה אלי ר״ל זה מאלי זה — רבותינו נ״ל
מהחדש ולמדו מגזרה שוה זה שהמברך על הלבנה
בחדושה כמקבל פני שכינה ופני שכינה רמוז לעט״רת
עם התפא״רת הרמוז למלת זה אלי כי מעולם
ועד עולם כענין הז״ה מקום אתי כי כבודו בעצמו
מקום לעולמו וממנו ימיו לכל יומם עד ימים
על ימי מלך תוסיף והוא האור הגדול וממנו אור
הלבנה

הלבנה ״ זה האות שבע כתות של מלאכים לא מיכ״ע
ולא גבר״ע כי אם כתות חיות שהורות לאלפים
ולרבבות כי וא״ו פעמים וא״ו הוא חצי השם ״ כי הוא״ו
ששה פעמים ששה עולה ששה ושלשים והוא חצי
השם של ע״ב שכנגדו משפחות בעולם עובדי ע״ז
ומשתפים השם עם אותה עבודה זרה ונגדם
שרים סביב המדה ׃ **בעבור** חידוש
העתיד הבא הגנוז עם השבת והוא עמוד ׃

פירוש בעבור חדוש העתיד ר״ל שזה החדוש
רומז לישרא״ל שישרא״ל עתידין להתחדש
כמו הלבנה לכן דכתיב תתחדש כנשר נעוריכי
[illegible] כן למיעוט אור הלבנה שהיא בגלות שיתחדש
ויתעלה עד לאור הגדול והגנוז שהוא שבת היסוד
לכן אנו צריכין לברך הלבנה בחידושה ממש
בעבור

בעבור שהיא דומה לקשת והקשת רומז לכ״ף
שהיא בעט״רה וזו צורתה כ והוא רמוזה בעט״רה
שהיא מלכו״ת וזו הכף היא כת״ר למלכות וזה
כמה שכתוב בנביאים כאשר והיה הקשת ביום
הגשם כן מראה דמות כבוד יו״י ועל זה אמרו
חז״ל אסור לו לאדם להסתכל בקשת וכל המסתכל
בו עיניו כהות בא לרמוז לנו הרמז הגדול
לומר שהקשת רומז לכ״ף והכ״ף הוא הכת״ר
לספירת מלכות על כן אסור להסתכל בעט״רת
המלכות שהוא הקשת הדומה לכ״ף והמסתכל
בו כמסתכל בפני שכינה ובהיות הלבנה בזה הדמיון
של קשת אז ראוי וחייב אדם לברך א.ה״ח
ולשים כוונתו בתפאר״ת ובמלכו״ת נ״ה אור
הלבנה כי תפארת ומלכות הם הקב״ו וזהו
טעם של החכם ר׳ אבשלום וזו הויתו
שהיא

שהיא רמוזה להפארת היא עמוד והיסוד מעולם עליון
עד עולם תחתון כמו שנאמר הנה מקום אתי ר"ל שהוא
עמוד והוא מקום לכל העולם וממנו הרמוז מים
עליונים ותחתונים שמהזמירי הראשונים היה שואל
דוד המלך ימים על ימי מלך תוסיף והוא רמוז לאור
התפארת שממנה אור לעטרה אפי' שמש וירח
שבעולם הגלגלים וסביב הואו זאת שהיא בכסא הכבוד
אשר בעולם האמצעי שבעה כתות של מלאכים
גבורים ועליונים מאד ולא נאמר שהם מובע
ומבע כי הם במדרגה למטה מאלו הכחות כי
אלו הם ב"ב כחות נוראות ונפלאות שמהם משתלשלי
[illegible] אחרות לאלפים ולרבבות שנקראים כולם חעת
שהוות ונבדלות עד שיבא מהם שבעים שרים
גדולים אשר למטה בעולם השפל כנגדם שבעים
משפחות שהעמים [illegible]ברים ע"ז ומשתתפים השם עם
אותה

אותה ע״ז כגון עשו וישמע עשו הוא אומר שהוא
מאמין בישו ואומר כי הוא הקב״ה (הנצרי) וכן הישמעלים
באמונתם כן אומות אחרות באמונתם ״ **וחצי**
השם עובדי דברים בלי שתוף ואותם הם סביב גלגל
החמה מאור המדה ונעל זה רמז באמן כי בכל רגע
שזורח החמה השם כועס ״ **פירוש**
וחצי השם ר״ל שהצים האחרים הם עובדים ע״ז
שאינם משתפים את השם אבל ישבחו אותו מכל
וכל כמו עובדי האש והמים והרוח וכן [illegible] וזה
הכל כנגד שם של שבעים ונביאות הלשון יכעוס
הקב״ה על השרים המושלים באלה האומות כמו
השמש והירח כי אור החמה מאור המדה [illegible] (התפארת)
שיכעוס השם עליהם בעבור שאגם עובדים (אותם)
[illegible] ועובדיהם [illegible] לתבונן [illegible]
[illegible] מעבו [illegible]
[illegible]

ולעתיד בושה החמה עובדיהם כי מלך
יו׳ בשם כולן של ע״ב והיא לכל
כוכבי אור ומשום באות גם הנשמות לעלמם—
ובסוף הם צרורות בצרור החיים ״ וממנה אור
החמה והיא מרפאת והיא עושר וחיים חן וכבוד
והוא רפא את אברהם בעבור בריתו ״

פורוש ולעתיד בושה החמה ל״ל שנא׳
זה אמר הנביא וחפרה הלבנה ובושה החמה
למה שיבא זמן שיאמר ע״ב כי מלך יו׳ צבאות
ציון ובירושלם ״ ועל כל אותם הלשונות
וגם כן יבאו לכל כוכבי אור הרמוזים לישרא׳
הם אותם הכוכבים המשבחים את השם דכתיב
הללוהו כל כוכבי אור ואז יבאו ויעבדו את
יו׳ שכם אחד ועליהם כתוב כולם ידעו את
יו׳ למקטנם ועד גדולם ומן הזמן הזאת
יבא

ובא אור לכל כוכבי אור ועל הזמן ההיא אמר
איוב ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים
כי הבקר אור והאנשים שלחו ועל זה אמר המשורר פירוש דוד ע״ה
יי׳ בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה ועל
המקום ההוא שהוא הו״ו עוברות הנשמות לעולם
ר״ל לעולם השכל ובסוף בעליותם עוברות על המקום
ההוא עצמו ועולות עד המעלות עד שהם צרורות
בצרור ביסוד ומן הו״ו הזאת הרמוזה בתפארת
יבא אור לחמה והחמה בכח זו הו״ו מורה שמשפעת
רפואה ועושר וחיים וחן וכבוד ומשם באה רפואה
לאברהם למילתו כשקבל הברית [illegible]
ועיורה מטה יי׳ ומטה האלהים בידו מטה [illegible] כמשען
היה בראש המטה בציור עדן ועל זה [illegible] במטהו
ולא אמר במטה האלהים ובאשר [illegible] המטה
לא

לא בקש במטה כעצן והיה כאשר ירים משה כי ממלא
מקומו ״ — **פירוש** ציור זין היה בציור המטה
אשר במטה ההוא היה כח האלהים והיה ציור המטה
כציור ז״ין כמו שוש משען למעלה הז״ין כך היה למטה
וזה צורת הז״ין ק״ וכן ציור האדם בידן כשירים
ידן נראה בזין ולמה שאמר וכאשר ידע משה כי
ציור ידן כצורת המטה וצורת המטה שכל כח הז״ין שהיא
במדתו של משה ושהיא במדת נצ״ח היה במטה כן היה
בידו של משה ~~ומנין לא״ן כולי האו~~ כי הוא בראשונה לא ומנא לן כולי האי
היה יודע כח המטה ולא כח ידו ולכן כתוב ומטה האלהים
בידו כי הכח הוא באלהים וכאשר ידע כי כח אלהים הוא
במטה לא הוצרך להזכיר אלהים אלא אמר וירם ידו
במטהו ובשידע עוד כי כח אלהים וכח המטה בידו לא
הוצרך להזכיר לא אלהים ולא מטה אלא אמר והיה
כאשר

כאשר ירים משה ידו ולמה הענין הזה אלא מפני שידע
כי הוא וידו ממולא מקום גבריאל ומאי זה כח היה לו
הכח הזה בידו זה באלף מכה אות ז״ן שהשם נתנה לו בא לג
לתקן שנאמר וזה לך האות כלומר כח זה יהיה לך
שתעשה בו האותות ״ שנאמר וזה לך
האות כמוהו על המשקוף והיה הדם לכם לאות על
הבתים ועל ידכה כי בחזק יד הוציא ע״כ ״ [illegible]
פירוש וזה לך האות אות רמוז לכח שיש
לשם שדי המקבל מן הנצח מבריח
כל טומאה וכל רוח רעה לכן היה כתוב על המשקוף
על בתי בני ישראל במצרים על הבתים ועל המשקוף היה
כתוב אות ואפילו בתפילין של יד כתיב אות לאות
על ידכם ולמה כי תפלין של יד רמוזים לשדי [illegible]
והעטרה עם כח האות הזה שבא מן הנצח [illegible]
להוציא

להוציא את ישראל ממצרים וזה הוא בחוזק שהיה
ביד העט״רה הוציא השם את עמו ממצרים ׃׃

ונשיאות כפים שלמד אהרן מן החזן
המברך את הכלה כי ידיו
נגד ידיו ושם המדה ״ עכ״ל ׃

פירוש

ונשיאות כפים דברנו בז״ן ראשונה והנה אני מפרש
בכאן זה הענין ר״ל כמו שהחזן מברך את הכלה בשבע
ברכות כך הקב״ה מברך את ישראל הנקראים ככלה לו
כמו שאמר וככלה תעדה כליה ואיך הוא רמוז
בתורה שהשם עשה נשיאות כפים לברך את ישראל
כמו אהרן כנ׳ אמר השם הארץ אשר נשאתי את
ידי הרי זה לשון נשיאות כפים לברך את ישראל
וגם ממנו למד אהרן ואמר וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם ומתוך שענין שיהיה השם יהוה
מיוחד

ואז הבא הברכה
מיוחד בכל האצילות בתפארת
שלוחה בתפארת לישראל ואיך נתייחד השם מתוך
אלו השנים מברכים כי השם אחד יד״י ואהרן יד״ן
החבר יד״י עם יד״ן תמצא בציורו יהוה והעליון
הזכיר כנגד עליון והתחתון כנגד תחתון בזה הענין
העליון הזכיר חצי השם העליון שהוא יד״י והוא יה
והתחתון הזכיר חצי השם שהוא יד״ן והוא וה ע״כ
ושם המרה כח בענין קול יו״ל בכח והאלהים
יעננו בקול בקול כקורן של

משה ועל עמוד אחד העולם עומד ושמו צדיק יסוד
עולם כי אות היא בינו ובין הבריות בשבת ואחרון
גדולה מילה שמגעת עד כסא הכבוד הנקרא שמים
כענין השמים כסאי כי יש כסא לכרי הענין השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך וכעצם השמים לטוהר ״
ע״כ

פירוש

פירוש ושם המדה כח " רל׳ כנוי המדה של נצ״ח
הוא כח כענין שנאמר קול יי׳ בכח והאלהים
שהיא הבינה מחזיק באותה המדה של נצ״ח שהיא מדרתו
של נצח והיא מדתו של משה שכתוב שם יי׳ הרמוז אל
התפארת שעל אותה המדה של נצ״ח אמרו שהיא עמוד
העולם בשהוא מתדבק ביסו״ד אז העמוד הוא יסוד כי אלו
הב׳ מדות לעולם הם דבר אחד כמאמר חז״ל אמת ושלום
אחד הוא וזה מדת נצ״ח שקראו אותו אות בעבור שמבריח
כל טומאה וכל רוח רעה וזה האות הוא שנתן השם בין בריתם
של ישראל שהוא הברית מילה בין מילה ובין השבת שהוא
קיום נפשם כלומר שאם ישמרו ברית מ״לה והשבת שהם מילה
רמוזים לדבר אחד זה האות ירחיק מהם כל טומאה
ולכלוך וכל רוח רעה ויצר רע כלומר כי זה האות מנצח
להשבית כל טומאה מן הארץ דכתיב ואת רוחי אתן
בקרבכם

בקרבכם עוד ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ״
סוד על מה שאמר גדולה מילה פי׳ ר״ל כי בעבור
שענין מצות ברית מילה עולה עד כסא הכבוד
וזהו כפשוטו ״ אבל על דרך סוד הויא ר״ת וס״ת של
פסוק מי יעלה לנו השמימה ומכאן יוצאים ב׳ מלות
מילה ושם יהוה מילה מר״ת ויו״ד ה״א וא״ו ה״א מסופי
תיבות מכאן למדו רבותינו שהמילה מגעת עד כסא
הכבוד הנקרא שמים שהוא התפארת ואת התפארת
איך יקרא כסא הכבוד דע כשם שהעטרה נקרא כסא
לתפארת כך התפארת היא כסא למה שהוא למעלה
ממנו ולכן אחר השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
שהם כסא לכסא ״
וכעצם השמים לטוהר ועטרת זהב מעשה
וסביבה רבבה של [illegible]

מילה מגעת עד השמים

גבורי כח לשמוע בקול דברו וכח גלגל חמה ממנה מהלכין
ונתיבותיו כענין קול רעמך בגלגל וזה ההברה של גלגל חמה
עכ״ל **פירוש** וכענין השמים ר״ל שהיא
רמז למדת נצ״ח שהיא כדמות שמים של תפא״רת ששם
שם המיוחד בשהם ועל ראש זה האות שהוא זי״ן מעוטרת
מכח הגבור״ה דכתיב זה״ב מצפון יאת״ה וסביב אות — הפסוק מצפון זהב יאתה
זה בכסא הכבוד רבבה וכמה מלאכים כולם גבורים
שומעים לדבר השם ועל כח גלגל חמה כחה מזה האות
דכתיב קול רעמך בגלגל כלומר כל כחך הבא מזה האות
הוא בגלגל חמה ונראה כעושה הברה בקול גדול כמון
שדרשו ההברה של גלגל חמה ע״ג **חיות**
הוא כח החית והציור שלה ג׳ בכלל שמנה והוא ו׳
מעלה ומטה כי הוא״ן אשר לקחו לבוש הבדים עד
כן ושאר לן באורים והתומים אין צורך ע״כ

פירוש

פירוש החית אעפ׳ שהיא בחשבון ח׳ בצורה
הוא ד׳ דלת״ ונו׳ כלומר מכלל ה׳ ספירות
מזה ומזה בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה וב
ובעבור שהוא בחשבון ח׳ מלקחה בבינה״ הרמוז לח׳ בגדי
כמו המלאך הנקרא לבוש הבדים ובעבור שיש צדה
דלת״ ונו׳ הרמוז לב׳ מדות שהם חסד ואמת כשני
אורים בשוה כמו שרמז ושאר לו במשפט האורים
הרמוז לב׳ האורים האלה והתומים אין צורך כי הם
מורים מיתה בדין ״ **כי המשפט** לאלהים
הוא האלהים כענין ויהי חתת אלהים ושני בקות הצורה
העומדים בין מזרח לדרום ורגליהם רגל ישרה ואמר
מאור דרום זורח מאורו מאור לבנה זורח חמה ובאו
זה כנגד זה ועמד על הר הזתים כענין ועמדו רגליו
ביום ההוא על הר הזיתים יחד למשפט ואז ושאר לו
במשפט ״

פירוש

פירוש כי המשפט ר"ל כי המשפט אלו שני דברים
שהם אורים ותומים הם דין ורחמים הם מהבינה
שנקרא האלהים ולכן האות הזה שמה חו"ת מלשון ויהי חתת
אלהים " והבינה משלבת אימה ופחד על כל הברואים משלבת
וזו היא חתת אלהים ושני צורות שבזו חתת רמוזים
למזרח ולדרום שהוא חס"ד ואמ"ת והם לשני חלקים שכינה
שהיתה בירושלים שעליה אמר הכתוב ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר הזתים ועוד ורגליהם רגל ישרה " אור של
דל"ת אור ישר ואמר במדרש מאיר דרום זורח חמה
ר"ל שהאיר שמדרום ממנו אור ללבנה והוא חלק קטן
זה המאור מהאור הגדול והחלק הגדול מה שנשאר
בתפאר"ת ששם מדתו של השמש ר"ל מאור החס"ד הם
אור גדול וקטן רמז לרגלי שכינה שהיו בהר הזיתים והוא
רמז למשפט שני אורות שהיו בציון שהוא היסוד

וכן

ושבי׳

וכן בציון ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

ושניהם ממחצב הציור הוא תחת אלהים

צבאות על האדם ואז השמש לא יאיר השמש לא יאיר

לך והיה לך יוי לאור עולם הגנוז וכח למדת הלבנה

ואורה ממנה י׳ **פירוש** וכן בציון ציון

במשפט תפדה ר״ל כי ציון במשפט תפדה ור״ל כל הפדוי׳

יבאו בציון שהוא היסוד שעושה הכל המשפט שהוא

הבינה בא לרמוז כי הכל יבא בציון דרך משפט שהוא

התפארת ובצדקה שהוא רומז לתפארת שהוא רחמים

יפדה הכל בשלום ביסוד ושני חלקי שכינה אלה ושני

אורות אלה שרמזנו לציור זה האות החית שהם שני

עורים כאשר יתחברו זה בזה דלת עם ואו יקראו

אות חית שהיא בבינה ואז הבינה תהיה נוראה על

האדם העליון שהוא התפארת וזה שאמר אז השמש

לא יאיר לך כלומר רמז שלא יצטרך כנסת ישרא׳ לאור
השמש כי לאותו האור הגדול הגנוז וכל כח שיש למדות מלכות
הוא מן הבינה שהיא תחת ממנה ׃ **טית**

יקוד שבת והציור מורה בשבת האחרון לשבות ולנוח
כל בריה ויהיו השבתות לשבת אחד לפני בא יום ה׳
הגדול והנורא כי הוא אור צירו אינו נמצא בשבתות
ואחרון לא יהיה כן כי בסוף ישוב הכלל שבת עליון
להיות הציור מדובק והמחצב אחד כי שע ימים יהיה שינה
ובג׳ יקימנו ׃ **פירוש** טי״ת וזו צורתה ט

יסוד שבת רמז לשבת היסוד שבו ינוח וכל הבריות
ותו׳ ספירות יבואו שם ויהיו לשבת אחד וזה יהיה
באותה הזמן שיהיה יום ה׳ הגדול והנורא שהוא
רמז לב׳ צורים של החות ורמז בבינה וזה האור הגנוז
ביסוד אינו נמצא בכל הספירות אבל באחרונה
כשיבאו

כשיבאו כל הספירות שם ימצא האור הזה בכולם שוה
בשוה שכולם ישאבו לאותו שבות עליון עד הבינ״ה שיהיה
המחצב אחד כי שני עמודים ומותן ויהיו ובפעם השלישית
יקומנו ונחיה לעולמים י׳ **כענן** שנאמר
בשלשה בני אדם שישנו ובשנים מהם תרדמה כי העמיקו
בשינהם עד שבאו בצורת זי״ן ולא קבלום עבדן בצורת
נא״ו ולא עמדו עד שירדו לצורת טו״ת ועמדו יחדיו
שנאמר יחדו למשפט נקרבה ונמצאו שלמים בדין אחת
לאחד והשלישי בא עד שער השמים בצדק י׳
בראש
פירוש כענן שנאמר ר״ל שזה הוא ברמז
הצדיקים שבא להם שינה והם אדם
אברה״ם ויעק״ב והשנים העמיקו בשינתם שאין השינה
בעולם
רמוזה לנבואה כי בחלום נבואתם היו מעמיקים
העליון ומבקשים לנפשם בשום מדה מן המדות עד
שראו

שראו במדת נצח שהיא מנצחת כל דבר ומדתה זו"ן ולא
קבלום כי אין נצח בית קבור לנשמות עבר ובצורת וא"ו שהיא
התפארת ולא עמדו כי אין שם עמידת הנשמות כי אם עברה
לבד ומשם ירדו ליסוד שהיא צורת ט"ת ושם עמדו כך
רמז ששני חלקים השכינה יעמדו למשפט בהר ציון ובהר
זתים הרומז ליסוד והבינה וקודם בו אם לשם יתיחדו אלו
שני חלקי שכינה לדבר אחד שיהיו רמוזים למדת התפארת
שיקרא דבר אחד " והצדיק השלישי שהוא יעקב שנאמר
בו שינה דכתיב וייקץ יעקב משנתו והשיג בחלום נבואתו
עד שער השמים שהיא המלכות ולא העמיד בשנתו העמיק נ"ל
כמו האחרים אדם ואברהם כי לא עבר יותר ממדת
ממדת מלכות " ואלו השלשה שמורת
דל שינות רמוזה לשלשה פעמים תחיה המתים " ואחד
של מתן תורה ואחד שהזכיר הנביא " ואחד לעתיד
כי ביום

כי ביום השלישי יקימנו ונחיה הנה השלימות האחרון כלון
שבאות :׳ **פירוש** ואלו השלשה שמות רל״ל
ואלו השלשה הצדיקים השינה שלהם רמוזה שהיו מבקשים
מנוחת נפשם ונפש כל ישרא׳ כאחד מאלו השלשה מינ׳
תחית המתים שמע ישרא׳ יו״ה אלהינו יו״ה אחד ׳׳ והיו
הדברים האלה וג׳ אחד של מתן תורה רמוז ליעקב
כמו שהיה קל בשינתו כך היתה קלה אותה השינה
של ישרא׳ דכתיב מלאכי צבאות ידודון ידודון ר״ל
שהמלאכים התחילו לומר להם הקיצו ועוד ראיה
שר״ל ידודון הקיצו אמר המשורר אלה אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבור בסך אדדם וגו׳ ורבותינו
אמרו כי בזמן מתן תורה פרחה נשמתם של ישראל
מפחדו של שם ונשארו מתים ומיד שלחה הש״י
מלאכים

מלאכים להחיותם זהו שאמר המשורר והוריד טל
אורין לעמו ועבדיו והשיב בחסדיו נשמות לפגריס
והמטיר עלין טל רחמים דכתיב כי טל אורות טליך
'' התחיה השנית היא אותה שאומר יחזקאל היתה
עלי יד יוי ויוציאנו ברוח יוי ויניחנו בתוך הבקעה
וגו' וזאת הנבואה רמוז לשינה של אברהם והג'
היא שתהיה לימות המשיח רמוזה לאדם הראשון שהיא
הראש עם הסוף ר"ל אדם הוא תחלת בריאת העולם
ועל זה נקרא ראש '' והסוף שיהיה בתחייתינו כי
ביום השלישי יקימנו ר"ל כי בתחיתה השלישית שיהיה
אחר חרבן העולם תהיה השלימות שיבואו הנשמות
ביסוד שהיא צורת הט"ת פי' אחר אות הט"ת הוא
ביסוד ששם מנוחת הנשמות וצורת הט"ת כף זיין
שהיא

92

שהיא הז״ן מדת נצח ״ **וזאת** המדה כחה
מצטרפת הנפש ומשימה באוצר החיים הנצחי אשר
תנוח בו בצורה והנפש יושבת במקומה נצח כי ישרים
דרכי יו׳ ביושר הנצח וצדיקים שלמים ילכו בם
כענין והתהלכתי בתוככם שעתיד הקב״ה לטייל
עם הצדיקים בגן עדן ורשעים יכשלו ויחזורון
כענין דור הולך ודור בא כי אתה נותן יד לפושעים
וישובו על יו׳ ״ **פירוש** וזאת המדה
ר״ל וזאת המדה מצטרפת הנפש כדי שתהיה הנפש
באוצר החיים שהיא היסוד כי בעבור אותה המדה
אמר כי ישרים דרכי יו׳ וצדיקים ובואו שם
ושכינתו של הקב״ה ובא עמהם כמו שאחז״ל שעתיד
הקב״ה לטייל בגן עדן עם הצדיקים והרשעים
יכשלו ויאבדו ותתגולל נפשם [illegible] מדוה לד[illegible] כי
הקב״ה

הקב״ה נותן יד לפושעים שיתגלגלו נפשם וינקרו מעונם
וישובו אל יי׳ : **וצורת** האות בית קבול
הברית לצדיקים וצורת ברית לצדיק ולרשע כי לא
יחפוץ במות הרשע כי אם בשובו בגלגול עד ועושה
חסד לנצח וזה הכח מזקקת ככסף שבעתים וגלגל
שבתאו מכח המדה ומהלבין ונתיבותין : **פירוש**
וצורת האות ר״ל כיצורת האות של טי״ת מורה בכך
שהוא בית קבול לצדיקים ונקרא ג״כ ברית בעבור
שהוא ברית ״ ברית עשה צדיק ועשה רשע הצדיק
שונה עם לעולמי עולמים כי זאת המדה מזקקת
הנפש שבעתים וגלגל שבתאו ומהלבין ונתיבותין
מפחד המדה הזאת ועל הטית הפתוחה הזאת
רמז כי ימינך פשוטה לקבל שבים : **יוד**
ומגדר גרש ירחים כי היא עשירית ועליה נאמר
יהיה

יהיה קדש לשם הגדול כי ביום ההוא יהיה יו׳ אחד
ושמו אחד בלא כנוי ושתוף ושמה זאת כי היא סימן
הבדית ועטר״ת של זהב בראשו המלבישם עכ״ל

פירוש יוד בעבור שהמדה הזאת נקרא ירח
מפני שהירח רמוזה בעט״רה והיו״ד

מדתה אמר הכתוב שמן במדה הירח הזאת הרמוזה
לשכינה יבוא טובה לתבואות שהם גרש ירחים כי
היא עשירית לספירות וכל דבר עשירי ל״ד שהוא
מקודש לשם הגדול נאמר והיה יו׳ אחד ושמו אחד
בלי שום כנוי ושתוף שלא יהיו לו כנויים ושתוף
מדת הדין אלא כנוי רחמים כולו ושמה זאת לשון
נקבה בעבור שמקבלת מכל הספירות כנקבה [illegible]
סימן ומשפעת ברכות לעולם לכך נאמר [illegible]
הברכה כלומר ממנה הברכה והיא סימן ברית [illegible]
שהיא לישרא׳ שבעבורה נקראים ישרא׳ מלבישי
שקבלו

שקבלו מילה בעטרה ועול מלכות ועוד נקראו צדיקים
ולעתיד תהיה העטרה בעטרום של זהב לראש הצדיקים
שכן אמרו חז״ל עתיד הקב״ה לתת עטרה לראש צדיק
וציץ נזר הקדש עלה מצנפת והצריך הוא אחד
מתכשיטי הכלה כענין שנאמר בואי כלה לקרא״ת
חתן והיא נקודה אמצעית של בית יו׳ הדבוקה בעינן קדוש
ישרא׳ עין השכל והאור שבו האור הגנוז ונעלם מתמונה
ודמיון כענין מה שנאמר ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש ומדתו באור הלבנה :

פירוש

וציץ נזר הקדש ר״ל זה יסוד לקראת ציץ נזר הקדש על
המצנפת שהוא למלכות כי המלכות נקרא צניף טהור
והוא למלכות כמו התכשיט היפה שיש לכלה וזאת
הכלה הוא שכינתם של ישרא׳ כשהם בקדושה השבת שהוא
ביסוד לכן קראו אותה וקורין לה בערב שבת בואי כלה
לקראת חתן ישרא׳ וזו היו״ד היא נקודה אמצעית
דל היא

ר״ל היא שכינה שהיא באמצע העולם בבית יוי׳ זו היא
בית המקדש של מטה והיא דבוקה ביסו״ד בשכינה של
מעלה ׃ ציון קדוש ישרע ומתנה שכל ואור לעולם
הבריאה כי האור הגנוז ונעלם מכל תמונה ודמיון שעליו
נאמר ואל מי הדמיוני ואשוה יאמר קדוש ר״ל שאין שם
אלא תכלית הקדושה ומדתה כי עלת במדת הלבנה ׃

אלו הם עשר כוחות גבוהים נוראים ועליונים
כולם לכח אחד והם הכח לשאר כוחות
מעלה וי״ב ומלם הם צורות פליאות נוראות כולם לכח
אחד ומהם כח לספירות והמדות לפעולתם ולמלאכים
קדושים עליונים משרתים צבאות אלהים חיים אל ... ים
ונשא שוכן עד וקדוש וכן גבה ודרכי מדרגים פי גבוה
מעל גבוה בסוד עשרה גלגלים וי״ב אחריהם הם כחות
נוראות מזהירות ומאירות כל העליונים והם אור
לכוכבים ולשרפים מעלתם וצורתם וכחם בעשר עולמים
מלבד

מלבד שלשה ואחד בית קבול לעליונים ותחתונים ׳

פירוש אלו עשר כוחות ר״ל שאלו י׳ כחות הם עשר האותיות ראשונים מן האל״ף עד היו״ד גבוהים בעולם האצילות והם אלה האותיות עם המאציל׳ דבר אחד ״ וגם י״ב אותות אחרים הנשארים להשלים האלפא ביתא הם כח עליונים כולם יהיו כח אחד עד הספירות אשר מכח מלאכים כל צבא עליונים עליהם נאמר כי גבוה דרכי מדרכיכם כי הם דברים גבוהים והם גבוה מעל גבוה ר״ל כי אלו העשר אותיות ראשונות עד היו״ד הם גבוהים מי״ב אותיות הנשארות כי גם הם כחות נוראות מאירות בכל צבא העליונים כמו כוכבים ושרפים כי כן יש להם כח בעשר הראשונים וכל הי״ב אותיות יש מהם וחבורם מן העשר חוץ משלש אותיות שהם בכלל הי״ב ולא בעשרה והם כ״ף נו״ן רי״ש והוא בית הקבול מעולם העליון לעולם התחתון ׃

והשניה

והשנית צורת משונה ונעלמת שכולם צורתם מלמעלה לבד אלו והשלשה

הגנוז לקבוץ כולם גם הם מן העשר הם אבל ירדו לקושר העליונים עם התחתונים לאחד כט"ת להיות האהל אחד

על כן נשתנו בצורתם כי האל"ף יו"ד קטן והבי"ת חו"ט קטן והג' שיר הקדש ציון עם חבור עליון לדעת כי האהל אחד והחיבור אחד בלי פירוד לבד אחד ה שאין לו מן העליונים חבור י'

פירוש והשנית צורתם דל"ת בתוך הי"ב יש אות אחת שאין לה אות מהעשר ראשונים כי היא מחוברת מכ"ף נו"ן ונקראת ה לרמוז כי העט"רה עם כל מחנותיה ישובו לה וגם אלו האותיות השנים שהם בשנים עשר ואינם בעשרה ראשונים הם נו"ן רי"ש ואע"פ שנראה כי אינם מן העשר בודאי גם מן הי' נלקחו גם הכ"ף מן הו' היא לכן ירד לעשות צורת טי"ת כגון ט כי הנו"ן יקרא חו"ט

קטנה

קטנה והר״ש יקרא יו״ד קטן ותאחר שהם בכלל העשר למה ירדן
בתוך וכ״ב כי ירדן לקשור ראשונים עם האחרונים כלומר העשרה
אותיות ראשונים עם הי״ב אחרונים וכולם יתקשרו בצורת ט״ת
כי לשם תבא הכ״ף עם כל זה בריאה לחיות הכל פרט אחד ״

כוכבים

והאלף

מרובה מצורתה ולא לכולם וה יב״ כוחות
נוראות
יש להם לאלפים ולרבבות והם כ״ב כוחות עליונות
בתוכם
חיות טהורות וקדוש בתוכם כענין בם סיני בקדש וירד
לשם בתות ישרץ כמספר כ״ה הרי כשהכסא של השם שלם
השם שלם ״

פירוש

מרובה ר״ל שהאל״ף נותן צורה
כוכבים
לרוב מן האומות ולא לכולם ואלו הי״ב אותיות יש להם
לאלפים ולרבבות תחת ממשלתם וכל האותיות הם כ״ב שירדן
לשלוש כחות של ישרץ ובזה רמז השם לאברהם שאמר לו כ״ה
יהיה זרעך ר״ל זה יקרא כסא שלם והשם שלם ״

כה

כה הצורה ראשות ר״ל שער ליוח (זאת הצורה נקראת)
[illegible]ת מכל ועליה נאמר קול רגלו מבשר אומר לציון לחבר
את האחד כי זאת הכח עשה בהם שפטים אני יו׳ כי אנ
רמוז אל המדה ד׳ אשר לפנו ובענין פסח יה׳ ממדה
לחר[illegible] ה׳ אחת היא לאמה וכלי הכלים לה ודרכי
הלבנה מלכה והדושיה ״

פירוש

פירוש כף זאת הצורה ראשית לו שער
יו׳ זאת הצורה נקראת כנסת ישראל
ושכינה הנקראת ראשית בעבור ראשית וממנה לכל
הנביאים והיא נקרא שער ליו׳ שער להפארת והיה
ממדה המקבלת מעליונים ותחתונים ובעבורה יאמר
הנביא קול רגלי מבשר משמיע שלום כי הוא הקול
שרש להיות המבשר הישועה ויאמר לציון הרמוז ליסוד
שתתחבר הארץ שהיא המלכות בחיים שהוא ליסוד
כזאת המדה עשתה שפטים באלהי האומות כדי שיקראו
אני יו׳ עטרת תפארת לדבר אחד ומלת אני רמוז
לעטרה והעטרה רמוזה לכף קרובה להדבק בת״ת
שהיא לפניה הרמוז בתפארת שהוא רחמים ומלת
אני רמז לדין ומלת יהוה לרחמים לכן ...ב
ופסח יו׳ כלומר היה מדלג ממדת דין לרחמים ...כף
...היא לשון בית קבול והיא אחת ... ...וברי
...ברים

כרים רל״ חיילי חיילות לה וכל דברים ופעולות שעושה הלבנה

וכל חידושי הבאים מן העטרה ״ **למד** ואלף

צורתם משונה ומדתם שוה פעולתם משונה וכחתם שוה

דרכם משונה ולשונם שוה מקומם משונה ומעמודם

משונה אף יש או׳ כי יש כסא לכסא ומשבחים בשינוי

ומיחדים בשוה ושני אותיות צורתם זן למעלה מזן

ומקבלת זו מזו ומיחדם בשוה והצורה היא כח עליון

ושם כנוי האדירירון יה צבאות יושב הכרובים כענין

וירכב על כרוב והוא מיכאל רב חסד ״ **פירוש**

למד ואלף צורתם ופעולתם וכוחותם ודרכם ומקומם

משונה ומדתם וכחותם ומעלתם ולשונם שוה ״ כי

האלף מקומה בתפארת ובכתר והלמד מקומה בבינה

ונראה שמעלותם שוה ״ וכמו שהאלף מורה ייחוד

גם כן הלמד מורה ייחוד ״ ואם בענין ייחוד מעלותם

שוה אז כענין נראה כחה באצילות והלמד כחה בעקר

כל הגלגלים

בל׳ הגלגלים ועל זה אמר כי יש כסא לכסא כלומר
למ״ד שהוא בבינ״ה הוא כסא לאל״ף ואלו הכוחות
ואלו האותיות שהם בכסא הכבוד משבחים לשם במיני
שבחות אבל מיחדים בשוה כי הייחוד שבעליונות
שוה היא לכל ובזאת הלמד שבה שני אותיות הרמוזים
לעט״רת תפא״רת שזה רוכב על גב זה וזה מקבל מזה
והמיחדים בשוה וזה הכח היוצא מן הלמד הוא מלאך
עליון מאד הנקרא האדירירון יו״י צבאות יושב
הכרובים בעבור שאמר לשון רבים חזר ואמרו לו
לשון יחיד ואמר וירכב על כרוב וזה הכרוב מכוונה
למיכא״ל הרמוז למדה החסד ׃ **כי כשם**
שיש הכח המקבל מן האדירירון הלבוש ועליו כתב
גדול אדונינו ורב כח כי צורת האדירירון קשורה
כשלהבת בגחלת ומיכא״ל עם אדירירון כענין ואתם
הדבקים ביו״י הבו ליו״י כבוד ועוז הבו ליו״י כבוד שמו ׃

פירוש

פירוש הכח המקבל ר״ל כי כשם שהחסד מקבל
מן הבינ״ה הכח כן מיכא״ל מקבל מן האדירירון
כח לבושו כי בעבור כח האדירירון נאמר גדול אדונינו
ורב כח ר״ל נותן בכח מחנות הלבנה ועזרת האדירירון
שהיא המל״ך שהוא בבינ״ה הם כשני כוחות קשורים
זה בזה כשלהבת בגחל״ת כמו לכ״ף שהיא קשורה
לו״ו להיות מהם עזרת למל״ך כן מיכא״ל עם האדירירון
הם דבוקים דבוק מיוחד שעליהם נאמר ואתם הדבקים
ביו״י אלהיכם ר״ל שהם דבוקים להיות מכם הייחוד
בו״ו של המל״ך ולכן אמר הכתוב הבו ליו״י כבוד ועוז
כלומר כ״ן ראשי תיבות על כבוד ועוז עשאם שם
כ״ן ונקראים כבוד שמו רמז לעטר״ת תפאר״ת מפני
שהכ״ף רמוזה לעטר״ת והו״ו בתפאר״ת ״ **ואין**
לך אות שאין לו כח ושם בכחו ומלאך לרצונו
וכשהוא דבוק לתבונתו אין מספר ואור כוכב שבתאי
מכח

מכח הצורה כי מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
כי זה כח האדירירון הגבור ומצדן כל שרף בכח
אבל האכתריאל הגדול הגבור אשר כל עוף וחיה
מעדן ׳׳ **פירוש** ואין לך אות ל״ל כי
לא כל האותיות יש להם כח נאותו הכח הוא המלאך
הבא מכח האות שבאצילות שלא יהיה מלאך וכח
העושה שליחות האות וכזן הכ״ף עם וא״ו דבוקים
יחד ומתעלים עד הבינ״ה עליהם נאמר ולתבונתו
אין מספר ואור כוכב שבתאי מכח זן צורת למר
ובעבור שהכ״ף וא״ו רמוזות לעטר״ת תפאר״ת הכ״ף
לעטר״ה שהיא הלבנה והוא״ו לתפאר״ת שהוא רמוז
לשבת לכן אמר הנביא והיה מידי חדש בחדשן
בחדשו והיא אומר כי מכח האדירירון שהוא גבור
מצדן ויבאו כמה מלאכים גבורים וכמה שרופים
עליונים אבל מכח מלאך אכתריאל יבאו כמה מלאכים
מעופפים וכמה חיות משרתים ׃

והצורה דומה לעליון כמן כי שמו כשם רבו וראשון
אל״ף נותן צורה למחנותיה ״ ואח״כ
השלישי הבאים אחרין כי בן הציץ עם כל הצורך הבא
אחרין ונהדבקו והשלשה כשלשה אחרים הציצו ולאכל
הצורך הבאים אחרין בים כענין ויחזו והמדין יבין כי
נתחייבו כליה והשלשה נותנים ציור לכל הבאים אחריהם
בים עד סוף המעשה תמונה ; ״ **פירוש**
והצורה דומה ר״ל וזו צורת הלמ״ד דומה לשם עליון
שאמר כי שמו כשם רבו כי שמו של האדירירון כשם
השם והנה בארבע אותיות **אלהים** שמורים
בשם הייחוד וכפול בתוכם בהם באו אלו הארבעה
שנכנסו לפרדס הראשון בא עד האל״ף והאל״ף הוא
נותן צורה לאותיות ידועות כי מן השלש אותיות
למ״ד מ״ם סמ״ך נותנין ציור לאותיות ידועות וזה
הראשון שנכנס באלו האותיות בא עד האל״ף והשיג
כל סוד האותיות מן התי״ו עד האל״ף ונדבק בו ופרחה
נשמתו

נשמתו ״ וגם השלשה אחרים באו ג׳ בשלש אותיות האחרונות
אחד ברו״ד ואחד בסמ״ך ואחד במ״ם ולא השיגו אלא
השלש כל צורות האותיות וכל צורכיהם והשיגו וחזו מעט
בכבוד עליון בלא סדר ולא רשות עליון ולכן נתחייבו
כלייה בעניין אצילי בני ישראל במתן תורה שחזו את
האלהים בלא סדר ובלא רשות עליון והשם לא רצה אז
להמיתם כדי שלא היה מתערבבת שמחת מתן תורה אבל
שמר להם הדבר עד שבא זמנם וקבלו דינם ואלה מהם
נדב ואביהוא נשרפו בהקריבם אש זרה ״ והזקינים
הנשארים ג״כ נשרפו עמהם דכתיב ותצא אש מלפני
יה׳ ותאכל בקצה המחנה קצתם נשרפו ולא כולם ואמרו
חז״ל אל תקרי בקצה המחנה אלא בקציניה שבהם ואלו
השם שבעים זקנים שחזו במתן תורה בלי רשות
ונתחייבו כלייה וקבלו עונשם והשלשה אותיות אחרות
שהם למ״ס נותנין ציור לאותיות ידועות מן האלפא
ביתא הנקרא סוף התמונה ׃ ביתא
השם

השר הראשון אכתריאל יה יוי צבאות

עד כף סוף כשמו כשם רבו וכי

שם חצי דרך הכוחות ומשם והלאה מתחלה אדירירון יוי

צבאות שמו והם שלשה נותנים ציור ושם לחבר צורותם

איש על מחנהו לצבאותם

פירוש

השר הראשון

ר״ל ושר הכח של האלף הראשון אכתריאל הוא ראשון

עד אמצע האלפא ביתא שהוא סוד המחנה שלו והוא

ששמו כשם רבו כלומר שהיה שר העטרה בשם התפארת

כי עד כף חצי האלפא ביתא ועוד שר מחנה אכתריאל

שהאות הראשון של שמו הוא אלף ומכאן והלאה מתחיל

למחנה האדירירון שהוא מתחיל מן הלמד עד תיו

ואלו אותיות שהם אלהים נותנין ציור לאותיות

קשות הם בתוך האלפא ביתא כי הם ד׳ אותיות

מעולים ועבורים מאד ולכן לא השיגו בהן כל הצורות

ו[illegible]עה כחות אלו מתנשאים לרוב כח גבורתם ולזה

לא השיגו המבוטים ואת פועל יוי לא ראו [illegible]

ועתה

מכח הצורה כי מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו כי
כח האדירירון הגבור

ועתה נבאר עש' היכ' הש' כל אחד ואחד

האחד ראה את אכתריאל יה יו' צבאות יושב
על הכסא והביט בכת' יקר היקר אשר
בקרבו כיקר הבית יקר ונכבד זה בזה והנה אכתריאל
בו שלש כחות המעידים בו כי בו בתוך בו והשני אדירירון
הרוכב על הגלגלים ומניעם בכחו הגדול כי גדול אדונינו
ורב כח כענין והעשירי יהיה קדש לשם הגדול ״ וזה הספי׳
מתעלה בגבורה רמה על ״ בא השע דרך ושרה
יזכה ודרך דקה ונכנס לשלום ומכאן והלאה עד רן הדרך
ושב ויצא לשלום ״

פירוש

והאחד ראה ר״ד ובן עזאי מתחיל מן התיו ועלה עד
האלף וראה את אכתריאל יה יו' צבאות יושב על
הכסא

על הכסא והביט בכבוד השכינה ויקר נשמתו נדבקה
ביקרו של שכינה ומת וזה מכתריאל הרמוז לאלף אשר
באלף שלש כחות שני יודין והואו הרמוזים לשלשה יוי.
רוחניים כתר חכמה בינה שהם כחות זו בתוך זו מכתריאל
יש לו שלש כחות זו בתוך זו " והשני רבי עקיבה
נכנס גם הוא מן התיו יבא עד הלמד והדרך היתה דקה
מאד ומן הלמד והלאה יותר ויותר דקה ועל לו מאד
ושב זה נכנס בשלום ויצא בשלום " והמלאך של
הלמד הוא האדירירון רוכב על הגלגלים ומעמד בכחו
הגדול כי כחו הוא מן הבינה ועל זה נאמר גדול אדונינו
ורב כח כלומר שרוב כחו בכח מחנות של לבנה וזה
הכח הוא בגלגל שמיני ומשוב עד הגלגל עשירי שעליו
נאמר והעשירי יהיה קדש כי זה הכח מתעלה במעלה
רמה " **והשלישי הוא**
על הביט לארץ והלאה כי ממנו מלא כל הארץ כבודו
" כי השבת המאיר בתוכו ובכל אשר בה והאור
סתום

סתום בתוכה המשגיח למקום סתום תחת הארץ כענין
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת וע״כ בא השלישי
ומצא האות סתום כל עדדין ושעהם רמוזים בפסוק כי
לא ידעו האדם מוצאם ונפגע בתוכם ״ פירוש
והשלישי בן זומא נכנס גם הוא והגיע עד המ״ם מ׳
וראה כי אות זה של המ״ם שבה התפארת מאיר
בתוכו וכל אשר בעטר״ה כי הוא המביט לארץ ומראה
והאות סתום של מ״ם השנית וזו צורתה ם״ מורה
כי הוא משגיח תחת הארץ במקום סתום כמו שנאמר
ועל הארץ מתחת ע״כ בא ומצא האות סתום מכל
צדדין ואלו ב׳ ממי״ם רמוזים בפסוק דכתיב בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת ובא ועלה בתוכם זה הצדיק
ולא ידע מוצאם ומובאם ונפגע בתוכם ואין א.ו.ו
יודעים סודו ״ פירוש והרביעי
ס׳ אות סתום וחתום מכל צדדין היצוייר ל׳ ק׳
עמים גם האות גם הכח בענין עמו אנכי בצרה
אנכי

אנכי ארד עמך מערימה ואמרו בכל מקום שגלו ישרא
שכינה עמהם שמהם וצורת האות כמו העיר הקדש
חומת אש סביב לה נאם יוי כי מטתו של שלמה ששים
גבורים סביב לה מגבורי ישרא וכו׳

פירוש

והרביעי אלישע אחר נכנס גם הוא והגיע עד הסמך
וראה כי הוא אות סתום מכל צדדין ועתיד להיות
לישראל לעת הגאולה עם השכינה כמו שנאמר עמו
אנכי בצרה עוד אנכי ארד עמך מערימה ר״ל כי בכל
מקום שגלו ישרא שכינה עמהם וכמו שזו האות שלם
הוא מגור וסגור כך מסבב אש לעיר ירושלים דכתיב
ואני אהיה לה נאום יוי במדתו של התפארת הנקרא
ששים גבורים כחשבון ס׳ שהוא רומז לתפארת שהם
סביב לתפארת וכו׳

והם אברהם

ויצחק זה כלול בזה ויעקב מהם השלשה והם שני
המשחחות ושלמה עליהם ועליהם שואג כארי
והשומרים על השערים שלא יבא בהם עוד ערל
וטמא

וטמא בעיר שחוברה לה יחדיו כה״ ומ״ ששם עלו
שבטים ווהיו לנס ״ ובזה השער בא הרביעי וסבבו
והקיפו ולא נפתח לו פתח לצאת כי בו באו מים עד
נפש ולא ידע כי בנפשו הוא ובא בסוף האות הסתום
והגנוז ומצא מים ולא ידע בעורהם עם עליונים
אם תחתונים והם סגורים באות הסגור ״

פירוש והם אברהם ויצחק ל״ד וכאשר תבוא
זה בזה מדת אברהם במדת יצחק יבא
מהם יעקב שלם שהוא התפארת ונרו הב׳ מדות יקראו
שני משמרות ועליהם ועמהם שלמה רמז לתפארת
שומא כמרי והשומרים הם אברהם ויצחק על השערים
שהם משה ואהרן שהם נצח והוד שלא יהא בה — יבוא
כלומר בעטרה הרמוז לירושלים עוד ערל וטמא — וטמא
כלומר מנחות חיצונות כי יתחבר ירושלם של
מעלה כענין שיתחבר הכה עם הוא״ן שהוא רמז
לעטרה עם התפארת שבתפארת יעלו השבטים וזה

רמז

רמז גם הגאולה לישרא׳ ועכ״ז בזה הסמך בא הרביעי
וסבבו והקיפו ולא מצא דרך לצאת כי בא לו הצער עד
הנפש ופחד מנפשו כי בא עד זה האות הצפון של סמך
ומצא מים וראה דמות שמינה ולא ידע אם שכינה
עלאה אם שכינה תתאה ״ ויתן בדבר וראה הדבר
סתום מאד כי לא יכול ליכנס בדבר ונחלף לו הדבר
הכוונה למ״ס הסתומ׳ וטעה בעניין הגאולה כי המ״ס
הסתום כח ההשגחה שלו בדברים אשר תחת הארץ
כגון שרשי האילנות ומים שבתהומ׳ ודברים אחרים
וכח השגחת הס״מך הוא בעניין גלותם של ישרא׳ ״
ובגלותם כלומר בזמן שאין אנו יודעים אותו ״ ולאלישע
נתחלפו לו צורת הסמ״ך שהיא כוונת הגאולה לכוונת
מ״ס סתומה אשר היא רמוזה לעניים שהם בתוך
הארץ ולכן אמר אם בעניין המ״ס מקווים ישרא׳ והלא
אין בה שום גאולה אלא בחה היא העניים אשר
תחת הארץ ״ וזו היתה טעותו הגדולה שאמר אין
הקוה לישרא׳ יותר בגלו׳ ת״ו
הקוה
ואמרו
בגלות

ואמרן תפח רוחם של מחשבי קצים ואם המוסד אשר
באו עד נפש והוי מבדיל בין מים למים כי כשתגיע לאבני
שיש ודובר שקרים לא יכון כי אין תקוה ואין צורך מ״ס
סתומה ויצאה בת קול מתוך הפתוחה אשר במקום הסמך
שובו בנים מבור הגלות אשר מלת אנכי עמם כי פורץ
גדר של״ ודור רביעי ואף על דבעים שובו בנים שובבים

חוץ וסנהץ פירוש ואמרן תפח
רוחם ר״ל ער״ין אחז״ל תפח רוחם של מחשבי קצים
ר״ל שטעה בחשבונות זרות כי אם ראה בתוך אר״ן
האותיות שכינה הרמוזה באותיות אלה היה ר״ן להבדיל
ולהפריש כלומר שיעשה הפרש בין שכינה לשכינה כלומ׳
שיעשה הפרש בין שכינה הרמוזה לסמך ובין שכינה
הרמוזה למ״ס סתומה שהיה ר״ן לידע כי אחד
אינה משגיח ולא יעשה הבדל ממש משכינה עליונה
לשכינה עלאה ולא היה מקצץ בנטיעות כי כשהגיע
לאבני שיש טהור ר״ל כשתגיע להבטת שכינה אל
תאמר שתי שכינות או שתי רשויות הן כי החושב כמלה
שתי
דובר

דובר שקרים הוא ומי שעושה כך אין לו תקנה כי מה צורך מ"ם
סתומה שמשגיח תחת הארץ עם מ"ם פתוחה המשגחת
לענין הגליות והגאולות ולכן יצא הבת קול מהן מ"ם
פתוחה הרמוזה לעטרת תפארת שובו בנים שובבים כלומר
שיצאו מן הגלות כי אנכי שהוא השכינה עמהם וזה עישע
שפרץ גדר אין לו תשובה כי אפילו הגולים גלות רביעי
בגוף והגולים גלות רביעי בנפש כולם יהיה להם תשובה
חוץ מהמקצץ בנטיעות ואומר שיש שתי רשויות :

אלף חמש

כחות נעלמות והעלומות מכל והם
הנקראים ים המלח וכל אחד על מעלות
נעלמות ו.עלומות מכל ולהם ים המלח העליון ונותנם
טעם בכדי תמלח כל אחד לצורה כשמן כדי שיהיו
כל המלאכים הבאים לפני המלך בטעם מלח עליון כענין
המ"ס למ"ס חגו"ן לנו"ן הפ"א לפ"א הצ"די לצ"די והדבר הזה
הוא בעבור שיהיה טעם וקיום לכל הדברים שבעולם
הבריאה ושעתידין לבא לפני המלך יו' כאן תפלה וקרבן
ונשמות שאמר כי הטעם בנשמה ואז הם טובים והמלך

נח בטעמם הטוב כענין על כל קרבנך תקריב מלח
כי ראש כל הקרבן כליל לריח ניחח והמלח ברית של
עולם כלול מן הכ"ף של הכח שהוא בשם הכ"ף ראשון
ך׳ כך שכינה של מטה כי היא בית קבול של מעלה
המשפיע ע"כ פעם רפה ופעם דגושה בעבור שם
הכח הנקרא צדק והעליונים רפה תמיד :

פירוש אלו חמש כוחות ר"ל אלו האותיות
ומנצפך נקראים חמשה כחות נעלמות ועליונות
מאד בתוך חכמה עלאה שהם של [illegible]
עולם בפני עצמן הנקראים יד המלך והם ה׳ מעלות
נעלמות בתוך החכמה עליונה והם נותנין מלח לכל
טעם וקיום כל אחד לאות לפי ציור בשמן הכ"ף לכ"ף
המ"ם למ"ם הנו"ן לנו"ן הפ"א לפ"א והדבר הזה הוא בעבור
שיהיה טעם וקיום לכל הדברים שבעולם הבריאה
ושעתידין לבא לפני המלך יו׳ כגון תפלה והרבן
ונשמות וכדומה לאלה שיהיה להם קיום וטעם
שהמלך

הכח השני נותן מלח בשם ציור שלך בעבור
זרעים ועמחים אשר בעולם השפל
אורות וטובות בעדק יאשר בעדק וטעם טוב להיות דבר
בעתו מה טוב גם לימים ורגעים וזרעים ספורים להיות
מלח בריתו וקיום להם שנאמר עוד כל ימי הארץ ״
פירוש הכח השני שהוא המ״ס סתומה גם כן הייא
נותנת מלח וטעם למ״ם פתוחה כדי שמ״ם
פתוחה תהיה פועלת בקיום וטעם הראוי לכל הזרעים
וצמחים שבעולם השפל והכח בכח מדת צדק שיהיה
טעם לכל דבר כגון פירות הארץ שיבאו כולם בעתים
הטובים וגו׳ ובא טעם עד לזמנים וימים ספורים כלומר
שיבאו הזמנים החדשים והשנים בטעם ראוי כאשר
צריך דכתיב עוד כל ימי הארץ שהם זמנים הבאים
מארץ עליונה ״ **הכח השלישי** עליון
ורם על כל נותן טעם מלח בעורה כשמה כי שמה
יובל עליון הקרן האדוך בכח הת׳ כי ממנו אלהים
קדושים

קדושים ונוראים ורועים מלח מן הקרן הארוך בברית עליון
כי הוא אלהי האלהים ובא המלח עד השופר לתיקון התקיעות
על סדר מדותם כטעם מלח וברית עליון כענין וי"ו אלהי'
בשופר יתקע י"י **פירוש** הכח השלישי היא ז'
ארוכה נתנה א"ל היא מלח וקיום וטעם בנו"ן כפופה והברתה
כדי שיהיה טעם וקיום כל דבר הבא מן הנו"ן הרמוז בבינ"ה
כגון יובל ושמטין וגם הקרן הארוך שבו יתקע בשופר גדול
בזמן הגאולה עליונות ותחתונות כי לשם רמוז ח"ת שהוא לשון
חתת אלהים כלומר שיהיה יראה בקדושים ומלאכים עליונים
בטעם וקיום הנון והטעם הזה יבא עד בשופר בגאולה כי
הוא אלהי האלהים ויבא הטעם הזה עד לסדר תקון תקיעות
השופר שיהיו תוקעים בטעם הנון שירמוז אל [illegible]
העליונים שהם תקיעות שהם פשוטה לפניה ופשוטה
לאחריה ותרועה באמצע לרמוז שיתיחד מדת הדין
למדת רחמים אל מקום אחד לטעם אחד מיוחד דכתי'
ויוו'

ויור אלהים בשופר יתקע ׃

הכח הרביעי

נותן מלח בעורה בשמה גם לכל כחות קדושים ומלאכים
עליונים חיות שרפים ואופנים ומרכבות המזלות וגלגלים
וכוכבים ומשרתים ולהיות עושין רצון קונם בבריות מלך
כל אחד בשליחותו איש איש על עבודתו ונמשך המלח
עד כח הגלגלים במהלכם וחוקותיהם כענין הודעת
חקות וגו׳ **פירוש** הכח הרביעי שהוא **ק׳** מרוגה
נותן כח בטעם ומלח באות הפ״א שהיא חברתה
שיבא טעם וקיום מן הפ״א למלאכים עליונים חיות
שרפים ואופנים ולכל מרכבות וגלגלים וכוכבים כדי
שיהיו משרתים ועושים רצון קונם בקיום ובטעם
הראוי לבוראים כל אחד לפי עבודתו נימשך הטעם
הזה עד למהלכות הגלגלים והכוכבים שיהיה מהלכם
בטעם הראוי כענין שנאמר הידעת חקות
שמים עושים מעולתם וטעם כראוי ׃

הכח

הכח החמישי נותן טעם ומלח ממולח בצורה
שלו על גבורה רמה ושפלה וחזקה
בקדושים עליונים נוראים במדעי דת ודין ואשר חשמלים
עליונים ותחתונים חזקים גבורים כטעם מלח וברית עליון
כענין נורא אלהים ממקדשיך ע״כ י׳ **פירוש** הכח
החמישי שהיא אות **ץ** ארוכה נותן קיום וטעם בברית
מלח בצדי קצרה חברתה שיתן גם היא טעם וקיום על
כל גבורה רמה וחזקה שבעליונים ותחתונים כמו בקדושים
עליונים ונוראים ובכל דמנים עליונים שדנין לכף זכות
ולכף חובה עד בדיינים התחתונים שיהיו דנים ועושים
כל מעשיהם בטעם ובקיום הראוי להם מכל ובא הטעם
עד במלאכים נוראים שהשם נורא עליהם כענין שנא׳
נורא אלהים ממקדשיך ר״ל שהשם הוא נורא במוקדושים
שר מעלה ע״כ י׳ **כ״ס** הצורה הזאת
פתוח למטה בשפר השלשה בשפלים והסתום במקומו
סתום

סתום אשר בין הארץ כענין אני יוה בקרב הארץ וכוכב
צדק מכח האות וכפול בעבור צדק שני הרודף זה את זה
והנה האלף תפש למד והלמד תפש מם והמם תפש
הסתום במקום הסמך והסמך במם שני והכל קשור זה בזה
לקשר אחד וייחוד אחד ׳׳

פירוש מם

בעבור שזו המם הוא פתוח למטה מורה בשכינה שהיא
משגחת בשפלים עד בעולם השפל והמם השנית סתומה
מורה שכחה משגיח במקום סתום כלומר בקרב הארץ שיהיה
משגיח ורשלשי האילנות כמה שנ׳ בענין שנ׳ אני יוי
בקרב הארץ וכוכב צדק מקבל מכח האות מם זו מה
שהוא כפול המם שהם שני ממים מחוברות זו לזו רומז
לשכינה שני פעמים כענין צדק צדק תרדוף שהמם
הראשונה רומזת לצדק אחד והמם השני רומז לצדק
שני ושני רמוזים לשתי שכינות שכינה של מעלה
ושכינה של מטה כגון בית דין של מעלה ובית דין של
של מטה

של משה שבד׳ של מטה רודף אחר בד׳ של מעלה ואלו
הד׳ אותיות שהם אלמ״ס כל אחד תפש חבירו
לעדות לו ביחוד כאשר פירשנו באות אלף ״ האל״ף ייחוד
והלמ״ד ייחוד ״ שעהם מעידות זו על זו ״ וכו׳ וכן הלמ״ד
וכן המ״ם וכן הסמ״ך והסמ״ך לא מצאה לפנה למי שהיתה
לוקחת להיות לעדות לה כשאד כל אחת מאלה האותיות
אלמ״ס וחזרה אחריה ולקחה למ״ם וזה הכל בעבור
שיהיו קשורות כולן זו בזו לייחד אחד מיוחד ״ נו״ן בזה
הכח מדה׳ האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו ובכח
העלמת האור הראשון הגנוז לנשמה כי וממנה ח
לצורתה כי בלבוש הבדים אשר ממנה בגדי הבד בגדי
הקדש לבושי כהונה את הנקרא קדש וכהן עליון מקבל
המינה ונותן בקרבן הברית ודרכי הלבנה ממנה וכל
כחה ״ **פירוש** הנו״ן היא שער החמשים

היא

היא הבינ״ה הנקרא האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו ואלה האבותי
הם הגדול״ה והגבור״ה שהם לפני הבינ״ה גם משם עבר האור הגדול
דרך חכמה לנוז ארוכה עד בבינ״ה והיה בחסד אור גדול ומשם
נכנס ביסוד לצורך הנשמות והבינה נקרא שמונה שהיא ח״ת
בעורת עשר בצורה ד״לת וא״ו והחי״ת חשבונה שמ״נה הם
ח׳ בגדי כהונה הם ח׳ בכלל׳ עשר ספירות שהיא מלובשת
בשמונה הרמוזים כולם בבינ״ה שכולם פועלתם מצד החס״ד
שהוא לבן לכן נקרא בגד הבד ולכן קראו המלאך לבוש
הבדי״ם כלומר שמלאכתו היה בחס״ד כי הבד כאשר
הוא מלובן הוא רמוז לחסד הנקרא שער השמים
שהוא קדש עליון וכהן עליון שהחסד מקבל ממנה
אומר זה כקרבן הברית כלומר קרבן שהוא
עשוי ברית חסד כמו שנאמר ל״ל שהוא מצד
החסד אותו הקרבן וכל כה ודרכו הלבנה ממנה :
סמך

סמך מזה הכח צורה סתומה וחתומה בכח עליון כי
בצורה כ״ף הרמוזה לכנסת ישר׳ ולה״א אחרונה
והוא״ו לאלהים הששה ומן הששי נלקח וא״ו כי יום פקדי בפקוד עון
אבות על בנים ועל רבעים וכן דור רביעי ישובו הנה כי בשנה
הרביעי יהיה כל פריו קדש הלולים לשם הגדול ולעתיד ביום השלישי
יקימנו ויעמידנו ׃ **פירוש** סמ״ך כשם שזו הסמ״ך
היא סתומה מכל צד הנעולות שלה סתומים מכל צד כי נעולה
בענין הגלות וכה יש לה בענין הגאולות שהם סתומות מכל צד
באות סמך ובזו הסמך יש שני ציורים כ״ף וא״ו הכח רמוז לכנסת
ישראל גם רמוזה לשכינה והוא״ו אפי׳ שהיא רמוזה לתפארת
בכאן היא רמוזה לששה אלהים של בזו השמיטה ומן האלף
הששי קח שש מאות כחשבון וא״ו נשארו ת׳ וא״ו הארבע
מאות רמוזים לארבע גליות שגולה הגוף שאמר פוקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים
ולדורות

וגלות רביעי שנקרא דור רביעי ושובו למקומם ולארצם
הראשונה שהוא הבינה וגם נוכל לומר לארצם אל ביתם וג״כ
נוכל לומר לארצם לארץ ישרא׳ ליסוד ולזה רמז בשנה הרביעי
יהיה כל פריו קדש ר״ל תלות רביעי יהיו כל ישרא׳ פרי קדושה
כלומר פריו של הקב״ה קדש והלולים ושבח לשם הגדול יי וג״כ
לעתיד לעולם העליון ואמר ביום השלישי יקימנו ר״ל ועמודיו
ביסוד ::

ונהיה ברביעי שבו נבראו המאורות ושאר לן בצורה
מהם שהם משפט וצדקה בארץ ע״כ סמך
דוגמות ח״ת כי ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה לכן אמר
החכם ודבור בעתו מה טוב **פירוש** ונהיה ברביעי
ר״ל שהוא הבינה ועטרת והתפארת ויסוד הם שלשה ימים
ועל זה אמר הכתוב ביום השלישי שהוא היסוד והרביעי
הוא הבינה ששם הם הב׳ מאורות הגדולים שהם אור
של החסד

של חסד ואור של תפארת ושאר לן בצורה מהן שהיא ח״ת

הרמוז בבינה ומאלו השני אורות שהם חסד ואמת יהיה בארץ

משפט וצדקה שהמשפט הוא התפארת היא החסד לכן סמך

שהוא כ״ק ואו׳ הרמוז לאור קטן ואור גדול הפוך לצורה ח״ת

שהוא דלת ואו׳ שהם שני אורים גדולים שכינה עלאה ושכינה

תתאה ולזה רמז הנביא ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

שהם אלו השני אורות תפארת וחסד ובכאן רוצה לרמוז

קץ הגלות ואמר שיותר טוב להסתירן ולכן אמר שלמה

דבר בעתו מה טוב כלומר לעת שיבא הגאולה אותו העת

יהיה טוב שיהוה העת האמת :׳ **והדבר**

נעלם וסתום ולא עתן לבאר כי אם זכו אחישנה ואם

לא זכו בעתה מה טוב ועל אותו העת הטוב נאמר

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם ונאמר

כי כולם אתי מקטנם ועד גדולם ונאמר כי מלאה

הארץ דיעה :׳ **פירוש** והדבר
נעלם

נעלם ל״ל שאותו העת הוא נעלם ולא ניתן לבאר אבל אם
זכו יתקרב ואם לאו בעתה הוא יותר טוב כי באותו הזמן
לא יהיה קושה השמטה ועל אותו הזמן אמר הנביא
והשיב לב אבות על בנים ושם יתקיימו כל דברי הנביאים
לטובה ככתוב בפסוקים בפרשת עוד היום ובכל פסוקי
כל׳ ספרים שנבאו לטובה על ישרא׳ וזה האות הסמך כחה
עומד וממתין עד שיעשה הנס בישרא׳ להוציאם מן הגלות
ובנין העיר ירושלם כל כח הסמך עד שיבא יום הגדול
והנורא שהוא חסד ותפארת בצורת ח״ת דל״ת וא״ו :

ונאמר כי מלאה הארץ דיעה ונאמר וזאב
עם טלה ירעו כאחד לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי ואז יהיה אור הלבנה כאור החמה והאות עומד
בנס עמים והעיר ירושלם עליה עד בא יום יי׳ הגדול
והנורא שהוא עיקר ח״ת דומת סמ״ך כי בשנה הרביעי
שהוא הזמן הטוב והטעם סומך יי׳ לכל הנופלים כענין
כל כרין :

פירוש

פירוש ונאמר כי מלאה הארץ דע' ואז כי
מלאה הארץ שצורת סמ"ך שהוא
רמוז לאור גדול ואור קטן ישיב אור הקטן לאור גדול
ויהיו השנים שני אורים גדולים כחס"ד ואמ"ת וזה יהיה בשנה
הרביעי ל"ל בגלות הרביעי שהוא הזמן הטוב והנעים לזה
ואז יהיה האור קטן בשוה כאור גדול ואז באותו הזמן יאמר
סומך יו' לכל הנופלים וכל האומות יקראו לישרא' פרין של
הקב"ה :: **וזה הסוד** סתום ומוסגר בצורת
האות והעת משענת על הצורה עד שיפוח היום ונסו הצללים
כי ינטו צללי ערב וכששורפין את החמץ תבין [illegible]
עתידין ליגאל משש שעות ולמעלה כי הוא יום הששי יום
של י' ספירות מלא ושלם יום יום כאשר וכרו' מכל
חמץ והמשכיל יבין :: **פירוש** וזה הסוד
ד"ל וזה סוד הגאולה סתום בצורת אות סמ"ך שהוא
סתומה מכל צד עד שיפוח היום כלומר כצד"ה שיעבור
היום

היום הקשה כלומר כל הדינים והזמנים הקשים ומאז הזמנים

הטובים כי יצא עליו ערב ל"ג כי כבר נתקרב הערב שהוא

קרוב לגאולה וכמו שנגאלו ישראל בפסח כן עתידים ליגאל

וכששורפין החמץ ל"ג כי כמו שבפסח הם שורפין את החמץ

ומבטלין כל כלי חמץ וכל דבר קשה כלך זמן הגאולה

יתבטל כל מדה קשה וכל מקטרג ואותו היום של ערב

פסח הוא רמוז לאלף השש של עשר מאות שהיה יום

בדוק מכל חמץ כלומר שהיה טהור ונקי מכל רע ומאותן

העשר מאודת סוף סוף לארבע מאות ראשונים והיה

סוף כל הגאולות כגון גאולת לגופים וגאולת לנשמות

הבינן
וגאולות למלאכים וגם כחות אחרות עליונות שלא

שאכר
הראשונים וגם אנחנו אין אנו מבינים מהם ואפי'

בכאן כל הגאולות אינם כולם בזמן אחד לכל אחד

בגאולה
יבא זמנו הגופים יהיו ראשונים שהיו נגאלים

ראשונה ואחר זמן ובא גאולה כל כחות עליונות
שנקראים

שנקראים כחות עליונות שהם צריכים לגאולה וכולם יהיו
נגאלים בסוף ארבע מאות שנה ראשונים ועל זה והמשכיל
יבין ע״ש **עין** יקור עין יעקב כי חבור אותו הכח
נקרא עין יעקב והוא מעין אותה החדה כי משם אור
הגנוז ביסו״ד ושם כהן וצורת האות נרות המערכה המנורה
הטהורה ששה והשביעי בתוך וכולם מביטים בנה כי
ממנה להם האור כי האור הגנוז בנו״ן והכל צורה אחת
כצורת המנורה ועל זה כל כליה מ״ט כי הוא הגנוז
לצדיקים וליריאיו **פירוש** עין זאת
העין אות העין היא רמוזה ביסוד ואור המעין שלה היא
מן החס״ד כי החסד בא האור הגדול ונכנס ביסוד
ששם היא רמוזה העין וציור העין שם וא״ו בצורתה שהוא
רמוז לששה נרות שבמנורה והוא שבעין רמוז לבד שביעי
להם כי האור הוא גנוז ביסוד בא מן הבינ״ה הרמוז בנו״ן
היוצא מציור העין כי הכל בא מהנון ההיא לפי שבעין יש צורת

עורת נו"ן וא"ו זי"ן שמונה אלו הז' ספירות שבהם מ"ט שערים

כנגד מ"ט כלים שבמנורה הרמוזה לבינה כי משם בא האור

ביסו"ד לצורך הצדיקים ׃ **כענין הנה** עין יו' אל

יריאיו עיני יו' אל צדיקים עין מדבר מדבר קדש מדבר קדמות

כי צורתה בהיכל הפנימי וקדוש שממנו אור אל היסו"ד וממנו

למטה ממנו כי הוא אל חי ומגן אברהם אשר קבלו ממנו היסוד

ואור כוכב ממנו **פירוש** כענין הנה עין יו' ר"ל

כענין שנאמר הנה עין יו' אל יריאיו כמו עיני יו' אל צדיקים

כמו זה כן זה והיסו"ד נקרא עין מדבר ״ מדבר קדש ״ מדבר

קדמות ר"ל כי האור הבא מן היסוד הוא מן הכת"ר שהוא קדוש

לכל כי הוא היכל פנימי ממנו יבא האור אל היסו"ד וממנו

עד לארץ החיים שהיא העטר"ה כי היסו"ד נקרא אל חי

ונקרא מגן אברהם בעבור שמדת היסוד והאור שלה היתה

מגן אברהם לנשמתו של אברהם בבאו שם ואור שלה כוכב מן

האור הזאת ששמו כוכב ׃ **פא** לפאה האחת או לפאת

צפון או לפאת ים כי הוא פאה אחת הנקרא צרך לרגלו האחד

וכם הציור האות על קבול כי אות ברית קדש תוך העטר"ה והנה

מרכבות תוך המשכן בחבור אחד בענין כלי אחד גדול תוך כלי קטן

והאור צריך מכחו מחרבין ונהיבותין ׃

פירוש פא

פירוש פ״א זה האות של פ״א אמרנו שהיא לצד
אחת מהספירות והקרא פאה אחד מארבע פנות העולם
מערב עד צפון בעבור כי זו היא מדת העטרה שהיא מערבית
למטה מעט מן הצפון ומדתה של צפון נקרא צדק לרגלו
האחה ר״ל היא פועלת בצדק כל מעשה השם וציורה מורה
בשכינה עליונה הנקראים ברית קדש בתוך העט״רה כמו יו״ד
מן הפ״א בתוך הכ״ף כן שכינה תוך המשכן של מטה להבור
אחד בעבור השכינה נאמר ברוך כבוד יו׳ ממקומו ומלא
כל הארץ כבודו איך תהיה בתוך המשכן כמו שאמר שלמה
השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה
שהקב״ה השרה שכינתו בתוך העטרה ובתוך המשכן וזה
שאמרו ז״ל שהוא דרך הנס כמו שושנה אדם כנ׳ גדול
בתוך כל קטן וכח גגל עדן ומהלכון מזה האור ״

פירוש עדי מעד ארון ולא ידענו מאי זה

על אמר

צד יוס מצד עשירי אם מצד שמיני אם מצד שני היו״ד
לבדו והוא ערך ואם מצד שמיני היו״ד עם הנו״ן להיות שעהם
לצורת צדיק בחלק החלה וכח הציור זה בזה דבוקים ״
פירוש צר״י ר״ל שהיא לצד אחד מן היסוד הנקרא
אדרון יו׳ ובצורה יש יו״ד נו״ן היו״ד נקרא עשירי למדות
ר״ל הספירות והנו״ן יקראו ג״כ שמינית לספירות זה מלמעלה
למטה וזה מלמטה למעלה ״ עתה יש לנו לדקדק זאת אות
צד״י לאי זה ספירה נשים אותה אם למדת העשירי שהיא
המגי״דה הרמוזה ליו״ד של א הצורה של צד״י או אם למדת
שמיני שהיא הבינ״ה הרמוזה לנו״ן של זאת הצורה ״ אם
נשים אותה שהיה במדת העטר״ה והיה רמוזה שם היו״ד של
הצורה לצד שנקרא זו האות בעטר״ה ואם תקרא מצד
הבינ״ה שהיא שם הנון של הצד״י ערך שתקרא היו״ד
עם הנו״ן לבינה ועתה לא בבינ״ה נשים אותה ולא בעטר״ה
נשים אותה אבל נשים היוד והנו״ן בציור צדי באמצע
שהוא

שהוא במדת היסו״ד הנקרא בשם הצדיק ואות ראשונה מן של צדיק הוא
צ״די והאות ע״די כשתהיה במולואן כתוב ככה ע״דו תוסיף עליה
קו״ף תעשה צדיק ושע אותות של צור הצ״די דבוקים זה בזה ׃

כענין שאמר ארון שכינה וארון יוסף ואמר מה שכתוב
בזה קיים זה והיא אשר נצחה על השמועה לקבל כח
לצורה ודרכי חמה ממנה ומהלכה בימות השנה עם שבתותיה ׃

פירוש כענין שאמר ארון שכינה ר״ל שמה שאמר
למעלה ושע אותיות של צדי דבוקים זה בזה שהם
רמוזים לארון שכינה ואמר כי כשעברו ישרא׳ הים היה שכינה וארון
יוסף הולכים לפנים והיו אומות העולם אומרין למה הם ארון הב׳
אדונים וחכמה היו אומרין זה קיים דברי זה כלומר שכינ״ה רמז
רמז לעטר״ה וארון יוסף רמז ליסו״ד ומקיים זה עם זה ועכ״פ שאמרנו
זה האות הוא ביסו״ד מנצחת לקבל מן הבינ״ה שהיא השמועת לצורה
שהוא צורת צד״י ביסו״ד ודרכי חמה ומהלכה מן האות בעבור
שהיא רמוזה גג״ בבינ״ה ואמר ימות השנה שהם ט״ט שעדים על

על שבעה ספירות עצמה ״ **הקוף** מוצאו ותקופתו ואין נסתר מחמתו ומכאן אתה לומר כי הנותן מלח בבינה״ הוא נותן ג״כ מלח במלכו״ת כענין הנותן מטר על פני ארץ היא ארץ העליונה שהיא המלכו״ת והנותן וגו׳ ומכאן שהבינה״ משפעת לעטרה כענין שאמר שאמרנו ע״כ ״

פירוש

הקוף הוא רמוז לשמש ההולך בתקופתו ממזרח למערב והוא רמז לתפא״רת ההולך בתקופתו שיחדן ושבחן ממזרח למערב דכתיב ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי׳ ובעבור שבו הצורה של הקו״ף יש נו״ן ארוכה הרמוזה לאותן הנו״ן ארוכה השוכבת בים המלח שהיא בחכמה עליונה לכן אנו לומדים הנותן טעם והיוסד בבינ״ה שהיא זאת האות של נו״ן ארוכה ואנו לומדים כי הוא בעצמו נותנת שפע למלכו״ת דכתיב הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות כך השם בעצמו כי כן הבינה עצמה משפעת לעטרה ״

כענין

כענין בגבורה יורדין גשמים לעולם כי הצורה פתוחה
וארוכה למטה וצאת הצורה עומדין בקומה זקופה
ללמוד זכות של ישראל שמקיימין הברית הנסתר והגנוז מכל האותיות
שכתוב ביני ובין בני ישראל כלומר כי הוא גנוז בין נו"ן ונו"ן הוא הוא"ו
שהיא אות לעולם הגנוז כי ששת ימים כי אין בין השם ובין ישראל
כי אם הששה ימים ;

פירוש

כענין שאמר
בגבורה ר"ל כי בעבור שהבינה מצד הגבורה אמרו חז"ל בגבורה
יורדים גשמים לעולם כלומר מכח הגבורה יורד השפע לעולם
כמו שצורת הקו"ף היא ארוכה ופתוחה למטה כדי שיצא השפע
למטה ממנה וזה כח האות עומד כגיבור בקומה זקופה לפני השם
ללמוד זכות על ישראל שמקיימין הברית הרמוז לאותו האור
הגנוז והוא גנוז מן האומות שלא יזכו בו האומות ולכן אמר
השם ביני ובין בני ישראל ר"ל כי זה האור הגנוז הוא לשם ולצורך
ישראל בנין וזה האור היה בראשונה והיא התפארת הרמוז
לוא"ו שהוא בין נו"ן ארוכה ונו"ן קצירה להודיע כי התפארת
קבל

קבל אור בין בינ״ה ובין הנ״ון של בינ״ה עילאה וכח האות וא״ו

שהוא התפאר״ת ועל אותו האות נאמר אות היא לעולם ״

וזה מלת לעולם לעלם כתיב חסר וא״ו רמוז לששה ימים

עליונים ורמוז ג״כ לששת ימי השבוע להודיע שאין בין ישרא׳

ובין השם כי אם ששת ימי החול כחשבון הוא״ו וכמו שישרא׳ קדושים

בשבת כן קדושת האצילות כולם קדושים ובתוכם יו״ה ולכן אמר

ביני וביניהם ע״כ **ובשביעי** הכל שבוע אחד

ויום אחד אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יו״ה כענין בעבור

זה עשה יו״ה לי כענין זה אלי והמשכיל יבין ועורת הלבנה

וגם אורה ממנה ״ **פירוש** ובשביעי ר״ל כי בשבת

הכל קדושה אחת והוא יום אחד כמו שבת עליון ואת ו׳ ימים

שעשה יו״ה רמוזים לוא״ו של תפאר״ת כענין מלת זה שרמוז לתפאר״ת

ומלת לי רמז לעטר״ה לכן נאמר בעבור זה עשה יו״ה לי כמו

שתאמר זה אלי שהוא רמוז לעטרת תפאר״ת זה הכל ודבר

בעליונים שעטר״ת תפאר״ת הוא בכלל כל שבע ספירות שהם

כדמיון

כדמיון שבעת ומו השבוע ומאות זה מקבל צורת הלבנה

גם ממנה ׳ דרש זאת האות לבדה כי אין חבור

עורה כי היא תחלת ירושת עליונות הארץ אשר נשאתי את

ידי העיור הראשון כסא כבוד מרום מקום ראשונה למלכות

והיא צרור החיים את יוה שער ליונ׳ צדיקים יבאו בו והיסוד

הוא עין קדש בתוכה כי היא גבול לעטן האור ואור שבתאי

ממנה ׳ **פירוש ריש** זה האות אין לה

שום חבור והיא תחלת ירושה עליונה עד למדת יסוד ועיור יוד

הוא יה הרמוז לעטרה הנקראת כסא הכבוד לעליונים שכנגד

אותו הכבוד הוא בית מקדשנו למעלה ומדת מלכות הוא

ראשון ותחלה כי היא גבול לעטן האור ואור שבתאי לאצילות

לאצילות ומשם הוא שער לצרור החיים הנקראים שער

ליונ׳ שמשם באים הצדיקים במדת היסוד ויסוד נקרא

עין קדש ר״ל העטרה הנקראת קורונה היא והיא עיקר

האות לנשמות ואור כוכב שבתאי ממנו וזה שאומר

ששם ה״ה הוא רמוז לעט״רה הוא אות זה מפני שהיו״ד היא המלכות
ועוד ה״א אחרונה של יהו״ה :׳ **שין** השין היא צורה
עליונה והיא חותם האבות ובו בכח הנקרא אחור כענין
וראית את אחורי שהוא קשר של תפלין כי בספר אינו יכול
ליכתב כי הוא קושר דברים רוחניים בכח נצח הגוברת לקשרם
השלישי עם הרביעי למטה והוא תהיה קודש לשם הגדול
להיות לצורה אחת ולחבור אחד :׳ **פירוש** השין
השין היא צורה עליונה ר״ל היא רמוזה בבינה ובה רמוזים שלש
אבות בג׳ יודין שבה והקשר למטה נקרא אחור הרמוז
לעטרה מן והעטרה ולמעלה מתקשרין ומתיחדין כל
דברים רוחניים באצילות בבינ״ה הנקרא כח לנצ״ח כי היא
קושרת אותם השלשה יוד״ין עם הב״ק שהיא צורה רביעית
למטה כנגד העט״רה ובהתחבר העטרה עם השם הגדול
שהיא בתפא״רת תהיה קודש כדי שיהיו כל ארבעתם צורה
אחת וייחוד אחד :׳ ובא

ובא ארבע׳ פרשיות כנגד העורה כי כח
החבור בעליונים ולא בתחתונים כי מה שאסור בזה מותר בזה
כענין גדילים וערלה הזריעה והלבוש והאכילה שאסור בחבורם
וסוד המצה והלולב אינם דומים כי הם מצוה עוברת ע״כ יש
הנאה לגוף ולנפש והמבין יבין ״ **פירוש** ובן ארבע
פרשיות ר״ל שכנגד אלו הד׳ עורות שבעין יש ארבע פרשיות
בתפלין שיקראו חבור אחד לעליונים ״ ראשונה קדש לי
כל בכור ״ והיא בחכמה״ והיה כי יביאך היא בינה״ ״ שמע
ישראל היא בחסד״ והיה אם שמוע היא בגבורה״ וזה החבור אינו
צורך תחתונים ר״ל שאינו לצורך הולכו הייחוד הוא לצורך
קדש וחוץ מן הייחוד לצורך חול כמו שאמרו חז״ל מה
שאסור בקדשים מותר בחולין ומה שאסור בחולין מותר
בקדשים שכתוב לא תלבש שעטנז ומיד בסמוך כתוב
גדילים תעשה לך והגדילים הוא הטלית ובטלית
יש

יש שעטנז ומכאן למדנו שאסור ללבוש שעטנז שהוא
מותר בטלית וכל שהוא מותר במקדש אסור בחולין
כמו לא תבערו אש ביום השבת ומצד אחר היו עושין
קרבן בשבת דכתיב וביום השבת שני כבשים והזריעה שאמ׳
הכתוב לא תזרע כרמך כלאים והלבוש ג״כ שהוא כלאים
והאכילה בשר בחלב שהוא כלאים והלבוש וחז״ל אמרו
אין לך עשב שאין לו מלאך מלמעלה ומכה אותו ואומר
לו גדל שנאמר הידעת חקות שמים כי אם תשים משטרו
בארץ ; אל תקרי משטרו אלא שוטרו כלומר כי כל
עשב יש לו מלאך לבדו ואם תערב השני עשבים הלא
אין זה מהם שיהיה כאלו אתה מערבב השני מלאכים
והם מבטלים מלאכתם לכן הוא אסור לערב כל
אלו הדברים לאחד וזהו סוד ורמז להרכבת האילנות
שלא ירכיב אדם מין שלא במינו והסוד של כל אלו
הדברים

הדברים שהם בן עמר ופשתים בחלב רמוזים לשני
מדות לימין ושמאל וכשתחברם לכוונת ייחוד שיתיחדו שעהם
בכוונה לייחוד אחד יקראו קדושה עליונה ולכן הוא מותרים
לכוונת קדש ואסורים לכוונת חול וזה המצה והלולב גם
הם רמוזים לייחוד התפארת למה אנחנו' נהנים מהם
בחול זאת תשובתו כי הם לא באו כי אם לפי שעה והם כמו
מצה עוברת גֿגֿ יש מהם הנאה לגוף ולנפש הגוף באותו
המעט שהוא אוכל ולנפש שהוא מקיים המצוה של המצה
הרי הם גֿ דברים והם רמז לייחוד :: ועל ענין הלולב
אם יאמרו לך מה אתה אוכל תשובה תאמר יהוא אוכל
דבר שאנו נהנה מן הריח :: **כי מצות** לולב
יום ראשון והמצה ליל ראשון נמי הקודש והלולב צורת
החותם אשר נשא את ידו בלולב מצד המצה בחסד
והנה צורת האות רמוזה לשלש אבות שלשתן הן המרכבה
והסוד

והסוד כי באברהם עשר כחות הרמוזים בספירות ובנסיונות
וביצחק שבעה כחות הרמוזים בשבת שלו ·· ויעקב בשמונה
הכלו׳ במולם ובכלל הבנין כי הקטרת ליעקב ואהרן המקטר
והנה הכל עד כאן ·/·

פירוש

כי מצות לולב
ר״ל שעתה נוכל לומר ג״כ כי המצה והלולב רמוזים ליום
ולילה מאיר ביום דכתיב והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כי התפארת עשה במקום
הלילה לכן מצות המצה בלילה והלולב עשה ביסוד שהוא
יום לכן מצות הלולב ביום ואור הלילה כהוא כאור היום
כי הלילה יאיר לעתיד כחשיכה כאורה וזהו סוד שעתידה
העטרה להיות אור גדול ויהיו אור הלילה ואור היום מיוחדים
שיהם כאחד לייחוד אחד ובעבור שהלולב הוא רמוז
ביסוד הנקרא יום ששם האור הגדול לכן גבוה ואין לו
שיעור כי מתעלה עד הכתר ובתוכו של הכתר ובעבור
היסוד

היסו״ד נשאתי את ידי כלומר שתנשא העטר״ה ביסו״ד
בכח חס״ד שהיא כל״ זה רמוז לצורת אות שי״ן
ע״ש שהיא רמוז לשלשה אבות עם הקשת הרמוז
למדת דו״ד שיקרא כאן השי״ן מרכבה שלימה והנה
הצדיקים שבכל ז׳ ספירות יהיו ב׳ מרכבות מרכבה זו
לזו וכולם יהיו בחשבון שם העצם שיקראו מרכבה
לשם הגדול ע״ך כי הנה באברהם עשר כחות הא״לף
שלשה הבי״ת ברישׁ״א הא״ שנים מי״ם ב׳ ״ הנה הם
עשרה שהם רמוזים בי׳ ספירות ובעבור זה נתנסה
בי׳ נסיונות גם ביצחק ז׳ כחות יו״ד א׳ ע״די ב׳ ח״ת ב׳
וקו״ף ב׳ שהם רמוזים לשמיטה של״ שהשמטות של״ו
פועלת מכח ז׳ ספירות ״ גם ביעקב ח׳ כחות יו״ד א׳
עי״ן ג׳ קוף שע״ם בית ב׳ הרי שמונה הרמוזים שמונה
בכלל כל עשר שבבנין כי הקטרת ליעקב ר״ל הדבו׳
ויחודי

וייחודם במדת יעקב והם מתקשרים ומתיחדין על ידי
אהרן כהן גדול הנה כל אלו המדות :· **והנה**
יוי נצב עליהם הרי המרכבה עליונה שלימה ומשה
הנרמז בממות ויעקב בהשגה ואהרן עם יצחק כי הוא
בצדו ויוסף ששי לבנין כי נברא בדמות דקיונו של
אבין דוד כנסת ישרא ושכינה עמם הרי כסא לכסא
כענין יוי אלהינו יוי אחד וממנו כח כוכב הרצון
והאהבה :·

פירוש

והנה יוי נצב עליהם
ר״ל כי מה שכתוב והנה יוי נצב כי בכל אחד מהם כן
שכינה עליו דכתיב ביעקב נצב עליו · ביצחק ונער
כה׳ ; אלהים באברהם ויעל אלהים מאברהם ואם כן
כל הכחות שאמרנו ושכינה עליהם שהם כן הרי השם
שלם על המרכבה שלימה ומשה בעבור שמדתו דומה
למדת יעקב בענין הייחוד לכן בן שמנה כחות מ״ס
שע שין מרכבה ה״א שעם השמונה כחות רמוזים
לייחוד

119

ליחוד שמדתו של משה לכן במשה שמונה כוחות

שיהן שמונה בכלל עשר ליחוד אחד וזה ביאורן מדת

משה הוא בנצח ושם רמוז אדני יהוה וכן הס

רומים בכחות וביחוד ואהרן מפני שהוא בצדו של

יצחק שהיא מדתו של אהרן במדת הוד והוא לצד שמאל

יש לו כחות ככוחות יצחק שבעה כחות לזה ושבעה

לזה שמדת יצחק הגבורה לא יותר ״ויוסף בעבור שהוא

ששי לבנין הספירות שמדת יוסף הוא מדת יסוד ולכן

אמר כי נברא יוסף בדמות דקיונו של אביו ויש לו

ששה כחות ליוסף ״ ודוד הרמוז לכנסת ישראל כש..ת

דוד, חסד יוד תשוב עמו כנסת ישראל וכשהוא של..

ישראל
עם יוד והיה ד׳ כחות בשמו של דוד ובכללו כנסת

ושכינה עמם עם כל אלו הכוחות הרו השני של..

על מרכבה שלימה והנה שני מרכבות שיהין כ..

ברא

כסא זה לזה שכל המרכבה כחשבון זה והיה שם כן שהם שני
הויות לייחוד אחד כענין של יוי׳ אלהינו יוי׳ אחד ״ ומזה האות
כח לכוכב ששמו כוכב שהוא הרצון והאהבה וזה הפי׳ של כל הכחות
האלה של אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד יוסף באנו לפרש
להודיע כחותם ואלה הם באברהם ז׳ ביצחק שמונה ביעקב ח׳
הנה לך כו׳ במשה שמונה באהרן שמונה בדוד ד׳ ביוסף ששה
הנה לך כו׳ ושכינה עמהם הנה הויה הרי לך גבל כחות אלה שהי
הויות ״ **תין** הוא הכח הגוברת על מדת אלהים כי מכף

רגלה ששה מלאכי חבלה הוו ן המהופך לחבל כדין אדום כי הוא
סוף החותם אמת והוא שפת הים הגדול כענין גבול שפת בר
יעברון כענין והגבל את ההר השמרו לכן בנפשותיכם כי הוא הר
האלהים הוא האות הנותן רשות לחבל ואומר מה נשתנה תין מכל
האותיות כי כחה בצורה ״

פורוש התין כח התין .

גוברת על מדת הדין שהוא אלהים בעבור שבצורה יש ואין כנגד
ואין הם ששה מלאכי חבלה כי זה התין היה רחמים ונהפך לדין
קשה כשהיה כתוב על מצחות האנשים בדין אדום שבאותן
הדין הין כותבים המלאכים לרמוז לחבל דכתיב והתוית תין
וזה ...תין הוא החותם של מלה אמת שהשם חותם בדין כל ענין
בסוף שבות הים דל שבע האותיות של האלפא ביתא שנקרא הים הגדול
כענין ...גבול שפת בל יעברון כלומר כח האותיות אין להם לעבור
מן התין כי בכאן גבולם שהוא גבול לאותיות כולם בדין כענין
של והגבלת את ההר מיד סמוך לו ואומר השמרו לכם שזו היא
מדת הדין נקרא הר האלהים כי מכח זה האות ניתן הרשות למחבל
ולכן אמר מה נשתנה התין מכל האותיות דל למה היא מדה דין
קשה התין יותר מכל אלו האותיות והסימנו בעבור שהרגל שלה
...מה ואין בתחלה והיה עומד והיה כולו רחמים ומפני שנהפך
ונעקם חזר לדין ולכן כחה במדת הדין ״

כענן

כענן הנה יד יו׳ הויה במקנך והיא מכ״א
נהפכה כענן ועבר יו׳ ונ״א ותן המשחי׳
ולמה בלילה כי היתה של יום ונעשית של לילה
ואמר בסוד כי זאת הכח נקרא אפו של הקב״ה

פירוש כענן הנה יד יו׳ ר״ל כענן
שנאמר הנה יד יו׳ הויה שהיתה רחמים ונהפך
לדין דכתיב ועבר יו׳ ונ״א ותן המשחית בראשו׳
דבר אמר ואחר כך אמר משחית כלומר שנהפך
מדת רחמים למדת הדין ולמה נעשה מכת בכורות
בלילה לרמוז כי זה האות היה מורה יום שהוא רחמים
ונהפך ללילה שמורה דין ועוד אחז״ל כי זה הכח
של תאו׳ נקרא אפו של הקב״ה וכשמקטירין אותה
ר״ל שקושרין ומיחדין אותה עם כל האצילות
לייחוד אחד אז תתהפך אותו האף מחרון לרחמים
וגם

וגם כח הבשמים הרמוזים לכחות המתהפכים לל׳ שוש
כבשמים כח שמהפכין מדת דין למדת רחמים מפני
שוש שרים מלאכים גדולים שהם אותם הבשמי׳
שלהם וכח לרחמים ׃

וכשמקטירים

אותם ברוח הבשמי׳ הרמוזים לכוחות המתהפכי׳
החרון מן האף ומשה ידע בסודם וגם באותן הסמ׳
שהוא העיקר כאשר הבן כשעלה למרום ואומר
ושים קטורת ורומז להסיר הדין של דם ולשים הא׳
כענין ושימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ׃

הורוני

וכשמקטירין אותם ר״ל לכן הקטרת
מהפר מדת הדין למדת רחמים והכל היה יודע משה מתהפך
גם אותו השם אשר סם בקטרת שאמר לו כשעלה
למרום ולכן אמר הוא לאהרן ושים קטרת כלומר
תכוין לאותו הסם להסיר מדת הדין שהוא רמוז לתיו׳
של

של רם ותפיר אותו של מלת קטרת הה״א של קטורה שהיא רומזה להפך מדת הדין למדת רחמים לכן כתבו משה עם ה״א ונאמר ישימו קטורה באפיך וכליל על מזבחיך ומסך מיד ברך יו״י חילו רמז כי כשתהיה הקטרת עם ה״א נהפך מדת הדין לברכה דכתיב ברך יו״י חילו ״ **והנה** זה הים הגדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר והם צבאות יו״י ועיקר הדבר יו״י אלהים צבאות כענין וכח יו״י אלהים וכל הקדושים והכל באחד כ״ב צורות מיחודות לאמור כוחות פשוטות וים המלך עליהם ועמהם הרי הם ט״ט כחות ״

פירוש

והנה זה הים ר״ל תמונת אלו האותיות נקראים הים הגדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר ר״ל כחות וחיילות אין חקר וכולם ועקר הדבר שכל צבאות הוא מצד דין ומצד רחמים וכל ברואי מעלה ומטה כולם יתאחדון בייחוד דכתיב ובא יו״י אלהים וכל קדושים עמך ר״ל כי כל קדושיו וכל צבאותיו כולם נכללים ביו״י אלהים והכל בא מייחוד אחד וכל אלו הכוחות וכל אלה החיילות כולם באים מכ״ב צורות האותיות אשר פרטיהם הם ט״ט שנקראים כולם כחות פשוטות דקות והאותיות של מנצפ״ך עמהם והם עליהם כים שהיא חכמה עליונה הרי הם כולם ט״ט כוחות נגד ט״ט שערי בינה ״ **ובזה נתקשה** משה כענין וזה מעשה המנורה מקשה אחת זהב מלה בביכול את קשתו דבר נתתי יש הפלא בתמונה וראיתיה לזכור ... בתמונה לברית עולם בין אלהים עליונים ובין קדש החמשים היא התמונה שבא הבית משה בציור המנורה מקשה בקידוש בכח הנעלם זה שהוא אור נפש שבהוכה נבוגה לנשמה לא כנשמה לגוף ״

פירוש

ובזה נתקשה משה ר״ל

ר״ל כי עד מ״ט שערי בינה שכנגד זה הן מ״ט כלים במנורה
בדבר זה נתקשה משה כמעשה המנורה שיהיו כל אלה הצורות
דבר אחד אפי׳ שבינה שהיא עט״ה נתקשה בדבר שאמדה
את קשתו דבר שהוא קשה לי מהו זה הדבר ר״ל מנצפך שהם
אותיות נראות ועליונות גנוזות בחכמה עליונה אם יהיו
מכלל כ״ב אותיות אולא יהיו כי אם תאמר שהם צריכין באותיות
של התורה הרי חוץ מהם עושים כל צורכם בתורה ולכן
נתקשה משה כמעשה המנורה שיהיו כל אלה הצורות דבר אחד
אפילו שבינה ולכן נתקשה משה ושבינה עמן אם יהיו בתורה
או לא יהיו כי הם נקראים ים המלח שנותנין מלח וטעם
לשאור האותיות ולכן ראוי הוא שיהיו עמהם לכן נודע למשה
שיהיו בכלל כל המנורה ר״ל בכלל ציור האותיות הכל לדבר
אחד ״ וזהו שתהיה ים המלח אותיות של מנצפך בתמונה
כשאר האותיות וזה ים המלח שהוא מנצפך הם בין החכמה
ובין שער החמישים שהיא שער הבינה וזו היא התמונה
ש... הביט משה בעבור שהיא המנורה ונתקשה בה עד
שנודע לו הכל צורך לייחוד המנורה ר״ל כל ציור האותיות
וכל ... ציורי האותיות יהיו בשער החמשים ששער החמשי׳
הוא נעלם בתוך הבינה כנשמה לגוף ״

כי מ״ט

כחות אשר לכל שבת ושנה בתוכה כנשמה בעולם וככל
שב.. ושנה שבת הגדול בתוכה כנשמה לגוף ״

פירוש כי מ״ט כוחות ר״ל כי אלו מ״ט שערים
שלבע״ה הם מ״ט כוחות נראות
גבוהות מאד שיש לכל שבת ושנה ר״ל שמוטה ויובל
בתוכה

שבת גדול כנשמה בתוך הגוף

בתוכה כנשמה בעולמה ולכל שבת ושנה זו שאמרנו יש שבת גדול בתוכה ר״ל מקום ששם שובתין כל אלו השבתות וזה השבת הגדול הוא בתוכם כנשמה בתוך הגוף ״

ושער

הנ״ן נשמה לכולם וזו ותקע בשופר גדול והקרן ארוך לחירות גדול וביאו האובדים והנדחים מדור רביעי וגם ניחוח רבעים מגלותם וישתחוו ליי״ בירושלים ובראותו איש האלהים ההמונה האירו פניו ממנה וגם האות שלו האיר לו דכתיב כי קרן עור פניו כענין כתנות עוד כי הכח ועזרת האות לדבר אחד ושם אחד לשלש אותיות של שם במדתו כי שמו בשם דבו ״

פירוש ושער

הנ״ן ר״ל וחלק משער החמשים נשמה לכולם ומאותו שער החמישים ותקע בשער גדול שיבא חירות לכל הגולים עליונים ותחתונים וגם אותם הנפשות האבודות בין עולמות דכתיב ובאו האובדים מן ארץ אשור לכולם יהיה חירות וגם הנדחים בגופים וגם הנפשות שנתגלגלו וגלו עד גלות רביעי כולם יבואו מגלותם למה שאמר הכתוב ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים אלה האובדים הם שנאבדו נפשם בעונותם בארץ אשור והנדחים ג״כ נאבדו בעונותם במצרים ואפי׳ כל אלו שנאבדו נפשם לחלוטין אז יתקבצו כל הנשמות בזמן הגאולה וישתחוו ליי׳ בירושלים ולמה שאמר ובראותו איש האלהים ר״ל שכאשר ראה משה המונת האותיות כולם האירו פניו מהם כתיב כי קרן פני משה וגם האות של מדתו שהוא זיין האירה יותר ויותר

וזוהר פני משה כמו שכתוב כי קרן עור פניו פירוש עור פניו
שכתוב עור שזה עור ר״ל אור דכתיב ויעש יו״ה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם אל תקרי עור אלא
אור כי הכח וצורת האות ר״ל כי כח נצח מדתו וצורת ז״ין
שהוא שם הכל דבר אחד ושם אחר ר״ל שם נצ״ח ששלש אותיות
של נצח מורים בדבר אחד בבינ״ה שהם נו״ן צד״י ח״ת הנותן כח
בשלש אותיות של שם שד״י הוא כמדתו של משה בנצ״ח כי
מדת משה במדת התפא״רת שיש בנצ״ח יהוד״ה גם בתפא״רת
וזהו שאמר שמו כשם רבו ׃

וחמשים

לוראות
חוברות יקר אל יקר ובתוכם אור בהיר כנשמה בתוך הגוף
ובראש סרך השער הנ״ון האור הגנוז לדור הגדגר אשר הוא
האור הנעלם מעין כל חי ׃

פירוש

וחמשים לוראות
ר״ל שהם נ׳ שערי בינה שהוברות כל הדברים עליונים
ונוראים ובתוכם אור בהיר כנשמה בגוף שהבחיר הוא
התפא״רת שהוא בתוך י׳ ספירות והראש שלהם שער
החמשים שהוא אור הגנוז לצורך המגולגלים שיבאו
באור הנעלם כי אתו השער
מעין כל חי ׃

עתה נפרש השביעיות

ועוד

שבעה שנים ובתוכם אור בהיר כנשמה
בתוך הגוף ובראש האור הגנוז לקונה אדון
לעצמו ובדומה הנשים המקטרות ובשברת יוני לבדו ׃

פירוש

ועוד שבעה שנים הם במקום
ז׳ ספירו׳ למעלה אור בהיר בתוכם הוא בתפארת
והראש

והראש שלהם ר"ל שהוא היסוד שהוא אור גנוז ונעלם שקנה אדון לעצמו שהוא שלא יזכה לשם כי יצא מתחת רשות של שכינה ונכנס תחת רשות בני אדם והוא גולה תמיד עד סוף כל השמיטה וביובל יצא דכתיב והגיש נעבדן לעולם ונכן זה דרך הנשים המקוטרות שהין מקטרות למלכת שמים לכוכבים ומזלות ולכל צבא השמים והשבת ליו"ה לבדו ר"ל אעפ"י שיצאו הם מרשות השם כל שבת וכל שביעי הוא ליו"ה ונע"ל ובאו תחת השכינה אן בתחתונים או בעליונים כלומר שע"כ יבאו צ היסוד שהוא שבת הגדול ושם ינוחו כל הנפשות שבזמן ההוא אין עבד לאדם אלא כולם לשם לבדו דכתיב ובשביעי יצא לחפשי ואז כולם עבדים לשם דכתיב כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וג' עוד כי לי כל הארץ ::

ועוד

שבעה שנים לחוקות השמים לארץ ובתוכם אור בהיר כנשמה בגוף והראש האור הגנוז בעולם לחוקות השמים והארץ כי ליו"י הארץ ומלואה על כן וצויתי את ברכתי לכם עד השנה התשיעית למקום הברכה חיים כי יוסף נברא בדמות דיוקנו של יעקב עד כי בא הברית ע"כ ::

פירוש

ושד שבעה שנים לחוקות ר"ל כך שבעה שנים הארץ נעבדת וכוח גדול הצמחים מחוקות עליונים גדולים הנקראים יכין ובועז שנותנין כח בארץ החיים שהיא המלכות ומשם בארץ התחתונה ובתוך אלו השבעה שנים אור בהיר שהוא אור השבת ובראש שלהם יש אור נעלם מעלה חוקות השמים שהם יכין ובועז וזה האור הוא משער הבינה שהוא נעלם בתוכם והם נותנין כח גדולים בארץ החיים שהוא המלכות ובכל צבאי יה ומה שכתוב וצויתי את ברכתי ונתתי את ר"ל כי עקר הברכה והחיים באותו ...ד בספירה תשיעית שהיא שנה

שנה תשועית ששם ברכה וחיים עליונים כי היא מדת יוסף ומדת יוסף שהיא כדמות דקיונו של תפארת כי בן הבריה ״

ועוד שבעה חדשים ואור בהיר בתוכם כנשמה בגוף ובריאש האור הנעלם לסליחת הנפש ולצוק שעיר המשתלח ״

פירוש ועוד ז׳ חדשים ר״ל שאלה הס׳ מניסן עד יום כפור דכתיב בחדש לשביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם ואור בהיר בתוכם ובריאש האור הנעלם לסליחת הנפש שהוא יום הכיפורים שהוא יום כפרה וסליחה לנשמות ובאותו היום היו משתלחים שעיר לעזאזל כי היו שולחין אותו מעליהם עם כל צבאין כי הוא שר על כל השרים והמקטרגים ובאותו היום היו שולחין אותו והוא המקטרגים שלו וחבירין לארץ חרבה ושממה כדי שלא יהיו מתפלתם של ישרע והיה מקבל עליו ולוקח כל עונותיהם של ישראל ואז באותו היום כל ישרע היו נשארים נקיים מכל עון כי בשעיר לקח הכל דכתיב ונשא השעיר עליו את כל עונותם ר״ל עורת תם ור״ל עד יד עונותם ״

ועוד שבעה שבועות ואור בהיר בתוכם כנשמה בגוף ובראש האור הנעלם מן האבות וגנוז להם

פירוש ועוד שבעה שבעות ר״ל שהם אלו השבעה שבועות בין פסח לעצרת ואור בהיר בתוכם זה מתן תורה ובדרוש האור הנעלם הוא שער החמשים דכתיב עד ממחרת השבת השביעית הספרו חמשים יום ״

ועוד שבעה ימים אור בהיר בתוכם ובראש האור הנעלם מן האומות והגנוז בשבת שהיא רמז לאורו י״ר שע עני״ן ״

פירוש ועוד ז׳ ימים ר״ל שהאלה השבעה ימים הם שבעה ימי השבוע הרמוזים ז׳ ספירות ואור בהיר בתוכם הוא הייחוד אשר בתפארת ובראש

יחוד

ובראש האור הנעלם מן האומות הוא האור הגנוז בייחוד
שאין חלק בו ביסוד לאומות העולם וגם הוא רמוז לאור
אשר הוא בין שני נונין שהוא הו"ו הרמוז לתפארת
שהוא בין נון מליאה בצורת ן נון " והאחד
לא השיגוה אפי' מלאכים אשר ממנה האור הזה אשר
נתגשם לדור המדבר לקבל בו אור הו"ו והברית אשר
בו ובראשון והנון אחרונה לא ישיגנה עין כלל והוא יסוד
ים המלח ואחרון וגנוז והם חמשה כחות ומהם המלח וטעם
לחמשה נקודות ולשמונה כולם הנותנין ומלח לכל דיבור
ודיבור והכל סתום בסוד עשר ספירות עליונות בלימה ואין
להרהר מה למעלה ומה למטה מנא ובהם המדות הרמוזים
לכל דבר והם הנקראים ראשי פרקים לשון שמלאכי השר'
וכל' דברים בו ובשם נמצא כל שם בעליונים חיות שרפים
ואופנים מלאך גלגל וכוכב על' " פירוש והאחד
לא השיגוה כל' אפי' מלאכי השרת שכן נקרא הבינה שמש
בא האור ונקרא נון ונתגשם לדור המדבר כדי שיקבלו אור
הו"ו כל' התפארת שהיא התורה והנון ארוכה לא ישיגנה
עין כל חי כי הוא תוך חכמה עליונה על שם הוא ים המלח
ונקראים שופר ויובל ארוך והוא יהיה אחרון לגולה וגנוז [וגנוז]
מכולם כי שם הם חמשה כחות שהם חמשה אותיות של
מנצפך שהם בסוד המלח חכמה עליונה שמהם יבא
טעם לחמשה נקודות שיש לנו בתורה ואפי' לשמונה
כולם שהם הכוחות של ציור אותיות של מנצפך כי
אלו הנקודות שיש לו בתורה נותנין טעם וריח לכל דבר
ודבר ולכל דבור ודבור " וכל אלו הדברים ושאמרנו
כולם הם סתומות מיוחדות בי' ספירות ואין להרהר מה [שאמרנו]
למעלה

למעלה מהם ומה למטה מהם ובאלו הספירות יש מדות שהן
רמוזים לכל דבר ואותם המדות הם כמו ראשי פרקים שכל בריה
ישנה בעולם ואפילו מלאכים וגלגלים וכוכבים כולם משתמשין
בעיקר המדות שבספירות ׃
אשר צורך לבני האדם ודבור ומבטא כאשר הוא רמוז ומחלה **וגם כל שם**
במדות כי כל מדה רמוזה לכמה עניינים ושמות ודברים אשר
כולם באים מצד אותה המדה שבכל כלול בה וגם כל לשון המלאכ׳
ועניינים שבכל רמוז בספירה אחת הדברים כאשר נמצא הכל
בקבלה מן המקובלים אשר הבינו הכל על פי הנביאים ומפי
הכתובים המורים בענין הפסוקים הידועים למבינים ולאלו
נקראו ראשי פרקים כי הם איברי הגוף הם הספירות שהם
כדמות אדם כי האדם עולם קטן כענין נעשה אדם בצלמנו
שבעה צורות ׃

פירוש

וגם כל שם
ר״ל ואפילו כל צורך בנ״אדם מכח המדות ההם בא ואפי׳ כל
דבורם של בני האדם האלה הם כלומר כל דבר שהדבר בארץ
כך תוכל לדבר בספירות ג״כ כל משל שהעשה בארץ כן תוכל
להמשיל בספירות ועל הכל שלא תצא מן התחום כמו שמים
וארץ וכדומה להם כי הכל הוא רמוז במדות כי כל מדה
מעדן יבואו כמה דברים וכמה עניינים כגון מן החסד כל
טוב וכל דבר לח ורטוב
וכדומה להם והפכן מצד
הגבורה והתפארת
ממוצעות שעהם
וכן כולם ואפי׳ לשון
המלאכים כולם וכל
מעשה הנביאים׃
׃

בני
נכל לשון האדם תלוי בספירות כאשר נמצא הכל תלוי מן המקובלים
מפי הכתובים והמורים בענין בפסוקים הידועים למבינים ולאלו
מפי הכתובים והנביאים הידועים למבינים כל אלה יקראו ראשי
פרקים ואיברים של גוף האצילות ולכן אמרנו כי הספירות הם
כדמות אדם בעבורם נקרא עולם קטן כי לאלה אמר השם נעשה
אדם ר״ל מה שיש למעלה באצילות שבע ספירות נגד למטה באדם
לשבעה צורות שהם ראש וגויה ידים ורגלים וברית מילה הרי
שבעה :· **והנשמה** בתוך הגוף האור הנעלם ממנו שהוא
בראשון כי בן סוד תמונה עליונה כי השבתות והמדות בספירות
לאחד לחבר את האחר הקטנה עם הגדולה והכל לערך האדם
וספרתם לכם שבע שבתות תמימות תהיינה :·

פירוש

והנשמה בתוך הגוף ר״ל שנשמתו שהיא בתוך גופו והוא אור
בראשון כי גם האדם נקראת תמונה קטנה ובעבור זה אמר איוב
ומבשרי אחזה אלוה ר״ל מעצמי אני רואה סדר האלהות שהוא
אור התמונה עליונה שהם השבתות והספירות כולם דבר אחד
ובכללם הם שכינה קטנה עם שכינה עליונה ועל זה אמר
הכתוב וספרתם לכם שבע שבתות ר״ל לצורך לכם נפשותיכם :·
כי השבת היא המדה שהיא ראש אבר במורה בטבעות לכל
דבר ולכל ענין במדה בטבעיה כגון חסד שהוא
לח ורטוב וטוב ומתוק ומורה לכל דבר הבא מעדן והגבורה הם
הקשה יבשה רעה וחמוצה וכולם על הסדר זה כאשר הראיות
מן הכתוב ואם משתעשע הכל הוא שלשת אחד ודרך אחד להכנו
למקבול טוב וכולם הולכים אחר לשון הזה :·

פירוש

כי השבת ר״ל שהוא ראש פרק אבר מפני שהמדות נקראים שבתות
והם כמו ראשי איברים שבאדם שכל אחד פועל פעולתו לעצמו
לפי מדתו כמו החסד שהוא כולו לח ורטוב והגבורה חמוצה וקשה
ויבשה וכן כל המדות הולכות על הסדר הזה והכל בראיות
מן הנביאים ואם יראה כי משתנה שום דבר בענין הספירות
דבר אחד יש להם לבד שיהיה האדם מקובל בהם להכינו כי
אין

אין שום שינוי בהם למקובר טוב ׃

ושם המדה

בלשון עליון נקרא אלוה יעקב אשר הפך הצור אגם מים
כי מלת אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הוא שעם לרמוז
ביוסד ובמדה והואו של ואלהי יעקב למדנו שהוא ובית דינו
הכלול והמחובר זה בזה ומלת אלוה בלשונינו רצון כי האדם הרצוני
אומר שהוא לחוט באלהות בדבר ונחסר הכח העליון ונשאר כעליון
ותבין אלהי העברים

פורון

ושם המדה ה״ל ושם
המדה בלשון עליון נקרא [illegible] אלוה יעקב מפני שמדת התפארת
היא מדת יעקב שהיא לשון יחיד אבל אם תאמר אלהי כמו אלהי
אברהם ירצה שעם או יותר כלומר הויות במדה והמדה שהם
בדבר אחד והואו של ואלהי יעקב לדעת חז״ל ה״ל הוא ובית דינו
והתפארת הוא נקרא הוא ובית דינו מפני הואו והכל מחובר
ליחוד אחד ומלת [illegible] אלוה בלשונינו יקרא רצון כי יתחלף
תי״ו לטי״ת שתאמר אלהות בתי״ו אחרונה אלהות בטי״ת אחרונה
וכמו שהאדם הוא לחוט בדבר ה״ל לחוט רצוי כך הספירות שהם
מדות עליונים בם רצונם שכל אחד מהם יקרא רצון ועתה מלת
מלה להוט כשתשוב בו ואכ״ל המ״לף מורה שהוא בית עליון
ונקרא כמו עולתם אותם שנהפך לרעה כמו תלהט הרים
כי הכח חסד לו שנשאר הכח העליון ונשאר הוא בלא רצון
עליון לכן כשתאמר אלהי העברים הוא הרצון ואלהות ברצון
עליון ׃

אלהי נכר

אלהי צידון אלהי ישראל
וכדומה לו אלהי מסכה אלהים צבאות אלהים אחרים על פני
כי מלת אלהים ופני שויר ופעם בפעם כמו תמונה עם תמונה
אבל לחם הפנים לפני השם שהם כמו וכני לא יראו פני ריקם
שהם כמו ופני לא יראו וגם לא יראו פני ריקם שהם אלהים ומטה
ואמר

ואומר בתפלה יהי רצון וכו'

פירוש

אלהי נכר ר"ל שהם כחות חיצונות שבא להם כח ורצון מן האצילות שוהיה להם אומות ברכונם ונקראים נכר בעבור
בעבור שהם חוץ מהאצילות וכן אלהי ישרים אלהי צידון זה עיקר האצילות וזה חוץ מן האצילות ז"ל אלהי צבאות הפך אותם ויאמר אלהים אחרים על פני כי אלהים צבאות רמוז לה שבע מדות הפועלים בדין מה שאמרנו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ר"ל שלא יהיה לך ולא תעשה כדמיון שבעה ספירות הנקראים פני כי מלת ופני רמוז ז' ספירות אבל מה שכתוב פנים בפנים דבר ה' וכו' ר"ל תמונת התפאר' ותמונת העטרה וגם להם הפנים שאמ' לפני זה מלת פני רמוז אל העטרה כמו ופני לא יראו וגם לא יראו פני ריקם הכל רמוז לעטרה שגם כן לפעמים אלהים נקרא עטרה בעבור שהיא למט' ומה שאנחנו אומר יהי רצון זה רצון עטרה מלפניך הוא תפארת כי העטרה היא פני התפארת ומה שאמר פני התפארת ומה שאמר יהיו לרצון אמרי פי שאמר רצון סתום רמוז אל התפארת או למעלה בכתר בענין ופני לא יראו שישב אל התפארת ואעפ שפירשנו למעלה ופני לא יראו שאמרו ר"ל על העטרה עדין ר"ל עצמות העטרה ההבטת שונים אבל מדריגותיה וכל קדושותיה יכול כל אדם להשיג בחושו השכל דבר מה שעל מדרגותיה וקדושותיה נאמר וראית את אחורי ופני לא יראו זו מדרגת התפארת ומדהו הוא אמת ונקרא התפארת אלהות לכל אלהות כלומר הוא כל כח לכל כחות עליונים והעטרה נקרא יוד

יהי רצון מלפניך
ואומר יהיו לרצון
אמרי פי כענין
ופני לא יראו כי הוא
אמת והוא אלהי האלהים
ואדוני האדונים כמו
למשפט בקאות לבית
דוד ופתום וחתום
הדברים

בעבור

בעבור שהיא אדון על אדונים עליונים ותחתונים ואלו הם
כסאות עליונות ואחרונות לתפארת שנאמר כסאות למשפט
והשעת לעטרה שנאמר כסאות לבית דוד ועל הדרך הזה
כל אלו הדברים סתומים : **והאלהים** מורה על
הבינה בענין ויו' שזה הפך מזה כענין ממעון קדשך שהיא
מתנה עניים :

פירוש

והאלהים ר"ל שמלת אלהים מורה דין ויו' סתם מורה רחמים והס'
ב' הפכים בזה הענין כאשר תוסיף ה"א בתחלה כדי שיאמר
האלהים הוא המלה הזאת של האלהים שיש בה שני הדין
היא במדת רחמים באמרו האלהים הרמוז בבינה וכשתוסיף ז"ב
ואו במלת יהוה שיאמר ויו' כי תוסיף בו דין הרי הפך אחד
והפך השני נפלא מאד כי הואו על דרך המדות הוא כולו רחמים
או בהתחברו על מלת יו' נהפך לדין וכן אלהים הוא דין
ואות ה"א על דרך האותיות הוא דין בהתחבר' הה"א אל מלת
אלהים נהפך לרחמים באמרו האלהים והמלה הזאת היא
בבינה שהיא הדין הקשה ועתה הוא דין ורחמים כענין ויורהו
יו' עץ וישלך אל המים והענין השקיפה ממעון קדשך ואמרו
חז"ל כל השקיפה שבתורה כולה היא לרעה חוץ מזו ומנא לן
שזו היא לטובה שהכתוב אומר השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וסמיך ליה וברך את עמך ואעפ"י שגם זו היתה מדת הדין נהפכה
לברכה ולרחמים כלומר הנותן צדקה לעני צריך שיתן לו לשובעה
וכן זה מאחר שהשקפה תחזור לטובה תבא הברכה שלימה
עליהם כדי לבטל' הדין כך אלו שני האותיות הרמוזות למדותיו
של הקב"ה נשתנו במדותיהם לצורך עולם השפל בה' הוא
מתהפך

מתהפך מדת הדין למדת רחמים ומדת רחמים לצורך העולם ׃

וידעת היום והשבות אל לבבך כי יוי הוא האלהים
מעלה בשמים ממעל הבנין כלומר על
אלהים צבאות שהם צבא השמים ונאמר יוי צבאות כי הוא
אות בצבא שלו וצבאו לו ונאמר טוב יוי אלהים צבאות כענין
ובא יוי אלהים וכל קדושיו עמו ונאמר יוי אלהי ה׳ הצבאות
התפארת יוי הוא אלהי המדות אצילות ומדה למדות וכח
בכוחות הידועות לו ושם מלאך ודוע כשם רבו ושאר
מלאכים הם צבא השמים צבא האלהים ואלו הם כחות הנקראים
אלהים חיים צבא השמים שכולם מיוחדים לראשי הרקים לגוף
היקר כי כל אבר רצוני ולהוט ולהות לפי מקומו הנטוע בו
כארזים נטע יוי עליון כי אין אדם מצוה לידון דבר כי כבד
הוא רצוני כענין אלהי אברהם אלהי יצחק ואתה בין לך ואין
יותר לדרוש ׃

פירוש וידעת היום ר״ל שזו
היא הבינה שהוא למעלה מן התפארת על כל הבנין שהוא כל השבעה
ספירות שנקראים צבא השמים כמו שנאמר יוי צבאות התפארת
נקראת אות בצבא שלו שהוא עם כל צבא האצילות דבר אחר
וזה שנאמר עוד יוי אלהים צבאות רמוז בצבא שבאצילות
וצבא של מלאכים ונקראים קדושים לו וזה שנאמר יוי אלהי
הצבאות התפארת הוא צוה לכל המדות שבאצילות כי הוא
מדה לכל כשם רבו ושאר מלאכים שבשמים נקראים צבא
השמים ונקראים צבא העטרה כל אלה הכחות שאמרנו
כולם נקראים אלהים חיים וצבא השמים שכולם מיוחדים
לאלו הפרקים שהם המדות דבוקים בעקר היקר אל האצילות
שהוא האצילות עצמו כי כל מדה נקרא אלה ורצון ולפי
מדתו ולפי מקומו הנוטע בו כמו שאמר הכתוב כארזים
נטע

נטע וגו׳ כלומר הבינ״ה נטעם וסדרם אלו המדות כי כמו
האדם אינו מצוה לידן לעשות דבר רע אלא מעצמו הוא
רצונו לעשות כרצונו כך אלו המדות מעצמם הם אלהות
ורצוניות כי כל אחד מהם נקרא אלוה כעצמו בענין אלהי
אברהם אלהי יצחק שהם מדת אברהם ומדת יצחק וכן
שאר המדות ובזה צריך מבין שיתבונן מעצמו שאין צריך
להאריך יותר לדרוש ׃ **ראינו** כי ידבר אלהים עמנו
כי מפי הגבורה, שמענום וזהו רכב אלהים רבותים עפו שנאן
ושמטה בעטרה והשבת סוד שלשתן ליום אחד כי ביום השלישי
והימנו ונהיה ברביעי שבו נבראו המאורות וסוד מדה
ואלוה ומלאך הכל הולך אל מקום אחד שנוי ותמורה ׃

פירוש ראינו כי ידבר ה׳ העטרה המדברת עמנו כמו
שאמר מפי הגבורה שמענו וזאת השמיטה
היא מהעטרה וכל זה נהיה רכב אלהים שהם כ״ב של מלאכים
שהם כנגד כ״ב אותיות והכל נאמר באצילות שעיקר האצילות
בשלשה דברים והם יובל ושמטה ושבת רמוזים לעטרה וליסוד
ולבינה שכולם הם דבר אחד שבעבור אלו השלשה נאמר וביום
השלישי ויקימנו ונהיה ברביעי שהוא הבינה כי משם יצאו שני
מאורות הגדולים ז״ל מדת אלוה וענין מלאך הכל רמוז לעטרה
ר״ל הכל הולך אל מקום אחד ולייחוד אחד שאין שם לא שנוי ולא
התמורה ׃ **ואלו הדברים** הפנימיים גנוזים
נוראים ונפלאים זכים ומאורים בענין השכל ואור לנשמה מהם
כי זאת אור התמונה אשר בה העיון המביטים ומהם האירו פניהם
ומהם נמשך יקר אל יקר ועל יבא אדם בכל עת בהם כי אם ביום
זך ונפש זך אור ושכל זך ומחשבה טובה טהרה זכה ודקה
להמשיך לעלות על דרכי אור הבהיר לעלות אל הר ה׳ אל
מקום קדשה נקי כפים ובר לבב להשכיל ולהבין נוראים
גדולים

גדולים ואל יהיה אדם מעמיק דעת חוץ מדרך הישרה ולאמונות
כדרך שמת ואלישע אחר ואתה בין תבין כי הכל לפניך כשולחן
ערוך ואכל וחי לעולם כי זה השולחן אשר לפני יוי ונהנים
מהנו מלאכים אלהים חיים ואתה
השמר לך אין תתקרב בהם או אין
תתרחק מהם וסהום וחתום בחותם
ובמסגרת ועשית זר זהב למסגרתו
וחותם על כל חותם כי כבוד אלהים
הסתר דבר וכבוד אלהים
חקור דבר ::
תם

סוד יוי ליריאיו ובריתו להודיעם

עקר זה הפסוק מתחלק לעשרה ענינים שהם השלמה לעליוני
ולתחתונים בעבור שהם היו הכנת רגלי מעלה קודם
שהמציאם הקבה לא היה שם כי אם אויר קדמון שאינו
נתפש כלל וזה האויר שהוא שמו של הקבה כאשר רמזו
בעלי המרכבה שקודם שבורא העולם הזה נראה זיו
ונראה כבודו של הקבה והמציא אלו הענינים והם
י׳ ספירות בלימה ששמם אור השכל הקדמון והוא כבוד
ראשון :: השני שכל קבוע בעבור הוא כתר לכתר
בתחלת הקדמות :: השלישי שכל נבדל ונקרא חכמה
מפוארה השרויה לפני יה יהוה צבאות הוא יה כבוד
שלישי :: הרביעי שכל נשרש מחזיק כל ועלין נאמר
כי על כל כבוד חופה :: החמישי שכל האחדות שבו
מתאחדים כל העקרים ונמצאים אלו החמש ספירות
נגררים

נזררים אחד על גבי חברו בלי קצוץ ופירוד וזהו שאמ׳ יחזקאל וכבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים זה מורה שאלו חמש ספירות הם כח שם המפורש והם מסודרים באדם במקום הקדושה כיצד הספירה שהיא השכ״ל הקדמון הוא בראש במקום הנחת תפלין ויש במקום זה שני חלונות כנגד נקבי העינים שהם שכ״ל קבוע הרי שני דברים במקום אחד והם אחדות שוה באדם במקום הנחת השם המפורש כדי להשפיע שפע ברכה בגוף האדם ״ הספירה השלישית שכ״ל נבד״ל הוא חכו של אדם על זה נאמר חכו ממתקים ניאצל ממאצילים ׃ הספירה הרביעית שכ״ל נשר״ש והוא ברית לשון הנזכר בספר יצירה ״ הספירה החמישית שכ״ל האחדות הלב שבו מתאחדים כל הדברים ״

ואלו הם שמות חמש ספירות
ונקראין שם המפורש

א׳ יאהדונהי ב׳ ינהדונהי ג׳ יהנדונהי
ד׳ הינדונהי ה׳ ההנדונהי בשכמל״ו

הספירה הששית בה נברא העולם הזה והוא החזה בעולם באדם ונקראת אור הבהיר בעבור ששם מחופף הרוח ומתרבה הנשומה ומתגדל הקול ויצא לאור

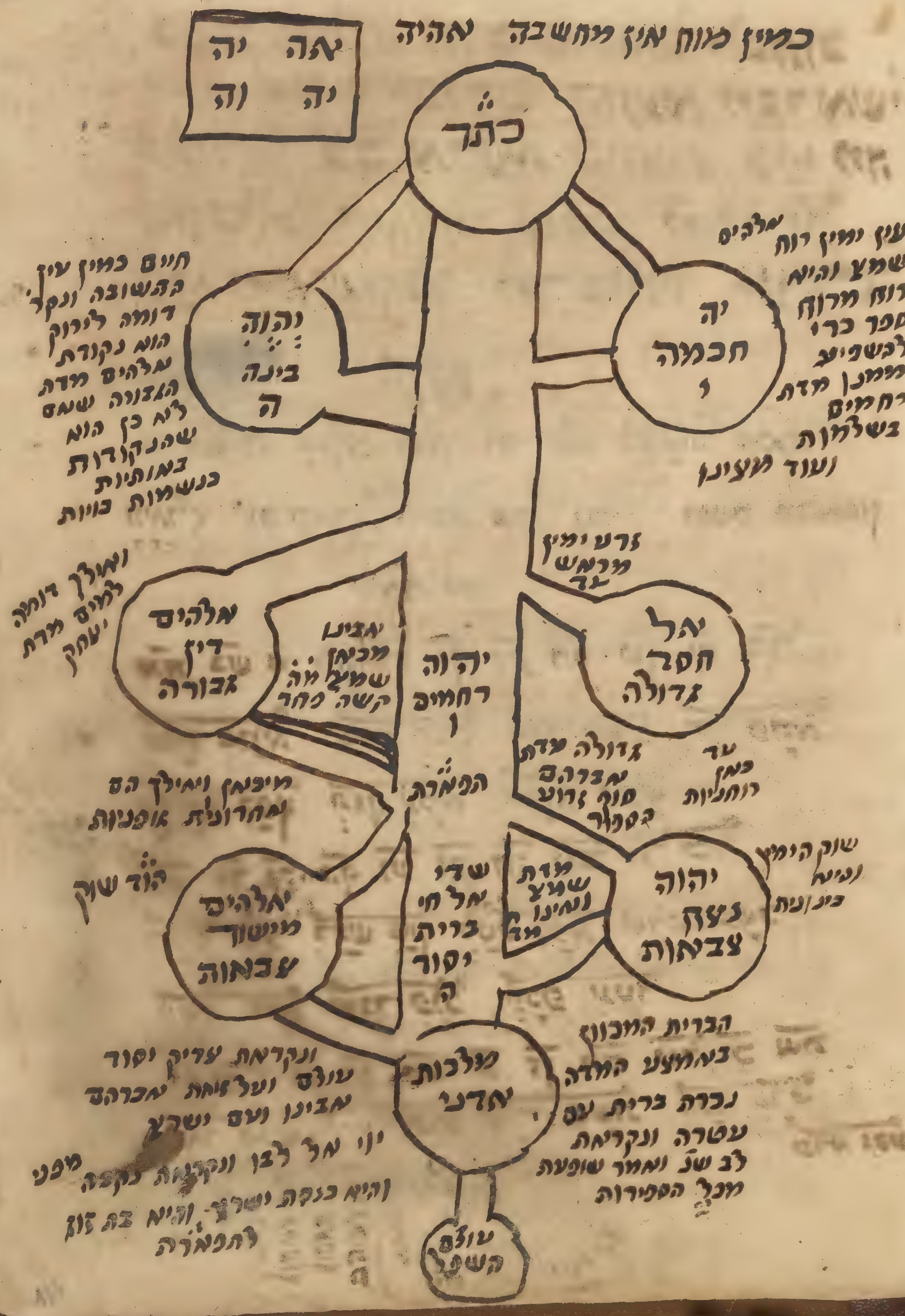
לאור העולם וזאת הספירה מתאחדת בספירה השביעית
שהוא מקום בבטן באדם ונקראת אור מתנוצץ
ובכאן יש סוד גדול למעלה שהיה אומר רבי עקיבה
לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו
מים מים שלא תסכנו עצמכם ומלאך אחד הוא
ממונה על שתי הספירות הללו שמזכיר שם המפורש
לפני הקב"ה וכשרוצה להזכירו מביא אש חדישית באזני
החיות כדי שלא ישמעו קול הדבור וכל זה הסוד באדם
והשלשה הנשארות הוא אור ברית מילה באדם
והם אור מופלא ואור היחוד ואור המעולה אור
מופלא הוא ברית מילה באדם אור היחוד כל שיש
באדם פנמי כמו הכבד ובני מעים יקד יקוד ביקוד
אש בגופו של אדם ,, אור מעולה הוא מקום
השדרה באדם שהוא מכוון באמצע הגוף תוקף
הגוף והם ג' ספירות הם קיום מחנות דגלי מעלה והם
השם המפורש שהיה כהן גדול משתמש בו יהוה
יו יההו אדירירון בשכמל"ו הוהי הויה
ביהדבידרון בשכמל"ו והיה נההי ויהה איהדירון
הגדול בשכמל"ו ועל זה נאמר וקולו כקול מים רבים
וזה מקום החזה והבטן ,, והארץ האירו מכבודו זהו
למטה ,, ואל תטעה בענין זה הסוד כי אלו הם
השמות של הקב"ה כביכול כמו יסודות האדם באדם
והבן זה כי על כן אמר יחזקאל כמראה אדם עליו
מלמעלה

מלמעלה ראה דמות הכבוד כלו אבל תצטרך שתתן
דעתך לידע שכל אלו הספירות הם דעות נפרדות
בראם הקב״ה לכבודו ומהם כולם נעשה אחדות שוה
והוא הנקרא נשמה הקב״ה נשמה לנשמה ועל זה אמרו
בעלי המרכבה הקב״ה מיוחד ברמות ומתעלה ומתרומם
מהלאה ועד אין סוף
לרוממהו ואשרינו לו
טוב חלקינו שהנחיל
בן הקדוש ברוך הוא סוד זה ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד תם

תעליק מן אהל קבלה אל

חקיקיה

דע כי המקובלים ציירו בצורת אל״ף אשר היא דומה
לצורת אדם ועשו חלוקים במעלות וקראום בשמות
כל צורה כפי מעלתה חלקו הראש לשלש מעלות
העליון קראוהו מחשבה וכתר עליון ועד הימין חכמה
והשמאלי בינה וזרוע ימין חסד והשמאלי גבורה
ומכריע אשר ביניהם תפארת והיא הרחמים
וזהו ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה
מה

כמין מוח אין מחשבה אהיה
אה יה
יה וה
כתר
חיים כמין עין
בתשובה ונקר'
דומה לירוק
הוא נקודת
אלהים מדת
הגבורה ששם
ד"א כן הוא
שהנקודות
באותיות
כנשמות בגוית
יהוה
בינה
ה
עין ימין רוח אלהים
שמע והיא
רוח מרוח
ספר כרי
להשפיע
ממנו מדת
רחמים
בשלחות
ועוד מעינו
יה
חכמה
י
זרע ימין
מראש
עד
ושמאל דומה
לחוט מדת
יצחק
אלהים
דין
גבורה
אבינו
מכאן
שמאל מה
קשה פחד
יהוה
רחמים
ו
תפארת
אל
חסד
גדולה
גדולה מדת
אברהם
סוף זרוע
בספור
עד
כאן
רוחניות
מיכאן ואילך הם
אחרונות אופניות
הוד שוק
אלהים
מישור
צבאות
שדי
אל חי
ברית
יסוד
ה
מדת
שמע
ונאינו
עד
יהוה
נצח
צבאות
שוק הימין
ונביא
בינונית
ונקראת צדיק יסוד
עולם ועלגוחת אברהם
אבינו ועם ישרא
יוי אר לבן ונקראת כקבה
מפני
והיא כנסת ישרא' והיא בת זוג
התפארת
מלכות
אדני
הברית המכוון
באמצע המדה
נכרת ברית עם
עטרה ונקראת
לב שנ' ואמר שופעת
מכל הספירות
עולם
השפל

בשם אל חי וקים אתחיל לכתוב
סדר שם המפורש היוצא מבראשי׳
בצירוף כ״ב אלפא ביתות כפי מה
שקבלתי מיאדוע אבא מרי ז״ל
כפי מה שקיבל מרבותיו וזה

היא

בראשית ברא אלהי״ם את השמים ואת
הארץ והארץ היתה תהו ובהו השם הראשון

מאת בש

את בש גר דק הץ וף זע חס טן ים כל

א שגה במא שגת תכץ מית מעב ימי פתא
צתג הפן הגה עמא ציאצ מפש

ב אש בר גק הף וע זס חן טם יל כת
רבש אלכ רבש שנף לטש כפא טלט עשכ
משב דעף שבד פלכ מכפ עער

ג אר בק גץ דף הע וס זן חם טל יכ שת
קאר תכש קאר וטע כחר שעה חכח קרש
ערא זפע

עריא זפעו רעזג עכש עשעו סקק

אק בצ זק דע הס וז זר חל טך רת יש

צהק ישד עתק קחס שזק רפי זשז נקד

טקת בנס קתב פשר סרע ננצ

אצ בק זע דפ הן יס זל חך טי קת רש

פשצ רטק חשב צזנ טוע קנר וטו מיצק

נצש אמנ צשא נשק נקנ ממק

אק בע גס דן הס ול זך חי טצת קש טר

עטפ קחצ עטפ פומ תהפ צמק החה לפצ

מפט תלמ פטת מחצ מצמ ללע

חותמן ניה יה

החלק בשע ששה אלפא ביתות אחרות והם אלו

אע בק גן דס הל וק זי חט פת צש קר

קקע צזף סקע עהל זרע פלץ דזד כנעף

לעק שכל ערקש רזף לפל ככק

אס בן גס דל הך זי זט עת פש ער חק

נעק פוע נצק קהב וגס עבק גוגיקע
כקצ ריכ פצר כוע כעב יוג

אז בסי גל דך הי וט זח פת עש פר צק
מפעהס מפנגי הבנ סיע בהב טנק
ינפקטו כפק וחס לסי טטמ
אס בל גך די הט וה נט סש עד פן זץ
לעמסדנ לעמ מבט דאמ נטק אדא חמנ
טמע זחט מעא טדנ טעט תחל נ"ל חחל

אל בך גי אט הט הח וז מת נש סר עק פץ
כסל נגמ כסל לאח אתר מחנ תגת זלמ
הו פזח לספ חנמ חמח זזכ

אך בי גט דח הז לת מש נר סק עץ ופ
ינב מבל ינב כתז בשכ לתמ שבש פכל
זכנ עפז כנע זבל זלז פפי
והחותם הדיה

החלק השלישי צירוף חמש אלפא ביתות והסימן

אי בט גח דז הו בת לש מר נק סצ עף
טמי לאכ טמר ישו אזכו ריאד היכ
ויכמ קהו ימס ואכ וכן ההט
את

טפי עיוג רעתי לרין שיהי נט בלורנז ולא בדום נט ער שיהיה אף כיון נכון

ולמה לא ישבו אות ת

עיין לעיל דף ... מה שהורה [illegible]

יד אט בח גז דן וה בשלר חק נץ סף הע

חלט כתי חלט טרע חקט יעב קחק הטי

עטף נדע טלנ עתי עיע דדח

אח בז גן דה טת יש כר לק חצ נף סע

טו זכח ישט זכח חקב שצח טרי עשצ גחט

דחכ מגר חכס דשט דטר גגז

יו אז בו גה חת טש יר כק לץ מף נע דס

ויז טרח ויז זצג רפז חגט כרף בזח

גזי רבג זיר גרח גחג בבו

יז או בה אד זת חט טר יק כץ לף מע נס

הטו חקז הטו ופב קעו זבח עדע גוז

בוט כאב וטפ בקז בזב אאה

והחותם ונאי

עמה בחלף בית זה עלא ויש בו אות שין לע ויל ב שטין

החלק הרביעי חמשה אלפא ביתות וזה

צירופם

יח אה

יח אה בד ות זש חר טק יצ כק לע מס נן

דחה זצו דחה העיא עסה ואז סעק תהן

אהח יתא החי אצו אוא חתל

יט אר בג הת וש זר חק טצ יח כע לס מן

זזר ופה גזר דסת פנר התו נפנ שדה

הדז טשת חזט תפה תהת ששג

כ אג דת הש ור זק חצ טח יע כס לן בס

מוג הער מוג גנש עבגזדשה בעב רגד

שגו חדש גוח שער שדש דרמ

כא אב גת דש הר וק זצ חח טע יס כן למ

אהב דסג אהב במד סלב גרך לסך קבג

רבה זכך בהז דסג רגד קקא

כב

אל בת גש דר הק וצ זח חע טס יז כמ

תדל זנב תדל ליאק נפר בדג כנב צלב

ילר

קיד וצק לדו קנב קבק צצת

והחותם ה׳

יהוה אדני ויאי אהיה	הייה	יאנו
יאיא הדיה ונאי הייה	הידה	איאי
יהוה אלהינו יהוה אחד	ינאי	הייה
	הידה	איאי

יאיא הדיה ונאי הייה
יהוה אלהינו יהוה אחד
הייה יאנו הידה איאי
ונאי הייה הידה איאי אראריתא ..

אחד ראש אחדותו ראש יחודו תמורתו אחד ..

חלף ב״ק בתחילת
השם בבראשית
קודם זיותיו
עם ...

פירוש אחרת

בראשית .. ברא אלה .. ואת השמים ואת הארץ וה .. ארץ היתה ה

הָיְתָה תֹהוּ וָבֹ״

אֲהָב רָטֶשׁ״ יְהֹוָה בְּכַר״ טְרְבָ״ שָׁדַךְ

לְטֵלֶךְ הֵבְשׁ״ דֶּבֶק פְּהַר״ בְּקְפָּדְטֵשׁ

רָשַׁד הָהָא

תַּם

קדיה כרד [illegible] ספר יצירה [illegible]
נ[illegible] כר הכ מי יפול בנקיר כורש [illegible] [illegible]
במבלב יה [illegible] וששנה [illegible] תבריני [illegible]
[illegible] חורש [illegible] סנה [illegible] ליצירה

גוזל [illegible] אחרון
שלמה [illegible] בן [illegible] נ״ע
[illegible]

צירוף הנקודות על פי הפסוקים ״ יהוה נקודן לו׳
מה שמו מה ״ יההו ותהלך המתהלך השכל נידוע
יוהה ידותיו ולצרע המשכן השנית ״ הויה יארצה וישלוכהו

יהוה	יוהה	יההו	יוהה	יההו	יהוה
הוהי	ההין	הויה	ההיו	הויה	הוהי
והיה	ויהה	והוי	ויהה	והוי	והיה
היהו	ההוי	היוה	ההוי	היוה	היהו

ההין	הויה	הוהי	יההו	יהוה	יוהה
ויהה	והוי	והיה	הויה	הוהי	ההין
ההוי	היוה	היהו	והוי	והיה	ויהה
יוהה	יההו	יהוה	היוה	היהו	ההין

הויה	הוהי	ההין	הוהי	ההין	הויה
והוי	והיה	ויהה	והיה	ויהה	והוי
היוה	היהו	ההוי	היהו	ההוי	היוה
יההו	יהוה	יוהה	יהוה	יוהה	יההו

והיה ויראו אתה שדי ברעה״

וכל הצרופים האלו מורים על ההויה
בשאר המקומות כי בהכובם המעטם

הוה הסכת ושמע ישראל היום ״ ההין עירה ולשורקה בני אתנו
תרעה והי״

וסוד מציאות השם כדכתיב אני יו׳ לא שניתי מה שמו כן
לפעמים מורים הסך הכונה סימן לדבר הם יקנאוני בלא אל
כלומר עשו מיחד לא ויאמרו לא הוא וכנגד יב צרופים אלו

והיה היהו יהוה הוהי	וההי היוה יההו הויה	ויהה ההוי יוהה ההיו	וההי היוה יההו הויה	ויהה ההוי יוהה ההיו	והיה היהו יהוה הוהי
ויהה ההוי יוהה ההוי	והיה היהו יהוה הוהי	וההי היוה יההו הויה	היהו יהוה הוהי והיה	היוה יההו הויה וההי	ההוי יוהה ההיו ויהה
היוה יההו הויה וההי	ההוי יוהה ההיו ויהה	היהו יהוה הוהי והיה	ההוי יוהה ההיו ויהה	היהו יהוה הוהי והיה	היוה יההו הויה וההי

בשכמל״ו

וההי ודבש היום הזה יהוה ״ ויהה וירא יושב הארץ הכנעני ״

היהו גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו ״

היוה המר ימירנו והיה הוא ״ ההוי וצדקה תהיה

לנו כו׳ ״

זה השם המפורש הגדול של ע״ב אותיות היוצא מן פסוק בראשית עד

ברא שית ברא אלה״ ים את השמים ואת הארץ והארץ הית״ה תהו ובו״

א׳	תדל גנב	תדללאץ	נכל בקג	כנכ צלב	קלד וצק	לדב קנב	קבג עצת	מלבם גן
ב׳	אהבדקג	אהב במר	סלב גרד	לסל קבג	רבה זקך	בהזרסג	רגר קקא	יוצא מן מבגת
ג׳	מוג העד	מוג אנש	עבג דשה	בעב רגד	שגן חדש	גוח שער	שרש ררם	יוצא מן מגדת
ד׳	גזר ופה	גזר דסת	פנד התן	נפנ שדה	תרזטשת	דהזתפה	ההתששג	יוצא מן אדבג
ה׳	דההזצן	דחה העא	צפה ואז	קצק תהו	אהחיתא	החי אצו	אוא תתד	אהבר
ו׳	הטוחקז	הטו ופב	קען זבח	עקעאוז	בוט כאב	וטכבקז	בזב אאה	און בה

ז	ויז טרת	וין נצג	רפנחגת	פרפבנח	גזי לבג	זילגרת	גחגבבו	אזבו
ח	זכחישט	זכח חקר	שעחטל	צשצגחט	רחכ מגר	חכמרשט	דטרגגצ	אחבז
ט	חלתכתי	חרט טרע	תקט יעכ	קתק דטי	עטל נרע	טלנעתי	עיעדדח	אטבח
י	ימילאכ	טמו ישו	אריבול	דאר היב	ומסהו	ימק ואכ	וכו ההט	אי בט גח דז הן כת לש מר נק סצ עף
יא	יגבדובל	יגכ כתז	בשבלזמ	שבשפבל	זכנעפז	כנעזבל	זלז פפי	אד בי
יב	כסלנמג	כסל לאח	אתל מחנ	תגת זלמ	חלק פזח	לטף חגסו	חמח זזב	אד בך

יג	לעת סדג	לעת חבט	דאחנטס	מדיאחחג	טמע זחט	מעזטדג	טנטחחל	ם	מח בר
יד	מפנעהס	מפנגזי	הפנסיע	בהב טנס	יגפקטו	נפק והס	יקיטטמ		מק דס
טו	נעס פוע	נעס סדב	וגס עבת	גוג יסע	בסצ ריכ	קער כוע	כעביוג		מס בן
טז	סקעצזפ	פקע עהל	זדעפלק	דזר כעפ	לעק שבל	עקש לזפ	לפלככס		מע בס
יז	עטפ קחץ	עטף פומ	חהפ צמק	החה לפצ	מפט הלח	פטת מחץ	מעח ללע		מפ בע גס דן הס זל זך חו עת קש טר
יח	פשצ רטק	כשעצזג	טוע קנד	וטן מצק	נעש מחג	עשא נטק	נקנ ממפ		מד דק

136

יט	צהדק ישר	עהק יחק	שזק רפי	נשז נקר	סקת בנק	קתב פשר	סרם ננע	יאקבץ
כ	קאר תכע	קאר ושע	כחר שעת	חכח סרש	עדאגסע	ראג עכש	עשע ססק	ארבק
כא	דבש אלב	דבש שיף	לטש כמא	טרט עשכ	פשב דעפ	שבר פלב	פכפ ענר	אשבר
כב	שג צבמא	שגת תכצ	רית אעב	ירזי פתא	צתג הסץ	תגה צמא	עאצ כפש	את בש

נשלם שם המפורש הגדול של מ״ב אותיות והוא שנים ועשרים

אלפי ביתות וכל אלפא ביתות מ״ב אות׳ בשכמל״ו תם

סדר שם של מ״ב

אבג יתץ חסד קול יוי על המים ואין מים אלא תורה
אבגי' ויקבר אתו בגאי'' תץ תורה צוה לנו ''
קרע שטן גבורה קול יוי בכח''
נגד יכש תפארת קול יוי בהדר '' כסא כשמש נגדו נגד כל עמך אעשה נפלאות
בטר צתג נצח קול יוי שובר ארזים''
חקב טנע הוד קול יוי חוצב להבות אש
יגל פזק יסוד קול יוי יחיל מדבר הר סיני
שקו ציח מלכות'' קול יוי יחולל אילות '' עליה נאמר למנצח על אילת השחר''

תם

עשר אותות באות לעולם קודם הקץ

האות הראשון הקב״ה משגר שלשה מלאכים בין רוחות
מראים לבני אדם
השלם וכופרין בעיקרן והם
שהם עובדים לו ומכניעים דברות '' והקץ היום
כופרים

כופרים כל האומות בעיקרם שנ׳ והאליליד כרות יכרתון והאלילים
כליל יחלוף מפני שמראה הקב״ה בעולם צרות משונות זו מזו ״

האות השני הקדוש ברוך הוא מוציא את החמה מנרתקה
ושורף בה כל יום ויום אלף אלפים מאומות
העולם עד שבוכים כל האומות העולם ואומרים אוי לנו אנה נלך
ואנה נברח וחופרין כל המערות בארץ למצוא קורת רוח לעצמן
שנ׳ ובאו במערות צורים ואומרים זה לזה בוא בצור והטמן
בעפר ״ ועל אותו שמש נבא מלאכי שנ׳ כי הנה יום יי׳
בוער כתנור ואותו שמש יהיה לישראל רפואה שנ׳ וזרחה לכם
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ועל אותן צרות נברא
בלעם הרשע ואמר אוי מי יחיה משומואל ״

האות השלישי הקב״ה מוריד טל של דם שלשה ימים ונראה
לאומות העולם שהוא טל של מים ושותין ממנו
וימותו ואף פושעי ישראל שותין ממנו וימותו ובינונים יחלו
ויהיה העולם בצרה גדולה אותן שלשה ימים שנ׳ ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן ״

האות ד׳
הקב״ה מוריד טל של שלשה ימים ושלשה לילות לרפואת את
הדם וישתו ממנו כל הבינונים ויתרפאו החולים שנ׳ אהיה
כטל לישראל יפרח כשושנה ״

האות החמישי
יקום מלך ברומי ויחריב מדינות גדולות וילכוד את
הערבים שנ׳ ויטירו על צפון ויחזור ויאמר על ישראל ערבים
וישלך עליהם מס גדול ורוצה לאבדם מהעולם
שנ׳ ויצא כעו למעוזי ארץ אתו וישראל שהם עזים וישב
במאומות ורגן אלו אכן וחמתו ששים עליהם ״

האות הששי

האות הששי הקב״ה מוציא באותה שעה משיח בן
יוסף ושמו נחמיה בן חושיאל ועמו
גבורים מבני זרח בן יהודה ויבא עם כל חיילו וישראל
שבאותם מקומות ותגרה מלחמה עם מלך אדום והשאר
וברחו ויבאו ירושלים וילכדוה וישמעו כל ישראל ויתקבצו
אליו ומלך מצרים ישלים עמו ויהרוג כל האומות אשר
סביבות ירושלים. ואז ישמעו כל האומות ויפול בהם אימה
גדולה ״ **האות הז׳** יצא ארמילוס מאותו צלם
נקבה של אבן שברומי ואומרו עליו שהאבן תלד אותו
ויהיה ארכו שתים עשרה אמות ורחבו שתי אמות ובין
שתי עיניו זרת והוא משיח של בני עשו ויקבוץ את כל
האומות ויאמר לבני עשו הביאו לי התורה שנתתי לכם
מיד יתמהו כל ישראל ויבא נחמיה בן חושיאל הוא
ושלשים גבורים וכלי מלחמתם תחת בגדיהם ויקחו
ספר תורה ויקומו אליו ויקראו לפניו לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני ויאמר להם לא כתיב זה בלבם ״ ואומר
[illegible]ן נחמיה לא אלה אתה אלא שטן אתה מיד בורם בורח
ואומר לעבדיו תפשוהו ותלהו ויעשה עמו מלחמה
ויכה מהם הרבה מיד יחרה אפו של [...]ים ויקבוץ
כל האומות ויבא להלחם על ישראל בין [...]
קדש ויבו בהם ישראל מכה רבה ויהרג המשיח [...]
ישראל שנהרג המשיח ימס לבבם ויברחו והיה המולד
בערה גדולה והם [...] חמשה ועשרים [...] במערות
[...]חורים

ובחורים והנשארים נשארים בתוך ירושלים וישב[ו]
חט[א]פעו להלחם עליה ולהחריבה כמעט שעה ולא
יעלה בידן ״ **האות השמיני** ובעת ההיא
יעמוד מיכאל השר הגדול ובאותה שעה יבא אליהו
עם משיח בן דוד לקיים מה שנ׳ והשיב לב אבות
על בנים ולב בנים על אבותם ולא יצטרך המשיח
להלחם אלא נותן עינו בארמילוס ומאבידו מן העולם
שנ׳ וברוח שפתיו ימית רשע ״

האות התשיעי

יבקש המשיח מהקב״ה להחיות מתים ויהיה משיח בן
יוסף ראש כל החיים ויהיה שלחו של משיח בן דוד
וישלחהו בכל הארצות שיהיו שם ישראל ומתקבצים
מכל האומות וישלחו בעבר לנהרי כוש ומוציא עשרת
השבטים [illegible] ויוציא כלי בית יוי׳ מן רומה וכל מקום
שיכנס משיח בן יוסף ויש שם מיתי ישראל יחיה אותם
ויביא כולם עמו שנ׳ הנה אלה מרחוק יבואו ״

האות העשירי ביאת גוג ומגוג כמו שכתוב
בספר יחזקאל הקב״ה יזכנו

לראותו אמן במהרה בימינו וכן יהי רצון אמן ״

תם

זה מספר

1,39

זה מספר הקנה צריך הסופר כשכותב

ספרים תפילין ומזוזות בעת שיכתוב

האותיות שיכוין בכל אות ואות לעשר

ספירות על דרך הקבלה וידע כל אות

ואות לאי זו ספירה

רומז

ועתה אודיעך איך נחלקו האותיות לשלשה

חלקים באלה מלאכת סופר

בכל התורה כולה תגין '' בדה חקי

שעטנגץ בכל התורה בתגי שלש ותימנס

טובה '' ועתה אגלה לך דברים

ידועה גשם אך בדה חקי דמעיעו ידועה בכח

אמנם שעטנזגץ זו ידועה במעשה ודע כי

זו הידיעה המשולשת כוללת האלהות ובה נשלמו

הדבקות כל הדעת בשם יתברך בסוד תענוג החתן

עם

139

עם הכלה ״ ועתה אודיעך א״ יש לה שלשה זיונין
לעיל כנגד מלאכי השרת שמזכירין את יוי׳ לאחד שלש
תיבות הוא שנ׳ קק״ק יוי׳ ואחרין צבאות ר״ל קדוש
קדוש קדוש כת״ר חכמ״ה בינ״ה ואחרין חס״ד הנקרא
יוי׳ כי הוא הרחמים ״ מלא כל שהיסוד הנקרא כל
ממלא הארץ כבודו ר״ל רחמין ושני זיונין מלרע כנגד
ישראל הגשמי שמזכירין השם אחד שתי תיבות הוא
שנ׳ שמע ישראל יוי׳ אלהינו יוי׳ אחד ר״ל שמע
הבינ״ה כענין וישמע אלהים ״ ישראל תפאר״ת שהוא
יוי׳ על אלהינו שהוא העטר״ה יוי׳ אחד הוא הכת״ר
שהוא אחד על כל הספירות ב״ יש לו שני זיונין
לעיל כנגד בית דין של מעלה ובית דין של מטה
שנהם שוין ביסוד הדין ר״ל בית דין של מעלה הם
חס״ד ופח״ד ובית דין של מטה הם ן עטר״ה הוא
הפועל אחד לטוב אם לרע ״ ג״ יש לה שלשה
זיונין

זיונין כנגד שלשה ימים שנשתמש העולם לאור
הקב״ה ה״ר היא הבינה וג׳ זיונין עליו לומר לך
שלשה ימים היה אור הגדול משתמש העולם ממנו
ומשם ואילך נגנז בבינה ד״ה יש לה שני זיונין
לעיל לפי שהדלת הוא כנסת ישראל מקבלת מן החסד
ומן הפחד ועל כן יש לה שני זיונין אמר לי ומפי
שמעתי מאבי ד״ה יש לה שני זיונין לעיל מפני
שיום רביעי נבראו המאורות הגדולים הם תפארת
ועטרה אלא שהקטין העטרה ה״ה יש לה ג׳
זיונין לעיל כנגד שלשה מיני חיות עופות ודגים
שנבראו ביום ה׳ ד״ר היא העטרה המעלת נפש
חיה ועוף ודג נפש אדם על כן בה׳ שלשה
זיונין ... ויש לה זיון אחד לפי שביום ששי נברא
אדם הראשון והוא בונה בתפארת יסוד והוא
הנקרא מלך אחד בשש קצוות על כן זיון אחד בו
והוא

והוא חוטה מעט להרמיז אל העט"רה שמטה אליה
בענין שנאמר באתי לגני אחותי כלה ״ ז״ יש לה ג׳ זיונין
לפי שביום שביעי שבת ונפש ובו׳ חייב להתענג בשלשה
ענינים הם שלש סעודות הרמוזים לעט"רת ולתפ"ארת
ולכת"ר ״ ונגד כל סעודה שלשה ענינין מאכל ומשתה
וכסות נקיה ״ ועוד הזיי"ן היא כפופה לומר לך שהזין
שהוא העט"רת מחובר עם הו׳ ביום ז׳ שהז׳ והואו
דו פרצופין והמחלל שבת בזדון שעל ידי חללו מפרידין
מרמיז לו הז׳ שהוא חוטה שלא יהיה למחלל שבת
הרמת ראש״ ולמה היא כפופה מן הימין לומר לך
שאם שב בתשובה פושט יד ימינו ומקבלו ומוחל לו ״
ח״ יש לה שני זיונין לעיל לפי שביום שמיני ימול
האדם את בשר ערלתו ועשה עליו שני זיונין לומר
לך שהמילה צריכה שני ענינים מילה ופריעה כנגד העט"רת
ואם מל ולא פרע כאלו לא מל וגם בחו"ת היא המוקפת
ירך

ירך בזה ח' לומר לך שכר הפורק עול מילה שערי
גיהנם פותחין לו ומכניסין אותו לתוכה כי איננו
דוגמא עליונה והוא מבקש הערלות וטומאה לטמא
עצמו פותחין לו שערי גיהנם ר"ל ח' אשר היא רומז
מרמה
במילה פותח לו שערי גיהנם והולך שם ועל כן
לאדם כי היא חמוקת ירך לשלחו שם · אבל לשומר
המילה אינו רואה כי אדרבה מסייעין אותו ·· ט
ויש לה שלשה זיונין היא העטרת הנקראת בטן ועל
שהיא מקבלת מכהנים הוא החסד ומלוים הם פחד
והוד ומישראלים הוד תפארת ויסוד ואלו הספירות
נקראות כהנים לוים וישראלים על כן הט' שהיא
עטרת שלשה זיונין למטה ··· י' בסוף קומה ויש
לו קוץ למעלה לומר לך שהקוץ היוד הרמוז בכתר
וזוק היוד בחכמה היא הנקראת אב ומשפיע
לבנין ועל כן הי' ר"ל העשרה המתפללים בבית
הכנסת

בבית הכנסת צריכין לכוף קומתן ולכוין לצותם לאביהם
שבשמים כדי לעשות התעוררות למעלה ״ צ״ יש לה
שני זיונין כנגד שני משפחות כהונה כהן גדול וכהן
הדיוט הם נצח וחסד שהנצח הדיוט הוא אצל החסד
ועל שה׳ כ׳ משניהם יש לך ב׳ זיונין ק״ יש לה ג׳ זיונין
כדי להוסיף על אלו ג׳ משפחות בני לוי גרשון וקהת
ומררי שומר המקדש ״ ר״ מעוטר מלמעלה וזקוף
כנגד העליונים ר״ל הלמ״ד רומז בבינ״ה המבטת בחכמה
וכתר לקבל ומעוטר למטה להשפיע זהו הבא״ה יושב למעלה
ומביט למטה ״ ש״ יש לכל אחד ג׳ זיונין כנגד ג׳ כסאות
שיש להקב״ה ר״ל אלו ג׳ מינים רומזים בעילה הא׳ הוא פתוח לפרנס
העניים הם הספירות של מטה הימנה ״ והסתום לומר לך עניה
סתומים מבלי השגה ״ ושני זיונין לכל אחד לומר לך ב׳ כסאות
לו להקדוש ב״ה כסא אחד הוא של רחמים והוא החסד לדין ישראל
וכסא דין לדין אומות העולם היא אשר הוא כסא אחד והוא של רחמי׳
הנותן כח לעטרה לעשות מלחמותם של ישראל ת״ יש לה ב׳ זיונין
שהנון רומז למלכות לעשות מלחמתם ונתנה לישראל ג׳ כתרים
כתר תורה שבכתב וכתר כהונה היא השפעת החסד היורד לישראל
על ידה ״ וכתר מלכות היא העטרה למעלה ביניהם מלך זהו
שאמר שום תשים עליך מלך שום אתה תשים היא העטרה ות׳
תשים לנקבה ועל שהנון נטויה כזה ב׳ לומר לך שאם סרח
המלך או כהן או תלמיד חכם גם העטרה מטה רגלו ומורידן
מגדולתן ומניחן לבושת תחרת גדולתו ולמה רגלו מוטה לצד
ימין לומר לך שאם שבו בתשובה הקב״ה מגדלן ומחזירן לגדולתן
מגוררת לומר לפי שהנון רומז בתשמרת וכל מי שיש לו
ענוה ושפלות הקב״ה מגדלו ומנחילו חיי העולם הבא שאין
לך מדה טובה בענוה ויראת חטא מאפס המתגאה טורדו מן
העולם זהו שאמר גאות אדם תשפילנו ר״ל התשמרת אשר לו
הגאוה [illegible] מלך גאות [illegible] הוא ואו הא״ה בשפלנו
אדם [illegible] תשפילהו על ידי עטרת וזהו תשפילהו בת

ס

ם״ ישלה ב׳ זיונין לעול ומסמך רמז לבינה ואין סודותיה
גלויים רק למי שעוסק בתורה שבכתב ותורה שבעל פה
״ צ״ ישלה שפ זיונין לעול לומר לך הגאוה כבזיונת
בכהנים לוים וישראלים שלא נטול הכהן יוהרא מלוי
ולא הלוי יטול יוהרא מישראל כי אחד הוא מישראלן היוהרא
והוא השם נתברך וכשאלו השלשה ענוים אז הקב״ה
אוהבן ובזכותן נזון העולם כולו ונגד שהעין זקוף
ומוטה כנגד ימין שכל המגביה עצמו הקב״ה משפילו
ואם שב הקב״ה מקבלו ולכך זקוף ומוטה כנגד ימינו
וגם זקוף ומוטה כנגד שמאל שאם לא שב בתשובה
הקב״ה משפילו שאין תקומה למפלתו ״ ף״ ישלה
ב׳ זיונין והפ׳ רומז בעטרה שהיא נקרא תפלה
ונקראת תורה שבעל פה לומר לך שכל הפותח פיו
בתורה ובתפלה עושין לו כל ערכו והסימן ורמז שהפ״א
המוגדר כזה ״ פ לומר לך שכל הפותח בתורה
ובתפלה

ובתפלה שאין בה תשובה ומעשים טובים התורה בטלה
והתפלה אינו רצויה ועוד פֿ מגולגלת לומר לך
שכל תפלה שאין לה לב נשבר ונדכה וראש כפוף
אינה רצויה וכל הטעמים שנאמרו לפֿא כפופה
רשם וגם לך פשוטה " צׄ יש לו שלשה זיונין
לר שהעאֹד הוא יסוֹד הנקרא צדיק ואברהם יצחק
ויעקב הם חסד פחד תפארת אוהבין אותו ומפרנסין
אותו גם השלשה טׄ יש לה ה׳ זיונין כי הוא מקבל
מחמשה קולות עליונות הם ה׳ רוחניות וחסד ופחד "
קׄ יש לה שני זיונין כנגד קשר של תפלין של ראש
ושל יד ולפעמים זיון אחד כנגד הציץ " זׄ יש לה
ב׳ זיון אחד כנגד מצות ציצית שהרוש הוא צנור השפע
והחוטים הם צינורות " שׄ יש לה ד׳ זיונין כנגד רגלי
המרכבה והם חסד ופחד ותפארת ועטרה גׄ יש לה
ב׳ זיונין כנגד תורה שבכתב ושבעל פה וגם נחלקו אלו
האותיות לט׳ ובהם תמצא אחדים ועשרות ומאות
בסוד " איק בכר גלש דמת הנך וסע זער
חפץ טצת תם